

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

னர்களும் சரி, எந்தப் பிரச்சினை, எந்தக் கேள்விக்கு எழுப்பப் படுகிறதோ அதையொட்டி தகவல்கள் சேகரித்துத் தந்தால் மக்களுக்குப் பயன்படுகிற வகையில் அமையும் என்று தெரி வித்துக் கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்)

(6) 1977-78-ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தின்மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

* புலவர் கா. கோவிந்தன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1977-78-ஆம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையை மாண்புமிகு மனோகரன் அவர் இங்கே அளித்திருக்கிறார்கள். நிதிநிலை அறிக்கையை வைத்துத்தான் இந்த அரசினுடைய நிதிநிலைத் தன்மையை நாட்டு மக்கள் உணரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். 'தி.மு.க. அரசு ஆட்சி செய்து, ஆட்சியிலிருந்து அகற்றப்பட்டபோது தமிழகத்தினைய * * * என்ற குற்றச் சாட்டை இங்கே சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்பட்ட, முடிந்து போன விவாதத் தை புலவர் அவர்கள் ஆரம்பிக்கிறார்கள் என்பதை நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : புலவரின் பேச்சில் * * * என்ற வார்த்தைகள் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படவேண்டும்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : 1976-77-இல் இந்த மாநிலத்தின் வரவுசெலவுத் திட்டத்தை மாண்புமிகு திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கொண்டு வந்தபோது அந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே பற்றாக்குறை இருந்தது.

[முற்பகல் 9-50.]

அவர்களுடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் பற்றாக்குறையாக இருந்தது 9.98 கோடிதான். ஆனால் திரு. மனோகரன் அவர்கள் இந்த அவையில் இப்போது தந்திருக்கிற நிதி நிலை அறிக்கையில் உள்ள பற்றாக்குறை இருபதுக்கும் முப்பதுக்கும் இடையே இருக்கிற கோடி ரூபாயாகும் என்பதை நான் அவைக்கு நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அப்போது அவர்கள் சொன்னார்கள், நிதி நிலை சரியாக இருப்பதால்தான் ரூபாய் 9.98 கோடி பற்றாக்குறை உள்ளநிதிநிலை அறிக்கையை ஆளும் கட்சியினர், குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் அளிக்க முடிந்திருக்கிறது என்று. இப்போது இருபதுக்கும் முப்பதுக்கும், அதாவது இருபது கோடிக்கும் முப்பது

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க முற்பகல் 9-45—9-50 இல் சிவ.சொற்கள் அகற்றப்பெற்றன.

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

கோடிக்கும் இடையே பற்றுக்குறை உள்ள ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் அது இடைப்பட்ட காலத்தில் தமிழகத்தின் நிதிநிலையைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். திரு. மனோகரன் அவர்கள் மீது குறை கூற நான் முன்வரவில்லை, மாறாக பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசாங்கக் கருவூலத்தில் நிதி வழிகின்ற நேரத்தில் கேட்கின்ற தொகையை, உங்களுக்கு எவ்வளவு வேண்டும் கேளுங்கள் தருகிறேன் என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தர அமைச்சர் அவர்களுக்கு நிறைய திறமை தேவையில்லை, நிதித் துறை செயலாளருக்கும் நிறைய திறமை தேவை இல்லை. நிதி இல்லை என்ற நிலைமையில் நிதி ஒதுக்க வில்லை என்று சொல்கிற அளவிற்கு நிதி நிலை அறிக்கை கொண்டு வருவதற்கும் அமைச்சர் அவர்களுக்கோ அல்லது நிதித்துறை செயலருக்கோ நிறைய திறமை தேவை இல்லை. ஆனால் நிதி இல்லாமல், எந்தத் துறைக்கும் நிதி ஒதுக்கக் கூடாது, ஆனால் பார்க்கக்கூடியவர்கள் ஏராளமாக நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு நிதி நிலை அறிக்கை அளிக்கப்படுகிறது என்றால் அதற்கு நிச்சயமாக அந்தத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நிதித் துறை செயலருக்கும் நிறைய திறமை வேண்டும். அப்படிப்பட்ட திறமை நமது மாண்புமிகு மனோகரன் அவர்களுக்கும், நிதித்துறை செயலருக்கும் நிறைய இருக்கிறது என்பதற்காக அவர்களைப் பாராட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்கு இரண்டொரு உதாரணங்களைக் கூறவிரும்புகிறேன்.

நான் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இங்கே ஒரு பணிவான வேண்டுகோளை விடுக்க விரும்புகிறேன். இப்போது ஆட்சிப் பீடத்தில் அவர்கள் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை அங்கு அமர்த்தியவர்கள் ஹரிஜன மக்களும், மகளிரும் தான் என்பதை நான் மறுத்தாலும் அவர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் இருந்து அவர்கள் நிறைய எதிர்பார்த்தார்கள்.

திரு. செ. கிருஷ்ணன் : புலவர் அவர்களின் இந்தப் பேச்சுக்கு என்ன ஆதாரம் இருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : ஹரிஜன மக்களும் மகளிரும் நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலிருந்து ஏராளமாக எதிர்பார்த்தார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலை உயருவதற்கு வாரி வாரி வழங்கப் போகிறார்கள் என்றெல்லாம் நினைத்தார்கள். நினைத்து வாக்களித்தார்கள். நாங்களும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அவர்கள் வாரி வாரி வழங்கப் போகிறார்கள் என்று தான் எண்ணியிருந்தோம்.

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]

ஆனால், நிதிநிலை அறிக்கை அதற்கு மாறாக இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு வாரி வழங்கியிருக்கிறார்கள். என்னென்ன கொடுத்திருக்கிறார்கள்? அவர்கள் பள்ளி இறுதி வகுப்பு பயிலும் வரை இலவசமாகப் புத்தகங்கள் வழங்குவது என்றும், சிறப்புக் கட்டணங்களையும், தேர்வுக் கட்டணங்களையும் இலவசமாக்குவதென்றும் முடிவு செய்துள்ளார்கள். இது ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிற ஒரு பெரிய கொடை. இது இப்போது நடைபெறவில்லையா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பள்ளிக்கூட இறுதி வகுப்பு வரையில் அவர்களுக்கு இப்போது புத்தகங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. மாநிலத்தில் இருக்கிற அந்தத் துறை இயக்குநரின் கீழ் இருக்கிற மாவட்ட ஹரிஜன நலத்துறை அதிகாரிகளின் மூலம் அது வழங்கப்படுகிறது. இரண்டாவதாக, தேர்வுக் கட்டணம், சிறப்புக் கட்டணத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஹரிஜன நலத்துறை அதிகாரியிடத்தில் இருந்து இவர் ஏழைதான் என்று ஒரு பரிந்துரை பெற்றுவருவார்களே யானால் தேர்வுக் கட்டணம், சிறப்புக் கட்டணம் இவை தேவையில்லை என்பது விதி. அந்த விதி இப்போதே இருக்கிறது. முன்பு ரூ. 2,500 என்று ஒரு வருமான வரம்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தான் வேறுபாடு. ஆனால் ரூ. 2,500 க்கு மேல் ஆண்டு வருமானம் உள்ள ஹரிஜன மக்கள் தமிழ் நாட்டில் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

அடுத்து, கல்லூரியில் அவர்கள் கட்டணம் இன்றி பயில வசதி அளித்திருக்கிறார்கள். இப்போது புகுமுக வகுப்பிற்கு ஹரிஜனங்கள் மட்டுமல்ல எல்லோருக்குமே கட்டணம் கிடையாது. அதற்குமேல் பட்டப்படிப்பு சம்பந்தப்பட்டமட்டில் ஹரிஜனங்களுக்கு, மாவட்ட ஹரிஜன நல அதிகாரியிடமிருந்து ஒருவர் “இவர் ரூ. 2,500-க்கு மேல் ஆண்டு வருவாய் உள்ளவர் அல்ல” என்ற பரிந்துரையைப்பெற்று வந்தால் அவர்களுக்கு எந்தக் கட்டணமும் இல்லை. பெற்றோர் வருமானம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 2,500-க்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்ற வரம்பு உள்ளது. எனவே இப்போது இருக்கிற நிலை ஏதோ இதுவரையில் ஒன்றும் இல்லாததைப்போல் காட்டி நாங்கள் இதை ஹரிஜனங்களுக்காகச் செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லக் கூடியநிலை இருக்கிறது என்பதைத்தான் சுட்டிக்காட்டுகிறேன், வாரிவழங்குவதுபோல் காட்டவேண்டும், ஆனால் வாரி வழங்கக் கூடாது.

டாக்டர் கே. சமரசம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முன்னாள் சட்டமன்றத் தலைவரும். இந்நாள் சட்டமன்ற உறுப்பினருமான திரு. புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் சொல்லுகின்ற கருத்தெல்லாம் நிதி இல்லாமல் ஒரு அறிக்கையை தயார் செய்வதற்கு நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கும், நிதித்துறை செயலாளருக்கும் நிரம்ப

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

அறிவு இருக்கவேண்டும். என்றும், நிதி இருந்து அறிக்கையைத் தயாரிப்பதற்கு அறிவே தேவையில்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆக நிரம்ப அறிவு இருப்பதாக ஒப்புக் கொண்டதற்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் குறிப்பிட்டது, நிதி எதுவும் இல்லாமல் எதுவும் கொடுக்க முடியாது, நிதி எதுவும் கொடுக்கக் கூடாது. ஆனால் நிதி கொடுத்ததாக காட்டவும் வேண்டும் என்ற முறையில்....

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : புலவர் அவர்களுடைய பேச்சில் குறுக்கீடு செய்வதற்கு மிகவும் வருந்துகிறேன். தயவு செய்து அனுபவம் மிக்க அந்தப் பெரியவர் பேசும்போது, இதில் உள் நோக்கம் கற்பித்துப்போச வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மக்களுக்கு உதவி செய்கின்ற நிலையில் திட்டங்களைச் சொல்லும் போது, நிதி வழங்கவே கூடாது என்று எந்த அரசாவது நினைத்து நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரிக்குமானால் அதைவிட படுமோசமாக எந்த அரசும் இராது. ஆகவே மேற்கொண்டு பேசும்போது புலவர் அவர்கள் ஏற்கனவே கட்டிக்காத்து வந்த பாரம்பரிய உணர்வோடு பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : மாண்புமிகு மனோகரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் நான் எந்தவிதமான உள்நோக்கமும் கற்பித்து இதில் பேசவில்லை. அப்படிப் பேசிப் பழகியவனும் இல்லை. நான் கூற வந்தது, அரிசனங்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற சலுகைகளைப் பற்றி நிதி நிலை அறிக்கையில் 17-ம் பக்கத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சலுகை அளிப்பதைப் பற்றி சொல்லும்போது, முன்பு பெற்றோரின் வருவாய் இவ்வளவு இருந்தால் அதற்கு மேல் சலுகை கிடையாது என்றிருந்தது, இப்போது பெற்றோரின் வருவாய் எவ்வளவு இருந்தாலும் இச்சலுகை அளிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு வருவாய் அளவு ஆண்டுக்கு 2,500 ரூபாய் வருமானத்திற்கு மேல் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும் என்று இருந்தது. நடைமுறையில் இருக்கின்ற நிலைமை என்ன என்று பார்த்தால், ரூ.2,500-க்கு மேல் வருவாய் உள்ள அரிசனங்கள் தமிழ்நாட்டில் எத்தனை பேர்கள் இருப்பார்கள்? இதனால் நன்மை பெறக்கூடியவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருப்பார்கள்? ஆகவே இவையெல்லாம் முன்பு இருந்த சலுகைகள் தான், புதிதாக எதுவும் செய்துவிடவில்லை. வேண்டுமென்றால் இப்போது சொல்லப்படுகின்ற சலுகையால் ஒரு சிலருக்கு கூடுதலாக நன்மை கிடைக்கலாம், அது நல்லது தான் என்கின்ற முறையில் தான் பேசுகிறேனே தவிர, நான் இதில் குறைகாணவில்லை.

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]

இரண்டாவது அரிசன மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தில், முன்னாள் முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில், தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஐந்து லட்சம் அரிசனங்களுக்கும், காற்றாலோ, தீயாலோ, மழையாலோ பாதிக்கப்படாத வகையில் 4000, 5 ரூபாய் மதிப்புள்ள வீடுகள் இலவசமாக கட்டிக்கொடுக்கும் வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு, ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு லட்சம் வீடுகள் கட்டப்பட வேண்டும் என்று முடிவு செய்து, 1975-ம் ஆண்டு முடிகிற வரையில், 30 ஆயிரம் வீடுகளை கட்டுவதற்கு நிதி ஒதுக்கி கிட்டத்தட்ட 40 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டப்பட்டன. மத்திய அரசிலிருந்து வந்த அமைச்சர்கள் இவற்றைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், இப்படிப்பட்ட வீடுகள் எல்லாம் ஊரின் ஓரத்தில் கட்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள், இவற்றையெல்லாம் ஊரின் நடுவே கட்டியிருக்கவேண்டாமா என்று கேட்டார்கள். அவர்களது வழியில் வந்த இவர்களும் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற வகையில், இங்கே அமைச்சர்களாக வந்திருக்கிறவர்கள், இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில், ஊருக்கு மத்தியில் அரிசனங்களுக்கு ஏராளமான வீடுகளை கட்டித்தருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் ரூபாய் 3 கோடி என்பது போதாது என்பதை முன்னால் பலரும் தெளிவாக பேசியிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்காக வட்டியில்லாத கடன் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கும் போது, அரிசனங்களுக்கு இலவசமாக வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டம் அரசிடம் இருந்திருக்குமானால், இந்த வட்டியில்லாத கடன் கொடுக்கும் திட்டத்திற்கு இடமிருந்திருக்காது, எனவே இலவசமாக வீடு கட்டிக்கொடுக்கப்படும் என்பதில் ஐயம் ஏற்படுகிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மகளிருக்காக ஏராளமாக செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். 1,000 மகளிர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 150 ரூபாய் சுருக்கெழுத்து, தட்டெழுத்து பயிலுவதற்கு கொடுக்கப்படும், அதாவது மாதம் 12½ ரூபாய் கொடுக்கப்படும், இதைப் பார்த்தால், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1 லட்சத்து 50 ரூபாய் செலவு செய்யப்படும் என்று தெரிகிறது, இதைப் பார்க்கும் போது என்ன தோன்றுகிறது என்றால், திருமண வீடுகளில், திருமணம் முடிந்த பின்னால் மொழி எழுதுவதாக சொல்லி, பெயரை நீட்டமாக சொல்லி, திருமணப் பரிசு “கெட்டி வராகன்” ஒன்று என்று சொல்வார்கள். கெட்டி வராகன் என்றால் இரண்டு அணு என்று பொருள். இப்படி காலையிலிருந்து மாலை வரை கெட்டி வராகன் ஒன்று, கெட்டி வராகன் ஒன்று என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள். அதைப் போன்று ஆண்டு தோறும் ஒரு லட்சத்து 50 ஆயிரம் ரூபாய் இதற்கு செலவு செய்வதை சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்குப் பதிலாக சுருக்கெழுத்து, தட்டெழுத்து பயின்றவர்களுக்கு ஆண்டுதோறும்

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

ஒரு லட்சத்து ஐம்பதினாயிரம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தரப்படும் என்று சொல்லியிருந்தால் மகளிர் குலம் இதனை பாராட்டியிருக்கும்.

[முற்பகல் 10.00.]

கைம்பெண் சிறுர்களுக்கு இலவசப் புத்தகம் அளிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இலவசப் புத்தகம் அளிக்கப்படும் என்று சொல்கிற நேரத்தில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு இந்த இலவசப் புத்தகம் அளிப்பதால் எவ்வளவு பேர் பயன் அடைவார்கள் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதை நான் சொல்கிற நேரத்தில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் என்மீது கோபித்துக் கொள்ளாமல் எவ்வளவு பேர் நம்மீது நம்பிக்கை வைத்து வாக்களித்தார்களோ அவர்களுக்கு எல்லாம் நாம் செய்தது போதுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வரியே போடாத பட்டுஜட் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். இப்போது வரிவிதிப்பு முறையில் புதிய முறை கையாண்டு வருகிறார்கள். நேர்முக வரி, மறைமுக வரி என்பவற்றை மக்கள் நல்ல முறையில் புரிந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது போடுகிற புதிய முறை வரி சாணக்கிய முறை வரி விதிப்பாகும். சாணக்கிய முறை வரிவிதிப்பு என்றால் ஒரு நாட்டின் அரசுக் கருவூலம் காலியாகிவிட்டது என்றால், அந்த நாட்டின் அரசர் உடனே மந்திரியை அழைத்து என்ன செய்யலாம் என்று கேட்ட நேரத்தில், அவர் ஒரு புதிய வழியைச் சொன்னார். இந்த ஊரிலே உள்ள மந்தைவெளியில் உள்ள வயதான மரத்தில் இருக்கிற பொந்தில், அரசுக்கு நம்பிக்கையுள்ள ஒருவன் புகுந்து கொண்டு பயங்கரமாகக் கூச்சல் போட்டு கும்பல் கூட்டவேண்டும். அப்போது அந்த ஊரிலே ஒரு பயங்கர அச்சம் ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் வேறொரு சாமியார் வரவேண்டும். என்ன உங்கள் குறை என்று கேட்க வேண்டும். அவர்கள் தங்களுடைய குறையைக் கூறிய பின் அவர் சொல்வார், அந்த மரத்தில் சொர்ண பூதம் இருக்கிறது, அதற்கு பசி அதிகமாகி விட்டது, வீட்டிற்கு இவ்வளவு தங்கம் அதனுள் கொட்டினால் பசி அடங்கிவிடும் என்று சொல்வார். ஊர் மக்களும் அந்த பொந்திலே கொண்டு வந்து தங்கத்தைக் கொட்டுவார்கள். கருவூலம் நிரம்பிவிடும். இதுதான் சாணக்கிய முறை வரிவிதிப்பாகும். அதைப் போல் இந்த அரசாங்கமும் ரூ. 1 கொடு, ரூ. 1 லட்சம் தருகிறோம் 15 ரூ. தாருங்கள் 10,000 தருகிறோம் என்று சொல்கிறது. இது நல்ல முறையல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ரூ. 15 கொடுத்தால் ரூ. 10,000 அல்லது ரூ. 20,000 என்ற கேள்வி முன்னே எழுப்பி

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]

னார்கள். அது எப்படி இருந்தாலும், ரூ. 15 கொடுத்தால் அரசு ரூ. 10,000 அல்லது ரூ. 20,000 தருகிறேன் என்று சொல்வது நான் உமி கொண்டு வருகிறேன், நீ அரிசி கொண்டு வா, நான் அதைச் சேர்த்து ஊதி ஊதி தருகிறேன் என்று கிராமத்திலே முமொழி உண்டு. அதைப் போல் இது ஒரு மறைமுகமான வரிவிதிக்கும் முறை என்பதை மாத்திரம் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஓரிரு கருத்தைச் சொல்லி என் உரையை முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். சர்க்கரை ஆலை அமைப்பதைப் பற்றி ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வடாற்காடு மாவட்டத்தில் சர்க்கரை ஆலை வேண்டும் என்று கோரிக்கை நீண்டகாலமாக இருக்கிறது. அந்தக் கோரிக்கை அரசின் முன்னே வைத்த நேரத்தில் அந்தச் சர்க்கரை ஆலைத் துறையிலே உள்ள வல்லுநர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து செய்யாறு பகுதிக்கு வந்து ஆய்வு செய்தார்கள். அவர்கள் யார் என்றால்—

Joint Director of Sugar (Projects), Joint Director of Sugar (Cane),
Deputy Director of Agriculture (Sugarcane Development),
District Agricultural Officer, Cane Development, Managing
Director, Dharmapuri District Co-operative Sugar Mills,
Chief Cane Officer, Madurantakam Co-operative Sugar Mills.

1975 ம் ஆண்டு நவம்பர் 15 ம் தேதி அவர்கள் சுற்றிப் பார்த்தார்கள். சுற்றிப் பார்த்து விட்டு அவர்கள் ஒரு பரிந்துரை செய்து இருக்கிறார்கள். இப்போது பெரிய சர்க்கரை ஆலைகளைத் தான் அமைக்கிறோம். பெரிய சர்க்கரை ஆலைகளை அமைப்பதைக் காட்டிலும், சிறிய சிறிய சர்க்கரை ஆலை அமைப்பது முறையானது என்று கருத்து தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பரிந்துரை.

After detailed examination of more than a dozen areas in the State, this Committee is of the view that no more large size sugar factories should be set up in the State in addition to those already recommended as the establishment of any more large size sugar factories will affect the existing and proposed sugar mills and may also result in substantial diversion from food crops. The Government of Tamil Nadu have also accepted the findings of the Survey Committee that there would be no scope for setting up of any more large sized sugar mills in the State vide letter No. 75084/MID. 3/74-5, Industries Department, dated 23rd August 1975 addressed to the Managing Director, Tamil Nadu Sugar Corporation Limited.

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

Assuming 30 tonnes of sugarcane yield per acre, it would be sufficient if a compact cane area of 2,000/3,000 acres is available for a mini plant.

குறைந்த ஆட்களைக்கொண்டு நிலங்களைப் பார்வையிடலாம்.

Arrangements for provision of production credit and supervision of cane cultivation will be very convenient for the factory as the area and the number of persons to be serviced would be small and compact.

என்று கொடுத்து விட்டு, பிறகு சிறிய சர்க்கரை ஆலை அமைக்க என்னென்ன நியாயங்கள் இருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். (கையிலுள்ள குறிப்பைக் காட்டி) இது அவர்கள் அரசுக்கு அளித்துள்ள அறிக்கையின் காப்பியாகும். அவர்கள் சொல்கிறார்கள், குறைந்த ஏக்கர் போதும்.

கரும்பு ஆலைக்கு கொண்டு செல்வதிலே காலதாமதம் ஏற்படாது.

Large sized sugar factories are depending upon lorries for transporting major portion of the cane. Roughly, the transport cost comes to about 15 per cent of the cost of the cane. Against this, a mini sugar factory having a compact area within a radius of say 8 Kms. will be able to get the entire cane even in bullock carts. In addition to this advantage, these factories will be able to get fresh cane also, which would help increase sugar recovery.

என்றும்,

பெரிய ஆலை ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, 7 சிறிய ஆலைகள் அமைக்கலாம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அமைப்பு செலவு குறைவு ஆகும்.

The present cost of a 1,250 TCD factory is said to be around Rs. 750 lakhs. By spending this enormous amount, it will be possible to develop only one area and provide employment opportunities for people of that area only.

If a mini sugar plant could be set up with an investment of say Rs. 100 lakhs, seven such units could be set up with the same amount of investment required to set up one single 1,250 TCD plant, and develop seven areas against developing only one area.

அதிகக் கரும்பு அரைக்கலாம்

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]

Further the crushing capacity for all the seven mini factories established within the total investment required for a single 1,250 TCD factory put together will be 21,00 tonnes per day against 1,250 tonnes per day. Therefore crushing capacity per unit of investment will also be increased by about 68 per cent,

என்றும், உற்பத்திச் செலவு குறைவதற்கு,

Similarly the capital cost per tonne of cane crushed would also come down from Rs. 60,000 in a 1,250 TCD plant to Rs. 33,000 in a 300 TCD plant

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

One other very important matter relating to setting up of mini-units is worthy of mention. As per notification S.O. 98(E)/DRS/29B/73-1, dated 16th February 1973, of the Ministry of Industrial Development, Government of India.

இதன்படி, சிறிய ஆலை அமைக்க இந்திய அரசின் லைசென்ஸ் தேவையில்லை.

mini sugar plants with capital investment of Rs. 1 crore per plant and machinery and connected civil works need not get licences from the Government of India. The mini units will only have to be registered with the Chief Director of Sugar and Vanaspathi, Government of India, New Delhi

என்றும் பரிந்துரை செய்துள்ளார்கள்.

ஒரு சிறிய ஆலையை அமைப்பதுதான் நல்லது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இதை நம் அரசும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற கருத்தைக் கூறி, அதன்படி செய்யாற்றில் அமைப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என அக்குழு பரிந்துரை செய்துள்ளது.

As recommended by the team of officers who visited the Cheyyar area on 15th November 1975, there would be good scope for setting up a mini sugar factory with 300 TCD capacity in Cheyyar taluk in North Arcot district. The team of officers after inspecting various possible locations for the factory have recommended a site on the bank of river Cheyyar at a distance of 3 Kms. from Cheyyar town in the village by name Vellai either on the right or left side of the road from Cheyyar Cheyyar anicut.

—என்ற பரிந்துரையைத் செய்திருக்கிறார்கள். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பரிந்துரையை உங்கள் மூலமாக, அவையின் முன்னவர் அவர்களுக்கு அளிக்கிறேன். இதை அரசு ஏற்றுக்

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இன்னும் என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றிய முக்கியமானப் பிரச்சனைகளை பேச வேண்டி இருந்தாலும், பின்னர் பேசிக் கொள்கிறேன் என்று சொல்லி, இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

***திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாவட்டம், ஆத்தூர் சட்டமன்றத் தொகுதியின் சார்பாக இந்தப் பேரவையின் உறுப்பினராகப் பணியாற்றும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த தானைத் தலைவர், புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், என் தொகுதியின் வாக்காளர் பெருமக்களுக்கும் முதற்கண் என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் கன்னிப் பேச்சை துவக்கயிருக்கிறேன்.

கடந்த வாரம், சென்னை நகரில் மாணவர்களிடையே ஒரு பதட்ட நிலை காணப்பட்டது. அந்தப் பதட்ட நிலை அவர்களுடைய உரிமைக்காக ஏற்பட்டது என்பது ஒருபுறம் இருந்தாலும், அந்த பதட்ட நிலைமைக்கு இங்கே இந்த மாமன்றத்திலே கண்ணீர் வடித்தார்களே, ஓங்கி குரல் கொடுத்தார்களே, அவர்கள் கடந்து வந்த பாதை என்ன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே கடந்த வாரம் மாணவர்களுக்காக குரல் கொடுத்தார்களே, அவர்கள் கடந்த காலத்திலே எந்த அளவுக்கு மாணவச் சமுதாயத்தினருக்கு அநீதிகள் இழைத்தார்கள், கொடுமைகள் புரிந்தார்கள் என்பதைத் தெளிவாக இங்கே எடுத்துக்கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிச் கூறுகின்ற வகையிலே அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில், உதயகுமார் என்ற மாணவனுடைய மண்டை கபாலத்தை பிளந்து, அவரது உடலை குளத்திலே தூக்கி எறிந்தார்கள். அன்றையத் தினம் டாக்டர் பட்டம் பெறுவதற்காகக் கலைஞர் அவர்கள் அங்கு அன்று சென்றபோது, காவல்துறையினரால் இந்த உதயகுமாரின் மண்டைக் கபாலம் பிளக்கப்பட்டு, உடலைக் குளத்திலே தூக்கி எறிந்தார்கள்.

[முற்பகல் 10-10]

இதைவிடக் கொடுமை என்னவென்றால் பெற்ற தந்தை கூட என்னுடைய மகன் என்று கூறிக்கொள்ள முடியாத அவலநிலை கடந்த ஆட்சியில் இருந்தது. இப்படிப்பட்ட ஒரு கொடுமை மாணவர் சமுதாயத்திற்கு அந்த ஆட்சியில் இழைக்கப்பட்டது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

பாளையங்கோட்டையில் உரிமைக்காகப் போராடிய மாணவர்கள் தாம்பிரபரணி ஆற்றின் இரு கரைகளிலும் காவல் துறையினர் நின்று கொண்டு மாணவர்களின் மண்டைக் கபாலங்களை

1977 ஆகஸ்ட் 1] [திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி]

உடைத்தெறிந்தனர். தாம்பிரபரணியாறு ரத்த ஆரூக ஓடியது. அப்படி அன்று இருந்த ஆட்சி மாணவர்களுக்குத் தீங்கிழைத்தது. லூர்துநாதன் என்ற மாணவத் தோழன் தாம்பிரபரணி ஆற்றில் தூக்கி எறியப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டான்.

அதற்கடுத்து திருச்சி கிளைவ் ஹாஸ்டலில் பச்சிளம் பாலகர்கள் எலும்புகள் நொறுக்கப்பட்டன. திருச்சி கிளைவ் விடுதியில் இன்னும் அந்த ரத்தம் உறைந்து கிடக்கிறது. ஏதும் அறியாத பாலகர்கள் தாக்கப்பட்ட ஒரு கொடூரமான ஆட்சி கடந்த காலத்தில் நடைபெற்றது.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அருமை அடலேறு மாணவத் தோழன் பாலசுந்தரம் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் வளர்க்கின்ற அரணாக இருக்கிறானே, புரட்சித் தலைவர் புகழைப் பரப்புகிறானே என்ற காரணத்தால் அந்த பாலசுந்தரத்தை மாறுகால், மாறுகை வெட்டிக் கொன்றார்கள். இப்படிப் பல கொடுமைகளை மாணவ சமுதாயத்திற்கு இழைத்தவர்கள்தான் இன்றையதினம் மாணவ சமுதாயத்திற்காக நீலிக் கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள்; மாணவ சமுதாயத்திற்காக ஒங்கிக் குரல் கொடுக்கிறார்கள்.

புரட்சித் தலைவர் அரசு மாணவப் பிரச்சினைகளை அனுதாபத்துடன் பார்க்கக்கூடிய அரசு. ஆனால் கடந்த கால ஆட்சியில் மாணவர்கள் கோட்டைக்குள்ளே நுழைந்து குறைகளைத் தெரிவிக்க வந்தபோது அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்பது எல்லாருக்கும் தெரியும். 1974 ஆம் ஆண்டு என்று கருதுகிறேன். சட்டமன்றத்தில் சில கல்லூரி மாணவர்கள் காலரியிலிருந்து, மாணவர்களைச் சந்திக்க முதலமைச்சர் மறுத்த காரணத்தால் 'கருணாநிதியே ராஜினாமா செய்' என்று துண்டுப் பிரசுரங்களை வீசினார்கள். துண்டுப் பிரசுரங்களை வீசிய மாணவர்களை சபாநாயகர் அறைக்கு அழைத்துச் சென்று அன்றையதினம் ஆட்சியில் இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்ட மன்ற உறுப்பினர் அந்த மாணவர்களைத் தாக்கிய கொடுமை நடந்தது. சட்டமன்ற உறுப்பினர் அன்று மாணவர்களைத் தாக்கினார்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, சென்ற ஆட்சியில், இந்த அவை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது யாரோ மாணவர்கள் மாடியிலிருந்து துண்டுப் பிரசுரங்களை வீசிய நிகழ்ச்சிக்காக அவர்களைப் பேரவைத் தலைவருடைய அறைக்கு அழைத்து சென்று அடிக்கப்பட்டார் என்ற கூற்றைச் சொல்லுகிறார். அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி எதுவும் அப்போது நடைபெறவில்லை என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மி. வின்சென்ட் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே அன்று இழைக்கப்பட்ட கொடுமைக்காக நாங்கள் 26,000 மாணவர்களை சென்னை நகரில் அனைத்துக் கல்லூரிகளையும் மூட வைத்து

[திரு. மி. வின்சென்ட்]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

அன்றைய முன்னாள் முதல்வர் கருணாநிதி அவர்களைச் சந்திப்பதற்காக நேத்தாஜி அவர்களும், பட்டுக்கோட்டை ராமசாமி அவர்களும், அருமை சட்டமன்ற உறுப்பினர் வெள்ளைச்சாமி அவர்களும், நானும் அந்த 26,000 மாணவர்களுடன் அணி வகுத்து வந்து மதிப்பிற்குரிய முதல்வர் அவர்களைச் சந்திப்பதற்காகவும், எங்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கொடுப்பதற்காகவும் நாங்கள் அனுமதி கேட்டோம். ஆனால் எங்களுக்கு அனுமதி தர மறுத்தார்கள். எங்களுக்கு ஜனநாயக உரிமைப்பட்ட நாங்கள் கேட்ட கோரிக்கைகளுக்கு அவர் நிவாரணம் தந்திருக்க வேண்டும்; ஆனால் எங்களைச் சந்திக்க மறுத்த காரணத்தால் நாங்கள் மறுதினம் 7 பேர்கள்—அதிலே நானும் ஒருவன்—சட்டமன்ற பார்வையாளர் பகுதியில் புகுந்து நோட்டீசை வீச வேண்டிய சூழ்நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டோம். அது தவறு இல்லையா என்பதைப் பற்றி இங்கே நான் பேசத் தயாராக இல்லை. இருந்தாலும் எங்களுடைய உள்ளக் கிடக்கையை, எழுச்சியின் வேகத்தைத் தாங்க முடியாத காரணத்தால் அன்று அந்த நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டோம்.

அதன் பிறகு சட்டசபை சபாநாயகர் அறைக்கு எங்களை அழைத்துச் சென்றார்கள். அழைத்துச் சென்ற எங்களைப் பார்த்து மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினராக இருக்கிற துரை முருகன் அவர்கள், 'என்னடா நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்,' என்று கேட்டார்கள். நாங்கள் போகிற வழியில் அப்போது உறுப்பினராக இருந்த வீராசாமி அவர்கள் தம்முடைய கைவிரல் மோதிரத்தால் என்னுடைய கன்னத்தைக் கிழித்தார்கள், இப்படி சபாநாயகர் அறையிலேயே தொல்லைக்கு ஆளான அடிக்கப்பட்ட மாணவர்களில் நானும் ஒருவன் என்பதை நான் முன்னாள் சபாநாயகர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பேரவைத் தலைவராக இருந்தபோது அந்த அறையிலே அடிக்கப்பட்டார்கள் என்பதை நான் மறுக்கிறேன். வேறு இடத்திலே என்ன நடந்தது என்பது எல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. இங்கே நோட்டீஸ் வீசினார்கள் நான் இருக்கிற போது, அவையிலே நான் வேறு ஒருவரை உட்கார வைத்துவிட்டு என்னுடைய அவைக்குச் சென்ற நேரத்திலேயும் சரி, அதற்கு முன்பும் நான் அவையில் இருந்த நேரத்திலேயும் என்னுடைய அறையிலே யாரும் துன்புறுத்தப்படவில்லை, வெளியே நடந்தது எல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. பேரவைத் தலைவர் அறையிலே அடித்தார்கள் என்பதை நான் வன்மையாக மறுக்கிறேன்.

* திரு எஸ்.ஆர். இராதா : திரு. வெள்ளைச்சாமி அவர்களும், திரு. வின்சென்ட் அவர்களும் சொன்னதை முன்னாள் சபாநாயகர் அவர்கள் அறையிலே நடந்ததாகக் சொன்னபோது, முன்னாள்

1977 ஆகஸ்ட் 1] [திரு. எஸ். ஆர். இராஜா]

சபாநாயகர் முன்னிலையில் அடித்தார்கள் என்று அவர்களிலே யாரும் சொல்லவில்லை, அவர்களுடைய அறையிலே அடித்தார்கள் என்றுதான் சொன்னார்களே தவிர, அவர்களுடைய முன்னிலையில் அடித்ததாகச் சொல்லவில்லை. முன்னாள் சபாநாயகர் அவர்களும் அதையேதான் சொல்கிறார்கள். ஆகவே அவர் இருக்கும்போது அடிக்கவில்லையென்று அவர்கள் சொல்வது ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டிய ஒன்று.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : அவைத் தலைவர் அறையில் இல்லாத போது நடந்திருக்கும் என்ற கருத்துப்பட்டப் பேசுகிறார்கள். அந்த அறையிலே நான் இல்லாதபோது வேறு யாரும் நுழைவதற்கு இடம் தருவதில்லை, யாராவது நுழைய வேண்டுமானால் செயலாளரையோ அல்லது எனக்குத் துணைபுரியக்கூடியவர்களை யோ கேட்டு அனுமதிபெற்றுதான் நுழையவேண்டும், அனுமதியில்லாமல் நுழைய முடியாது. நான் இருக்கிறபோதும், நான் இல்லாத போதும் அறையிலே அடிக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தான் படிக்கிற காலத்திலேயே தான் நோட்டீஸ் வீசிய பிரதாபத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் அதைப்பற்றி இப்போதுதான் கேள்விப்படுகிறேன். அந்த நண்பர் இப்போது உறுப்பினராக வந்திருக்கிறார். நான் ஏதோ என்னடா என்று கேட்டதாக எல்லாம் சொல்கிறார், அது மட்டுமல்ல, அவையில் இல்லாத திரு. வீராசாமி அவர்களைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறார். அந்த நிகழ்ச்சி நடந்த போது நோட்டீஸ் போட்டது இவர்தான் என்று தெரியவில்லை, அப்படிப்பட்ட நல்ல காரியத்தைச் செய்தவர்தான் இங்கு உறுப்பினராக வந்திருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். அவரை நான் அப்போது பார்க்கவே இல்லை. தவறான கருத்தை இந்த அவையிலே சொல்கிறார், அப்படிச் சொல்வதை அனுமதித்தால் வெளியே மக்களுக்கு என்மீது தவறான எண்ணம், கருத்து ஏற்படும், ஆகவே எண்ணப்பற்றியும், இந்த அவையில் இல்லாத திரு. வீராசாமி பற்றியும் சொன்னதை அவைக்குறிப்பில் இருந்து நீக்கிவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மி. வினசென்ட் : அன்றைய தினம் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். கிளை விடுதிச் சம்பவங்களையும், பாளைப் படுகொலைகளையும்பற்றி விசாரணை நடத்தி அவர்கள் கொடுத்த தீர்ப்பிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதைப்பற்றிப் பேச வேண்டாம். நீங்கள் சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர் என்பதால் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது. இந்தச் சம்பவம்பற்றி மட்டும் கருத்துக்கள் இருந்தால் சொல்லவும்.

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

திரு. மி. வீன்சென்ட் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே நான் பேசியது ஆதாரமற்ற உண்மைக்கும் புறம்பான கருத்து என்று துரைமுருகன் அவர்கள் சொன்னால், அது முற்றிலும் தவறு என்றும், அந்தச் சம்பவம் நடந்தது என்றும், சபாநாயகர் அறைக்குள்ளே எங்களைப் பார்த்து அவர்கள் அந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னார்கள் என்பதும் உண்மைதான் என்பதையும் நான் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10.20]

திரு. துரை முருகன் : துணைச்சபாநாயகரவர்களே, அத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் நடக்கும்பொழுது நான் சபாநாயகர் அறைக்குச் செல்லவும் இல்லை, இவரை நான் பார்க்கவும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட எந்த நிகழ்ச்சியிலேயும் நான் பங்கேற்கவும் இல்லை என்பதைத் திட்ட வட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அன்று நடந்ததாகச் சொல்லப்படும் இந்தச் சம்பவத்திலே ஒரு தரப்பிலேயிருந்து நடந்தது என்றும், மறுதரப்பிலேயிருந்து அது நடைபெறவில்லை என்றும் இருவரும் சொல்லுகின்ற அந்த நேரத்திலே என்ன நடந்தது என்பது எனக்குத் தெரியாது என்ற காரணத்தினால், இந்த நேரத்திலே நீங்கள் இருவரும் சொன்னதும் பத்திரிகையிலே வரும். ஆகவே, அவர் சொல்லியது உண்மையாக இருக்குமானால் அவருக்குச் சாதகமாகவும், அவர் சொல்லியது உண்மை இல்லை என்றால் உங்களுக்குச் சாதகமாகவும் இருக்குமாதலால் அவை அப்படியே இருக்கட்டும் என்று சொல்லி, தொடர்ந்து அதைப்பற்றிப் பேசாமல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு வெள்ளைச்சாமி அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இங்கே நடந்த ஒரு சம்பவத்தைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டேன். குறிப்பிட்ட சம்பவத்திற்கு நான் அந்த நேரத்திலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருந்த நேரத்திலே நடந்தவற்றிற்குச் சாட்சியை வைத்திருக்க முடியாது. அடிபட்ட 6-மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் சாட்சி சொல்லுவார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவுசெய்து மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சனைக்கு முடிவு சொல்லியாகிவிட்டது. எனவே, மேற்கொண்டு தொடர்ந்து அதைப்பற்றிப் பேசாமல் வேறு விஷயங்களைப் பேசுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி : அந்தப் பிரச்சனையை இத்துடன் விட்டுவிட்டுக் கடந்த சாலத்திலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே அந்த அளவிற்கு மாணவ சமுதாயத்திற்குக் கொடுமை

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி]

கள் விளைவிக்கப்பட்டன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய உரையைத் துவங்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே முதலிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, மத்திய அரசு கொடுக்கின்ற நிலையிலேயும், மாநில அரசு வாங்குகின்ற நிலையிலேயும் இருக்கிறது என்று தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் மாற்றியடைக்கப்பட்டதாக வேண்டும். மாநிலங்கள் எந்த அளவிற்கு வரியை மத்திய அரசுக்குத் தருகிறதோ அந்த அளவுக்குப் பரப்போர்ஷ் ஷேட்டாக மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு கொடுக்க வேண்டுமென்றதை இந்த நேரத்திலே தெளிவாகக் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

“சுமனும் ஏர்ப்பின்னது உலகம்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை. அதன்படி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வேளாண்மைத் துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் ஒன்றைக் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கிராமங்களிலே வெட்டப்படும் கிணறுகளுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுப்பதாக இருந்தாலும், கடன் உதவி கொடுப்பதாக இருந்தாலும் ஒரு கிணற்றுக்கும் இன்னொரு கிணற்றுக்கும் இடையில் 735 அடி இருக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அந்தவொரு சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த இடைவெளி உணக்கு எக்சிஸ்டிங் வெல்லுக்கு ஆதாவது முன்னால் இருந்த கிணற்றுக் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். எக்சிஸ்டிங் வெல்லுக்கு கடன் உதவியும், மின்சாரமும் கொடுக்க வேண்டுமெனத் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

உணவுப் பொருள்களைப் பொறுத்தவரையில் நாம் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறோம் என்று தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதை விநியோகிக்கும் முறையில் எந்த ஊழலும் நடைபெறாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். கடந்த ஆட்சிக் காலத்திலே அண்டை நாட்டுக்கெல்லாம் உணவுப் பொருட்கள் கடத்தப்பட்டது என்று கேள்விப்படுகிறோம். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை வருங்காலத்திலே வராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று, தெளிவாகக் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியான கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலையிலே மஞ்சள் பரப்பு, ஆடலூர், சோளக்காடு ஆகிய பகுதிகளில் வாழைகளுக்கு இனம் தெரியாத நோய் வந்திருக்கிறது. அதனால் மிகுந்த சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த நோய்க்கான மருந்தைக் கண்டுபிடித்து அந்தப் பகுதியிலுள்ள வாழையைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

அதேபோல் பூச்சிமருந்து தெளிக்கும் நேரத்தில் எந்தவிதமான ஊழலும் நடைபெறாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெளிவாகக் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைப் பகுதியில் சித்திரேவு, கன்னிவாடி போன்ற பகுதிகளில் விவசாயிகள் மலைக் காடுகளை வெட்டி வவசாயம் செய்து பிழைத்து வந்தார்கள். ஆனால் கடந்த ஒரு மாத காலமாக அந்த விவசாயிகளுக்குத் தடை விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் கைது செய்யப்படுகிறார்கள். எனவே, அவர்களுக்கு நல்லதொரு பாதுகாப்பைக் கொடுத்து மலைக் காடுகளை வெட்டி வவசாயம் செய்து அவர்கள் பிழைக்க இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று தெளிவாகக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மின்சாரம் இன்றையதினம் அத்தியாவசியமான ஒன்றாக விட்டது என்ற காரணத்தினால் மின்சாரத்தை எந்த அளவிற்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியுமோ அந்த அளவிற்கு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். ஹைட்ரோ எலக்ட்ரிசிட்டி உபயோகம் மட்டும் நம்பிக்கொண்டிருந்தால் தெர்மல் ஸ்டேஷன்களையும் அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கம்பியை மட்டும் நீட்டி விட்டு அதை யூஸ் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுவருவது சாலச் சிறந்ததாக இருக்காது. ஆகவே, அனல் மின்சார நிலையங்களை ஏற்படுத்த இந்த அரசு முன் வரவேண்டுமென்று தெளிவாகக் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கிராமங்களிலே இருக்கிற விவசாயிகள் 3 மாதகாலம் அவர்களுடைய விவசாயப் பணிகளைச் செய்கிறார்கள். மீதமிருக்கிற 9 மாத காலம் விவசாயிகள் ஏந்த தொழிலுமில்லாமல் மிகவும் கஷ்டமான நிலையில் வாழ்க்கையை போக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகள் ஊக்கம் பெறுகின்ற வகையிலே, அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் வசதிகளை அளிக்கின்ற வகையிலே விவசாயிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்படும் என்று நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

தமிழகத்திலே, நெசவாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். தற்பொழுது கைத்தறி துணிகளை உபயோகிப்பவர்கள் நாளுக்கு நாள் குறைந்து வருகிறார்கள். இதே நிலை தொடர்ந்து சென்றால், ஒருகால் கட்டத்திலே கைத்தறி துணியை அணிகின்றவர்களே இல்லாவிட்டால், அந்த நெசவாளர்களுடைய நிலை என்னவாகும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அவர்களுக்கு ஆதரவும் பாதுகாப்பும் அளிக்கின்ற வகையிலே, கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக நல்ல திட்டம் தீட்டிப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று தெளிவாகக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அண்ணா அவர்கள் கனவை நனவாக்குகின்ற எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்கின்ற வகையிலே நலிந்த புலவர்களுக்கு மாதம் ரூ. 75 உபகாரச் சம்பளமாகக் கொடுக்கப்படும் என்பதை வரவேற்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி]

என்னுடைய ஆத்தூர் தொகுதியிலே குடிநீர்ப் பிரச்னை மிகக் கடுமையாக இருக்கிறது. குடிநீருக்காகச் தாய்மார்கள் 1 மைல், 2 மைல் நடக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை மாற்றுகின்ற வகையிலே குடிநீர்ப் பிரச்னையைத் தீர்க்க இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆத்தூர் தொகுதியிலே இதுவரையிலே எந்தவித வைத்திய வசதியும் இல்லை. அங்கே அரசு மருத்துவ மனையே இல்லை. பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர் ஒன்றே ஒன்று இருக்கிறது. ஆகவே, என்னுடைய ஆத்தூர் தொகுதியிலே சித்தையன் கோட்டையிலே அரசு மருத்துவ மனையைத் துவக்கவேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து வரவேற்று அமர்கிறேன்.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : ஆன் ஏ பாய்ன்ட் ஆஃப் கிளாரிபி கேஷன். நம்முடைய ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் அவர்கள் தன்னுடைய கன்னிப் பேச்சில் ஒரு கருத்தைத் தெளி வாக்கினார்கள். இப்பொழுது நான் அவரிடத்திலே தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது, அண்மையில் காவல் துறை...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். விதி சம்பந்தப்பட்ட மாறுபாடு இருக்கிறது என்றால் அதைக் கேட்கலாம். இதையே சந்தர்ப்பமாகப் பயன்படுத்தி உங்க ளுடைய கருத்தைச் சொல்வது முடியாது.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : கிளாரிபிகேஷன் என்று நான் சொல்லும்போது அவர்கள் பேசியிருக்கிற பேச்சிலிருந்து சில விளக்கத்தைப் பெற விரும்புகிறேன். என்னுடைய கருத்தை நான் சொல்ல விரும்பவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவருடைய பேச்சு கன்னிப் பேச்சு. ஆதலாலே, அவருடைய கருத்தை இங்கே சொல்கின்ற பொழுது, அவருடைய விளக்கங்களைச் சொல்லும் போது, ஏதாவது சட்ட விதிகளுக்கு முரண்பட்டிருக்குமானால் நீங்கள் குறுக்கிட்டு ஒழுங்குப் பிரச்னை எழுப்புங்கள். அதிலே தீர்ப்பு சொல்ல நான் தயாராக இருக்கிறேன். அவர் சொன்ன தற்கு உங்களுடைய கருத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்பினால், உங்களுடைய பேச்சில் நீங்கள் அதுபற்றிச் சொல்ல லாம். இப்பொழுது கிளாரிபிகேஷன் என்ற பெயரிலே, அதிலே தலையிடவேண்டாமென்று கூறிக்கொண்டு அடுத்த உறுப்பினர் திரு. கே. கந்தசாமி அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லக்ஷீப் : நான் இப்பொழுது சொல்லுகின்ற கருத்தையும் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிடும்படித்தான் சொல் கிறேன். உறுப்பினர் திரு. வின்சென்ட் அவர்கள் 'நான் வீசினேன், துண்டுப் பிரசுரங்களை நான் வீசினேன்' என்று குறிப் பிட்டிருக்கிறார்கள்...

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். நான் விளக்கம் சொல்கிறேன். ஏற்கெனவே நான் முடிவு கூறியது பற்றித் தயவு செய்து எழுப்பாதீர்கள். இப்போது நீங்கள் மீண்டும் 'நான் பேசப்போவதை நீக்கிவிடுங்கள்' என்று சொல்லிவிட்டு, நீக்கப் போவதைப் பேசுவது எந்த விதத்திலே நியாயம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : சார், ...

(திரு. எம். ஏ. லத்தீப் நின்று கொண்டிருந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து உட்காருங்கள். நீங்கள் பேசும்பொழுது சொல்லுங்கள்....

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இப்பொழுது ஒரு உறுப்பினராக இந்த அவையிலே இருக்கிறவர் 'நானே இந்தத் துண்டுப் பிரசுரங்களை வீசினேன்' என்று சொல்லிய அந்தப் பகுதி குறிப்பேட்டில் இருக்குமானால், வருங்காலத்தில் யாராவது துண்டுப் பிரசுரங்கள் வீசுவார்களானால், உறுப்பினர் என்ற முறையிலே அதைக் கண்டிக்கவும், தடுக்கவும் கடமைப்பட்டிருக்கிற நிலையிலே அந்தப் பகுதியையும் நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 'நான் வீசினேன்' என்று சொன்ன பகுதியை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், பின்னால், அது உதவிசுரமாக இருக்கும். 'நான் வீசினேன்' என்ற வார்த்தையைக் குறிப்பேட்டிலிருந்து நீக்கிவிடுவது என்பது நல்லது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அது முடிந்துவிட்ட பிரச்சனை. அதை இப்பொழுது எழுப்ப வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, திரு. கே. கந்தசாமி அவர்கள் பேச அழைக்கிறேன்.

[முற்பகல் 10:30]

*திரு. கே. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சபையின் முன்பு 1977-78 வருஷத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருப்பதை இந்திய தேசிய பார்வார்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பாக வரவேற்றுப் பேசுகிற நேரத்திலே, கீழ்க்கண்ட கருத்துக்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய கற்ற அறிவையும் அனுபவத்தையும் வைத்து மிகக் குறுகிய காலத்திலே சிறப்பாகவும் தெளிவாகவும் ஒரு நிதி நிலை அறிக்கையை அறிவித்திருப்பதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. 'Cut the cost according to cloth' என்று பொருளாதாரத்திலே ஒரு maxim உண்டு. அதைப் போல துணிக்கு உகுந்த முறையில் கோட்டைத் தைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன். இன்று நவீன அரசியல் மாற்ற காலத்தில் 'டெபிசிட் பட்ஜட்' Deficit Budget has become a virtue or fashion. But deficit budgeting at home is bad.

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

என்ற அந்த அளவுக்கு நாட்டில் ஒரு நிலைமாறி வருவதை நாம் அறிகிறோம். At the same time deficit Budgeting at home is bad. வீட்டிலே கணவன் மனைவி நடத்துகின்ற குடும்ப வாழ்க்கையில் நிதிப் பற்றாக்குறை ஏற்படுமேயானால் அது தவறாகும். வளர்ந்து வருகிற சமுதாயத்தைப் பாதுகாப்பதில் அக்கறை கொண்டுள்ள அரசு, பற்றாக்குறை நிதிநிலை அறிக்கையை வெளியிட்டதுதான் மிகச் சிறந்த ஒன்றாகும் என்று அறிஞர்கள் பாராட்டுகிற நிலையில், இன்று பற்றாக்குறை என்பதன் பேரில் அதிகமான வரிச்சுமைகளை ஏழை மக்கள் தாங்க முடியாத அளவுக்கு ஏற்படுத்தி விடாமல், எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, முன்னவர் அவர்கள் மிகத் தயக்கத்தோடு ஆனால் மிகக் கவனத்தோடு தயாரித்திருக்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட் அறிக்கையைப் பார்க்கிற போது அவர்கள் மிகத் தயக்கம் காட்டியதற்குக் காரணம், நாம் தயாரித்துள்ள இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கக் கூடிய அளவுக்கு தாங்க முடியாத அளவுக்கு இருக்கிற வரிச்சுமையை ஏற்படுத்திவிடக் கூடாது என்ற எண்ணத்தை மையமாகக் வைத்து நல்ல பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற ஆர்வத்தில், வேண்டாத, விளைவுகளை ஏற்படுத்தக் கூடிய, 'சூழ்நிலை உருவாக்கிவிடாமல் நாம் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கவனத்தோடு, பொறுப்பில் உள்ள ஒரு அமைச்சர் என்ற முறையில் இந்த அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அது 18.89 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும், இறுதி மூலதனத்தின் மூலமாகவேறு நிரந்தரமாகச் செலவு செய்யப்பட்ட தொழிற் ஸ்தாபனங்களின் மூலமாக வரவு வருவதையும், இன்னும் இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்டு உள்நாட்டிலே தயாரிக்கப்பட்டு, வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிற மது வகைகள் மீது விதிக்கப் படுகின்ற வரிகளையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் ஏறக்குறைய 5 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுகிறதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதை நான் மிக மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்றுப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், நன்மை பயக்கத்தக்க வகையில் நல்ல பல திட்டங்களை அறிவித்திருக்கிறார்கள். தமிழ் அறிஞர்களுக்கு, புலவர்களுக்குப் பென்ஷன் தொகை கொடுக்கத் திட்டம் அறிவித்திருக்கிறார்கள். கைம் பெண்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்கும் திட்டம் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதே போல் மீனவர்கள் கடலில் சென்று மீன் பிடிக்கும்போது இறந்துபோனால் எந்தப் பாதுகாப்பும் அற்று இறந்து போனவர்களது குடும்பத்திற்கு உடனே ரூ. 5,000 அவர்கள் குடும்பம் தொழில் செய்ய வாய்ப்பு அளிக்கின்ற வகையில் 5 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கும் திட்டம் போன்ற மிக மிக நல்ல பல திட்டங்களை எல்லாம் அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்குக் கூட நான் எதிர்பார்த்த அளவில் நன்மை செய்ய இயலவில்லை என்றாலும் ஓரளவு அவர்கள் பாதிக்கப்படாமல் வரிக் குறைத்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும்

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

வெல்லத்தைப் பொறுத்த வரையில் வரி போடவேண்டிய அவசியமே இல்லை. இடைக் காலத்தில் இருந்த மத்திய ஆட்சியின் பிரதிநிதிகள் வெல்லத்திற்கு 20 சதவீதம் என்று போட்டு இருந்ததை இப்போது 15 சதவீதம் என்று ஆக்கி, 5 சதவீதம் குறைத்து இருக்கிறார்கள். அந்த 15 சதவீதம் வரியையும் அறவே நீக்கிவிட்டு விவசாயிகளுக்கு பல நன்மைகள் கிடைக்கும், என்னுடைய இந்த வேண்டுகோளை அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பாக இருக்கிறார்கள். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி நாம் விவாதிக்கும்போது தாவது அந்த விவசாயிகளின் வரவு செலவு பற்றியும் சிந்தித்து பார்ப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன். மைனரிட்டிகளாக இருக்கும் நம்மைப் போன்ற ஓயிட் காலர்டு ஜாப்பில் இருப்பவர்கள், கன்சியூமர் ஆக இருப்பவர்கள் 100-க்கு 30 பேர்தான். இந்த 30 பேர்தான், இந்த மைனரிட்டியினர் தான் மெஜாரிட்டி மக்களை டாமினேட் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மெஜாரிட்டி பகுதியினர் எத்தனையோ ஆண்டு காலமாக இன்னும் அன்-ஆர்கனைசைடாகவே இருந்து வருகிறார்கள். நாம் விவரம் அறிந்தவர்கள், அதிகாரத்திலுள்ளவர்கள் அந்த மெஜாரிட்டி மக்களை டாமினேட் செய்துகொண்டு வருகிறோம். நாட்டின் முதுகெலும்பாக நின்று அவர்கள் பொருளாதாரத்தை உற்பத்தி செய்து நிரந்தரமாக இந்த நாட்டு மக்களை இந்திய சமுதாயத்தை காப்பாற்றி வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் அவர்கள் இதுவரையில் இருந்தபோதிலும் அவர்களுக்கு நியாயமாகச் செய்ய வேண்டியதை நாம் இதுவரை செய்யவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். எல்லாத் துறைகளிலும் உள்ள பொருள் உற்பத்தி செய்பவர்கள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு விலையை நிர்ணயம் செய்யும் உரிமை இருக்கிறபோது இந்த விவசாயிகளுக்கு மாத்திரம் அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு அவர்கள் உற்பத்தி செலவு எவ்வளவு செய்தாலும் அதை நாம் கவனத்தில் கொள்ளாது நாம் சர்வாதிகாரமாக, அந்தத் தன்மையில், நம்முடைய மைனரிட்டி சமுதாயத்தின் நலத்தின் அடிப்படையில், அந்தப் பொருள்களுக்கு விலையை நிர்ணயம் செய்கிறோம். உதாரணமாக ஒரு குவிண்டால் நெல் ரூ. 120 க்கு நமக்கு வேண்டுமென்றால் அந்த விலையைத் தான் நிர்ணயம் செய்கிறோம். விவசாயிகள் அந்த விலைக்கு நமக்கு கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதே நேரத்தில், அதை வாங்கும் ஏஜெண்டாக இருப்பவர்கள் ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 2 லாபம் வேண்டும், அதுவும் சாக்கோடு சேர்த்து என்று செல்லுகிற நேரத்தில் அவர்களுக்கு நாம் கொடுத்துவிடுகிறோம். அப்படி செய்யவில்லை என்றால் அவர்கள் உடனே அமைச்சர்கள், மற்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பிறகு யார் யாரைப் பார்க்க வேண்டுமோ அவர்களை எல்லாம் பார்க்கிறார்கள். அப்படியும் இல்லவே இல்லை என்றால் உடனே ஸ்ட்ரைக் செய்கிறார்கள். அதே போல்தான்

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

வியாபார சமுதாயத்தினரும் செய்கிறார்கள். தொழிலதிபர்கள் செய்கிறார்கள். இன்னும் வேறு எந்தெந்தத் துறையில் உற்பத்தி செய்கிறார்களோ அவர்களும் இதே நிலையைத்தான் மேற்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் இந்த விவசாயத் துறையில் இருப்பவர்களை மாத்திரம் அதிகாரவர்க்கம் மிகவும் அவதிக்கு ஆளாக்குகிறது.

The dominant minority is exploiting the weak majority which remained unorganized for generations in the past, and it still remains so to-day. They feel that they inherit this right but this majority community is not feeling about this. We also, the so called representatives of the majority, do not seem to think of their fate at all.

நாமும் ஏழை விவசாயிகளிடத்தில் சென்று, அந்த மெஜாரிட்டி மக்களிடம் சென்று ஓட்டு கேட்டு, அவர்கள் வாக்கைப் பெற்று இங்கே வருகிறோம். அந்த மெஜாரிட்டி ஏழை மக்கள் உழைத்து உண்ணத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் அவர்கள் உழைத்து உற்பத்தி செய்த நெல்லுக்கு மாத்திரம் குவீண்டால் 1-க்கு ரூ. 120 என்று வைத்துவிட்டு அவர்கள் வரவுசெலவு பார்க்கிற நேரத்தில் செலவு ரூ. 125 வரை ஆகியிருக்கிறது. ஒரு 10% உயர்த்தி தாருங்கள் நாங்கள் 5% லாபத்திற்கு விற்கிறோம் என்று சொன்னால் அதை நாம் தருவதில்லை. இதை நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். இதை யாரும் இதுவரையில் அந்த விவசாய வர்க்கத்திற்காகக் கேட்டதாக என் கவனத்திற்கு வரவில்லை. அமைச்சர்கள் மட்டுமல்ல நம் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் இந்த விஷயத்தில் தகுந்த கவனம் செலுத்தி அந்த விவசாயிகளுக்கு ஒரு பரிகாரம் காண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுமாத்திரமல்ல,

Why they are left alone? Are they not our citizens? Are they not paying taxes? Are they not helping the Government? When poor agriculturists fail to pay a kist of Rs. 5 are we leaving them out of mercy. We do not leave them at all. Tahsildar goes there with armed police and effects 'japti'. He takes away even worn-out vessels by saying, 'I am bound to collect them. Otherwise, I cannot safely safeguard my job'. While so, my dear comrades, why not you take action against the thousands of tax-evaders belonging to the business community or the industrialists who evade taxes by adopting illegal and unlawful means? They are able to successfully run the machinery of their business.

[முற்பகல் 10-40]

அந்த நிலைமையை நாம் அனுமதிக்கிறோம். 1957 இலேயே இந்த மாமன்றத்திலே அண்ணா அவர்கள் பேசியதை இப்போது நான் பார்த்தேன். 200 கோடியிலிருந்து 300 கோடி வரை டைரக்ட் டாக்ஸேஷனை முதலாளிகள் ஏமாற்றி இருக்கிறார்கள் என்று

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1957 இலேயே 300 கோடி என்றால் இன்று ஏறக்குறைய 600, 700 கோடி ஏன் ஆயிரம் கோடிக்கு இருக்கும். இதைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது நியாயம்தானா, இதற்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டாமா? நாளைக்கு பட்டுஜட், சிகரெட் வெற்றிலை பாக்குக்கு வரிபோடுவார்கள் என்ற சந்தேகம் வந்தால், ஒரு ரூபாய்க்கு விற்பனையாகக் கொண்டிருந்த சிகரெட் பாக்கெட்டை 1-25 என்று விற்கிறார்கள். இது யாரிடம் போய் முடிகிறது.

The poor consumer, he may be a daily coolie. He smokes unfortunately beedi.

அந்த பீடிக்கு அதிகம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. என்ன செய்வது! அந்தபீடிக்கு ஒருபைசா அதிகம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதிகாரிகளும், நம்மைப் போன்றவர்களும் நியாயபூர்வமாக இவற்றை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். இவைகளால் கிராமத்திலே உள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு எத்தகையப் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். “உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே. அத்தகைய உண்டி கொடுப்போருக்கு நாம் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா? என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது) விரைவாக முடித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயிகள் என்ற பிரச்சினையாதலால் அதிகமாகிவிட்டது. அந்த விவசாயிகளைப் பாதுகாப்பதற்காக பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறோம் என்று முதல்வர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அத்தகைய முறையில், கிராம மக்களுக்காக, அவர்களின் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் முறையில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டுகிறேன்.

Unless we divert the West-flowing rivers to the East, there is no permanent solution. There is no other solution to save the southern districts. My humble submission to the Ministry headed by our Puratchi Thalaivar—

புரட்சி என்ற வார்த்தையைப் பற்றி இங்கே பேசினார்கள். புரட்சி என்கே என்று கேட்டவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்வேன் சமுதாயப் புரட்சி நாட்டில் நடந்து, பொருளாதாரப் புரட்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

அதற்கு ஒரு உதாஹணத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். மேற்கு நோக்கிச் செல்லும் ஆறுகளை திசைதிருப்பிவிட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அமெரிக்காவில் வாஷிங்டன் விரந்து செல்லும் நதி நீரை, பாம்பை வைத்து பாறையை உடைத்து திசையைத் திருப்பியிருக்கிறார்கள். மெக்சிகோவிலும் நதிகளின் டைரக்ஷனை மாற்றி இருக்கிறார்கள். ரஷ்யாவிலும் கூட இப்படி செய்திருக்கிறார்கள்.

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

Why not we? We must save the Humanity at large.

இங்கே 200 அடி, 300 அடி, 1000 அடி தோண்டியும் தண்ணீர் வராமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிற காட்சியைப் பார்க்கிறோம். எனவே விவசாய மக்களின் நன்மையைக் கருதி, அரசு மேற்கே ஓடுகிற தண்ணீரைத் திசை திருப்பி விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கும் முறையில் செய்ய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆக, இப்படி, தண்ணீர் பிரச்சனை, மொழிப் பிரச்சனை என்று மக்கள் பிரச்சனைகளை நல்லமுறையிலே ஆராய்ந்து செயல்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க முடிகிறது.

இதற்காக இந்தியப் பிரதமர் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களின் செல்வாக்கையும், ஜனதா உறுப்பினர்களுடைய செல்வாக்கையும் முதலமைச்சரின் செல்வாக்கையும் பயன்படுத்தி மேற்கே போகிற தண்ணீரை மாற்றிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போதுதான் விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க முடியும். வாட்டர் டிவைன்ர் யோசனைப்படி கிணறு தோண்டினாலும் 10, 15 அடி எடுத்த உடனே பாறை வந்து மேற்கொண்டு கிணறு தோண்டி கஷ்டப்படும் விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் அந்தக் கிணற்றை எடுப்பதற்காக கஷ்டப்படும் நிலைகளில் உள்ளதை எல்லாம் விற்று, மனைவியின் நகைகள், மூக்குத்தி உட்பட விற்று, கிணறு தோண்ட வேண்டிய நிலை—இவைகளை எல்லாம் கருத்திற் கொண்டு விவர்களுக்காக இந்த காரியத்தை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே இதைமீடக் கவனித்தவேண்டும். ஆசிரியர்கள், தொழிலாளர்கள், என்.ஜி.ஓ.-க்கள் எல்லோரும் யூனியன் வைத்திருக்கிறார்கள். டெபிஸிட் பட்டுஜட் என்பது மாடேர்ன் கவர்ன்மென்டின் பாஷனாக இருக்கிறது.

Demands by different organisations and even officials have become the fashion of the day or the order of the day.

என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் பிரதமராக இருந்தபோது தொழிலாளர்களின் கோரிக்கையைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது— கம்பல்சரி டெப்பாசிட்டுடை நிறுத்தவேண்டும், கட்டியதைத் திரும்பத் தரவேண்டும் என்றெல்லாம் கோரிக்கைகள் வந்தபோது— சொன்னார்கள் :

‘I really sympathise with my dear friends and children, millions and millions of our countrymen are ready to work for 24 hours but no work

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

or them and they are starving. What do we do for them. Let us look after them first and then consider your case.....'

என்று சொல்லிவிட்டு அரை வயிற்றுக்குச் சாப்பிடுகிறவர்கள்

'Millions and millions of our countrymen are ready to work for 24 hours. What do we do for them.....'

என்று சொன்னார்கள். அந்த துணிவு நமக்கு வந்தாக வேண்டும். அந்தளவிற்கு தைரியத்தை இந்த அரசு, புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு பெறவேண்டும். குட்டக்குட்ட குனிகிறவன் முட்டாள், குனிய குனியக் குட்டுகிறவன் மடையன் என்ற நிலை இருக்கக்கூடாது. முன்னைய அரசு கேட்ட கோரிக்கைகள் யாவற்றையும் ஏற்றுச் சலுகைகளை உயர்த்தியது.

Some may say that is done out of generosity. Others may say that it is politics.

சம்சாரிவிட்டுப் பிள்ளைகள்தான் இங்கு நிறைய இருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் விட்டுப் பிள்ளைகள் குறைவு. எனவே சம்சாரிகளைப் பாதுகாக்க எல்லோரும் முயற்சிக்க வேண்டும். அதற்காக எடுக்கப்படும் முயற்சிகளுக்கு, புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் முயற்சிக்கு என் போன்றவர்கள் எந்தத் தியாகத்திற்கும் தயாராக யிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆண்டிப் பட்டியில் ஒருநைலான் இன்டஸ்ட்ரி ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும்.

That place has been ignored and forgotten even by God.

ஐந்து லட்சம் ரூபாய் செலவில் ரோடு போட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் ரோட்டைக் காணோம். ஆனால் பில் மட்டும் போய்விட்டது. வைகை டாமில் ஒரு அஸிஸ்டெண்ட் என்ஜினியரும், ஒரு ஜூனியர் என்ஜினியரும் இருக்கிறார்கள். பட்டப்பகலில் குடித்துவிட்டிருக்கும் காட்சியைக் கண்டோம். இப்படிப்பட்ட ஆட்களை 'புக்' செய்ய வேண்டும். அதிகாரிகளைக் கேட்டால் நாங்கள் எப்படி ப்ராஸிச்யூட் செய்ய முடியும் என்று கேட்கிறார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் கேட்டால்....

They feel helpless. They say that it will lead to contradiction between one department and another.....

காண்ட்ரக்ஷன்ஸ் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். மேடையில் கூட பேசி விட்டார்கள். ப்ரொஹிபிஷன் அபென்டர்ஸ் மீது மிஸ்திரை யூஸ் செய்யுங்கள். அவர்களை தெருவில் சங்கிலியால் கட்டி இழுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நியாயமாக உழைக்கக் கூடிய உழைப்பாளிகளுக்கு மரியாதை கிடைக்கும். ஆக, உழைப்பாளர் வர்க்கத்திற்கு தலைமை தாங்கக் கூடிய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலைமையின்மீது நான் குறிப்பிட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றி ஏழைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று பேச வரம்புப் பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 1]

*திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து : மாண்டிமகு சட்டப் பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1977-78-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை இங்கே சமர்ப்பிக்கும்போது இது கன்னி நிதி நிலை அறிக்கை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் கனிவளம் நிறைந்ததாகவுள்ள நிதி நிலை அறிக்கையாக நான் சார்ந்திருக்கிற உழைப்பாளர் முன்னேற்றக் கட்சி கருதுகிறது. காரணம், வரி எதுவும் இல்லாததும், விவசாயிகளுக்குப் பெருமளவிற்கு வரி குறைப்பு செய்துள்ளதும், அரசு அலுவலர்களுக்கு பத்து ரூபாய் ஊதிய உயர்வு அளித்துள்ளதும், துண்டு விழும் 24.59 கோடி ரூபாயை வரி விதிப்பதன்மூலம் ஈடுகட்டி, செலவினங்களைச் சிக்கனப்படுத்தி அரசு நிறுவனங்களை முறையாக நிர்வகிப்பது ஆகியவற்றின்மூலம் ஈடுசெய்ய முற்பட்டிருப்பதைப் பாராட்டவேண்டியது அவசியம். கிராம மக்களின் நல்வாழ்வை மேம்படுத்துவது, கிராம மக்களின் நலனுக்காக குடிநீர் வசதி, சுகாதார வசதி, பாசன வசதி, விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி போன்ற நல்ல திட்டங்களையும், விதவைகளுக்கு, மீனவர்களுக்கு, நெசவாளர்களுக்கு, ஹரிஜனங்களுக்கு, பழங்குடி மக்களுக்கு ஆகியோருக்கு நல்வாழ்வளிக்க உத்தரவாதம் அளித்து சிறப்பான வகையில் பல புதிய திட்டங்களை அளித்து, 30,000 பம்பு செட்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குகிற வகையில், செழிக்கிற வகையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் நிதிநிலை அறிக்கையை உழைப்பாளர் முன்னேற்றக் கட்சி வரவேற்கிறது.

[முற்பகல் 10.50]

இதை ஏற்கின்ற நேரத்தில், நாங்கள் எங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்வதோடு, எங்கள் ஏமாற்றத்தையும் சொல்வதற்குத் தயங்குவதில்லை. ஏறத்தாழ தமிழகத்தில் 3 கோடி பின்தங்கிய மக்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கக்கூடிய நிதி மிகமிகக் குறைவு என்பது எங்களுடைய வருத்தம். இதில் 6 கோடி 40 இலட்சத்து 90 ஆயிரம் ரூபாய் இதற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தமிழக ஜனத்தொகையில் அதாவது நாலரை கோடி மக்களில், பின்தங்கிய மக்கள் பெருவாரியான சமுதாயத்தைத் சேர்ந்தவர்கள், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கின்ற தொகை மிகமிகக் குறைவானது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, மேலும் இதற்கு நிதி ஒதுக்கி தரவேண்டும் என்ற என்னுடைய கோரிக்கையை உங்கள் முன்னை வைக்கின்றேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற நேரத்தில் குறிப்பாக பாசனத்தைப் பற்றியும் குடிதண்ணீர் பற்றியும் இன்று சொல்வதற்கு மிக மிக விழைகிறேன். காரணம் இப்போது நாட்டில் போடப்பட்டிருக்கின்ற பல சட்டங்கள் 'டெப் ரிஸ்ட் சட்டம்' போன்ற பல சட்டங்களைப் போடுகின்றோம். அதற்காக சில சலுகைகளையும் சொல்லுகிறோம். இவைகளில் சில குறைகளையும்

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

சொல்லுகிறோம். இவைகளுக்கெல்லாம் காரணம் என்ன என்று பார்க்கும்போது, சில விஷயங்களை நாம் உன்னிப்போடு சில விஷயங்களை மேற்கொள்வதின் மூலமாக சில நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியும். குறிப்பாக நீர்ப் பற்றாக்குறை எங்கும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவற்றினை சில நடவடிக்கைகள் மூலம் இப்படிப்பட்ட பற்றாக்குறையைத் தடுக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நில நீர் மட்டமாகத் மேலும் மேலும் கீழே சென்றுவிட்டதன் காரணமாக கிணறுகளில் நீரையே காண முடியாத அளவுக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் கோயம்புத்தூர் பகுதிக்குச் சென்றிருந்தபோது கிணற்றைப் பார்க்கின்ற போது, தண்ணீர் எங்கே இருக்கிறது என்று கேட்கின்ற அளவில் தண்ணீரைச் சுண்டு பிடிக்க முடியாத அளவுக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமை தான் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலும் இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் பயிர்கள் எல்லாம் உலர்ந்து போயிருக்கின்ற நிலைமை வந்திருக்கிறது. இப்படி வெட்டு வெட்டென்று வெட்டிப் பார்த்து தண்ணீரைக் காண முடியாத நிலைமையில் விவசாயிகள் எல்லாம் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சரியான காலத்தில் தண்ணீர் இல்லாது இந்தப் பிரதேசங்களை எப்படிச் சமாளிப்பது என்கின்ற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு தண்ணீர் இல்லாத அளவுக்கு அச்சமேற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக கசிவு நீர் திட்டத்தின் மூலமாக நீர் மட்டத்தை மேலே கொண்டு வர முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை முக்கியமாக அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக ரிசர்வாயர் திட்டங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டு மலைகளுக்கு இடையில் குறுக்கே அணை கட்டுவதின் மூலமாக தண்ணீரை தேக்கி வைப்பதின் மூலமாக கசிவு நீர் ஏராளமாக வரும், அதன் மூலமாகத் தண்ணீர் மட்டத்தை உயர்த்த முடியும், கிணறுகளிலும் நீர் மட்டம் உயரும், இதன் மூலமாக பின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தி பம்பு செட்டுகள் மூலமாகத் தண்ணீர் எடுத்துக் கொள்ள முடியும். செலவும் குறையும். இதன் மூலமாக தண்ணீர் தட்டுப்பாடு நீக்கப்பட்டு, புஞ்சை நிலங்களாக இருக்கின்ற நிலங்களை எல்லாம் புஞ்சை நிலமாக மாற்றுவதற்குரிய நிலைமையும் ஏற்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக ஒன்று சொல்லுகிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பாலாறு நதி ஓடுகிறது. இதிலிருந்து பல கிளை நதிகளும் ஓடுகின்றன. இதில் பல மலைகளிலிருந்து வந்து உப நதிகளாக வந்து பாலாற்றில் சேருகிறது. ஆனால் இந்த உப நதிகளில் குறுக்கே அணை கட்டக்கூடாது என்று விதி இருக்கிறது. ஆனால் இப்படிப்பட்ட உப நதிகளில் பல இடங்களில் அணை கட்டினால் அங்கங்கு இருக்கின்ற ஏரிகளுக்குத் தண்ணீரை திருப்பிவிட்டு, அந்த நீரை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்த முடியும். ஆனால் இப்படிப்பட்ட உப நதிகளில் குறுக்கே அணை கட்டக்கூடாது

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

என்று பாலாறு பேசின் ரூல்ஸ் இருக்கிறது. இதைப் பற்றியும் அரசு கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிற அணைக்கட்டு பகுதியில் மேலரசம்பட்டு என்ற இடத்தில் ஒரு அணை கட்ட வேண்டும் என்று முடிவு செய்து அதற்காக 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சர்வே செய்து இப்போது எஸ்டிமேட் செய்து வேலையைத் துவக்குவதற்கு முடிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அது இப்போது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்கின்ற நேரத்தில் பாலாறு பேசின் சட்டத்தின் காரணமாகத் தான் இது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

இப்போது இந்தச் சபையினருக்கு ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விழைகின்றேன். மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களும் இதை உன்னிப்பாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம், 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த திட்டமானது கைவிடப்படக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்று சொன்னால், அங்கே, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் பயிரிட முடியாத நிலைமை ஏற்படும், அதிலே நாம் அக்கறை செலுத்த முடியாமல் போய்விடும். ஆனால், அந்தத் தண்ணீரானது, பாலாற்றில் விடப்பட்டு, அங்கு 2, 3 அணைகள் கூடக் கட்டப்படவில்லை. வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடுகின்ற காலத்திலே, அந்தத் தண்ணீரானது கடலிலே வீணாகப் போய் விழக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகின்றது. இங்கே அணைகள் கட்டுவதன் மூலம் 15 அல்லது 20 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் பயன் அடையக் கூடும்.

அதேபோன்று, பாங்கர் ஏரி, மேல் அரசு என்ற இடத்திலே உள்ளது. அங்கே நான் ஏரியைத் கட்டச் சொல்ல வில்லை. இரு மலை முகடுகளுக்குக் குறுக்கே ஒரு தடுப்புச் சுவர் கட்டுவதன் மூலம், பல்லாயிரக்கணக்கான நிலங்கள் பயிரிடுவதற்கு அங்குள்ள நீர் மட்டும் உதவும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, அகரம் ஆற்றிலே செக் டாம்ஸ் கட்டினால், அதன் விளைவாக உற்பத்தி அதிகமாவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் சூழ்நிலை உண்டாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, இந்தக் குடிநீர் பிரச்சனைக்காக இந்த வரவு செலவு திட்டத்திலே அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குடிநீர்த் திட்டத்தை அமுல்படுத்துவதற்கு இப்போது ஒவ்வொரு கிராமங்களிலேயும் குடிநீர்க் கிணறுகள் வெட்டப்படும். சின்ன கோவிந்தம்பாடி என்ற கிராமத்திலே ஒரு விழாவிலே கலந்துகொண்டு நான் திரும்பி ருகின்றபோது, அங்குள்ள மக்கள் கிணற்றிலே உள்ள நீர்

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

ஆழத்தை எனக்குக் காண்பித்தார்கள். அந்தக் கிணற்றை நான் எட்டிப் பார்த்தபோது பாறாங்கல் தான் தெரிந்தது ; தண்ணீர் மிகவும் அடியிலே காணப்பட்டது. அங்குள்ள அரிசன மக்கள் அந்தக் கிணற்றிலே இருந்துதான் தண்ணீர் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். மற்றவர்கள் வாழ்கின்ற, அதாவது ஜாதி இந்துக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளுக்குச் சென்று தண்ணீர் எடுக்க வேண்டுமானால், இன்று அவர்கள் பலவாறாகப் பேசப்படுகின்ற நிலைமையான இன்னும் இருக்கின்றது. இம்மாதிரியான சூழ்நிலை, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இன்னும் பல இடங்களில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

உதாரணமாக, ஒவ்வொரு யூனியனிலும் இம்மாதிரியான கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை ஒதுக்கி விடுகிறோம். அதாவது, 10 ஆயிரம், 15 ஆயிரம் என்று தொகை ஒதுக்கப்பட்டுவிடுகிறது. ஒரு பகுதியில் நீர்மட்டம் எப்படியிருந்தாலும், அந்த 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்குள் அந்தக் கிணறு வெட்டப்பட வேண்டும். அப்படி அந்தக் தொகைக்குள் கிணறு வெட்டப்படும்போது, நீர் கிடைப்பதில்லை. இந்தத் தொகையைத்தான் அரசாங்கம் சாங்ஷன் செய்திருக்கிறது. ஆகவே இந்த 30 அடியோடு நான் விட்டு விடுகிறேன் என்று காண்டிராக்டர் அந்த அளவோடு விட்டு விடுகிறார். எனவே, தண்ணீர் இல்லை. மேற்கொண்டு வெட்ட வேண்டுமானால், அதற்கு நிதி இல்லை. அதன் காரணமாக, காண்டிராக்டர் அப்படியே விட்டுவிடுகிறார். மேலே வெட்டுவதற்கு அடிஷனலாக அடுத்த ஆண்டில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யும்போது, வெட்டியதும் தூர்ந்து விடுகிறது. எனவே, அப்போதும் தண்ணீர் எடுக்க முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. இப்படி இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, எந்த ஒரு நல்லெண்ணத்தில், குடிதண்ணீர் வழங்கவேண்டுமென்று நாம் வெட்டுகின்றோமோ அந்த எண்ணம் பிரதிபலிக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. எனவே, அரசாங்கம் வாட்டர் டிவைனர்களை, நிபுணர்களைக் கலந்து, அவர்கள் எந்த ஆழத்திலே தண்ணீர் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்களோ அதற்குத் தகுந்தாற்போல, அதற்குத் தேவையான நிதியை நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் மற்றொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும், பெரிய பயங்கரமான சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டு வருகிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள், இதனால் ஒருவகையில் வேலைவாய்ப்புக்கள் ஏற்பட்டாலும் குறிப்பாக ஆம்பூர் பகுதியிலே கடந்த 6,7 ஆண்டுகளாக இந்தத் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடந்து வருகின்றன. அதிலே வருகின்ற கழிவு நீரை எவ்வளவு முயற்சித்தும் நல்ல முறையிலே வெளியெழுகின்ற திட்டம் இல்லாமையால், அந்த

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

கழிவு நீர் ஊறி 15 மைல்கள் வட்டாரத்திற்கு உப்பு நீராக மாற்றப்படுகிறது. அந்தத் தண்ணீரை அங்குள்ள மக்கள் குடிப்பதால், உடம்பிலே சொறி போன்ற வியாதிகள் ஏற பட்சூடிய நிலைமை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. 'வாட்டர் பொல்லியூஷன், ஏற்படுவதை இன்றைக்கு தடுக்க முடியாத நிலை' அங்கிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே, வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தைப் பற்றி, பல தொழிற்சாலைகள் அமைப்பதன் மூலமாக, நல்ல சூழ்நிலையை உண்டாக்க முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த நல்ல எண்ணம் நமக்கு இருக்கிறது. இந்தச் சமயத்தில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பஞ்சாப் மாநிலத்திலே ஒவ்வொரு விவசாயியும், தான் விவசாயம் செய்கின்ற இடத்திற்கு அருகிலேயே ஒரு லேத் மெஷினையும் வைத்திருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-00]

அந்த லேத் மிஷினிலே அரசாங்கம் குறிப்பிடுகிற குறிப்பிட்ட பொருள்களை அவர்கள் தயாரிக்கிறார்கள். மோட்டார் வாகனத்திற்குத் தேவையான பொருள்கள், மற்றப் பொருள்களை அவர்கள் இந்த முறையில் தயாரிப்பதில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமைகளைத் தமிழகத்தில் ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். குறிப்பாக, படித்த மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள்; வேலை வாய்ப்பற்ற மாணவர்களுக்குத் தொழிற்கல்வி முறையில் வேலை வாய்ப்புகள் தரப்படவேண்டும். நான் இருக்கும் பகுதியில் ஒரு தொழிற் பயிற்சிக் கூடம் இருக்கிறது. அந்தத் தொழிற் பயிற்சிக் கூடத்தின் முதல்வர் அவர்களை, இந்தத் தொழிற் பயிற்சிக் கூடத்தில் எத்தனை மாணவர்கள் தங்கிப் படிக்கக் கூடிய வசதிகள், உபகரணங்கள் இருக்கின்றன என்று கேட்ட போது 450 மாணவர்கள் படிக்க வாய்ப்புகள், உபகரணங்கள் இருக்கின்றன என்றும் 330 பேர்களுக்கு மேல் நாங்கள் சேர்க்கவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அவ்வளவுதான் சேர்க்கச் சொன்னார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கே 120 மாணவர்கள் மேலும் படிக்கின்ற வாய்ப்பு இருந்தும் சேர்க்கப்படவில்லை. அந்த வகையில் தமிழகத்தில் இருக்கும் தொழிற் பயிற்சிக் கூடங்களில் 4,500 மாணவர்களைச் சேர்க்க வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன என்றும் சொன்னார்கள். ஏன் சேர்க்கவில்லை என்பதற்குப் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. இருக்கின்ற தொழிற் பயிற்சிக் கூடங்களில் முழு அளவுக்கு மாணவர்களைச் சேர்ப்பதுடன் தொழிற் பயிற்சிக் கூடங்களை மிகப் பரவலாக அதிகமாக்கலாம். இன்றைக்கு எம். பி. பி. எஸ். படிப்புக்குக் கூட இடம் கிடைத்து விடுகிறது. ஆனால், ஒன்பதாவது படித்துவிட்டு ஐ. டி. ஐ.-ல் சேர இடம் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. பஞ்சாப் மாநிலத்தில் உள்ளது போன்ற நிலைமையை உருவாக்க ஒவ்வொரு விவசாயக் குடும்பத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் ஐ.டி.ஐ.-யில் பயிற்சி பெற வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டும்,

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

அப்படித் தருவதன் மூலம் சிறு நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு பம்பு செட் வைத்துக் கொண்டிருந்தால், அந்தக் குடும்பத்தினர் அதிலே லேத் மெஷின் போன்ற உபகரணங்களை வைத்துக் உற்பத்தி கொண்டு செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படும், அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தரும் நிலைமை ஏற்படும்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஏற்கனவே ஆளுநர் உரையின் போது சொன்னது போல் ஜவ்வாது மலை இருக்கிறது, சந்தன மரங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அங்கு ஒரு சந்தனத் தைலம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தலாம். அதோடு காகிதத் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களும் இருக்கின்றன. மூங்கில் இருக்கிறது; கருவேல மரங்கள் இருக்கின்றன. நீலகிரித் தைல மரங்கள் இருக்கின்றன. கரும்பு சக்கைகள் இருக்கின்றன. எனவே, ஒரு பேப்பர் மில்லை வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அமைக்க வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன.

விதவைகளுக்கும், மகளிருக்கும் நிதிநிலை அறிகையில் ஏராளமான உதவிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை உன்னிப்பாகப் பார்த்து சிலவற்றைச் செய்ய முடியும். பால்வள நிறுவனங்களை அதிகமாக்க வேண்டும். பெண்டிர்களுக்கு வங்கிகளின் மூலம் கடன் உதவி செய்வதன் மூலம் அந்தப் பகுதியிலுள்ள பெண்கள் கறவை மாடுகளை வாங்கி பாலை அந்த நிறுவனங்களுக்குத் தர முடியும். ஏறக்குறைய ஆறு மாத காலத்திற்கு முன்பு ஜோலார்பேட்டை பகுதியில் ஒரு பால்வள நிறுவனத்தை அமைக்க வேண்டுமென்பது பற்றிய செய்தி, 'இந்து' பத்திரிக்கை போன்ற பத்திரிகைகளிலும் வந்தது. ஆனால் அது இப்போது கைவிடப்பட்டு ஈரோடு பகுதியில் ஏற்படுத்துவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அந்த இடத்தில் அமைப்பதைப் பற்றிக் குறை சொல்லவில்லை. ஆனால், ஏற்கனவே ஜோலார்பேட்டை பகுதியில் ஏற்படுத்துவதாக இருந்தது என்னவாயிற்று? (மணி அடிக்கப் பட்டது).

பலவிதமான பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொன்னேன். இன்னும் ஒரு சில பிரச்சனைகள் தான் இருக்கின்றன. அதையும் சொல்லி முடித்துவிடலாம் என்று கருதுகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிகையில் குறிப்பாக மாஜி ராணுவத்தினரைப் பற்றிச் சொல்லாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது. அதைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வெல்லத்திற்குப் பலமுனை வரி விதித்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகளால் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற வெல்லமானது சாதாரண மக்கள் பயன்படுத்துவது. அதற்குப் பலமுனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்குச் செய்வது நலமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து]

கொள்கிறேன். அதே போன்று சாலை வசதிகளையும் பிரிட்ட்ஜ் களையும் பற்றிச் சொல்லியாக வேண்டும். எங்கள் பகுதியிலே கிரகுட்டை கிராமமும் சிவநாதபுரம் என்ற கிராமமும் தனியான இடங்களாக ஒதுக்கப்பட்டுவிட்ட காரணத்தால் அந்த மக்களுக்கு வசதியில்லாத நிலைமை இருக்கிறது, அவைகளையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்திலே ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நெசவாள மக்களுக்கு பாதுகாப்பு தரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற பாதுகாப்பை மாஸ்டர் வீவர்ஸ் என்பவர்கள்தான் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஒரு ஷேருக்கு 50 ரூபாய் என்று சொல்லி வாங்குகிறார்கள். அன்றும் தொழில் செய்யக்கூடிய நெசவாளி 50 ரூபாய் கட்டி ஷேர்ஹோல்டர் ஆகமுடியாது, ஆகவே வசதியுள்ளவர்கள் மாஸ்டர் வீவர்ஸ் அந்தத் தொகைகளைக் கட்டி அதன் மூலம் அவர்களின் பெயரால் அதிகமான லாபத்தைப் பெறக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஏறக்குறைய 100 தறிகளை அந்தந்தப் பகுதிகளிலே சென்டர்கள் என்ற முறையிலே பிரித்து வைத்து அவர்களுக்கு அதன் மூலம் வருகின்ற லாபத்தை அவர்களே அடையக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்ளலாம் என நினைக்கிறேன். அர்பன் லேண்ட் சீலிங், அது அரசாங்கத்தின் உத்திரவுப்படி 1-1-1976 அன்று அமலுக்கு வந்திருக்கவேண்டியதை தமிழக அரசு 3-8-1976 அன்று அமலுக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். நிலத்தை மாற்றுவதற்கு கட்டணமாக நகரப் பகுதிகளில் 100-க்கு 13 ரூபாய் வீதம் வசூலிக்கிறார்கள். கிராமப்பகுதிகளிலே 100-க்கு 10 ரூபாய் என்று வசூலிக்கிறார்கள். நகரங்களைப் பொறுத்தவரையில் Transactions have been forbidden; they have been stopped. இப்படி நிறுத்தி வைத்திருப்பதன் மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் குறைகிறது. அதே நேரத்திலே கட்டடத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் 7½ லட்சம் பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே டிரான்ஸ்பர் ஆப் ப்ராப்பர்டிஸ் மீது உள்ள பேனை, தடைகளை, நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டு அதன் மூலமாக 7½ லட்சம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கும் வருமானம், வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதையும் கவனித்து நீங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பளித்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்,

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

திரு. சு. பழனிச்சாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நாஞ்சிலார் அவர்கள் 25 ஆம் நாள் அன்று ஆற்றிய உரையை வரவேற்று அதன்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். பாசனத்திற்காக 24.7 கோடி ஒதுக்கீடு செய்து புதியதாக 7 பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற எடுத்திருக்கும் முயற்சி பாராட்டத் தக்கது. அந்தத் திட்டங்களுடன் பாண்டியாறு புன்னம்புழா திட்டத்தையும் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி நிறைவேற்றினால் அதன் மூலம் 4 ஜில்லாக்களிலே உள்ள சுமார் 4 லட்சம் ஏக்கர்கள் சாகுபடி செய்யக்கூடிய பாசன வசதி கிடைக்கும்.

அடுத்து கிராமப்புறங்களுக்கு 30 ஆயிரம் பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கும் நல்ல திட்டத்தை வரவேற்கிறேன். அதோடு பவானி ஆற்றில் நெல்வித் துறை என்ற இடத்தில் மின்சாரம் எடுக்க முன்பிருந்த திட்டத்தை இப்போது நிறைவேற்றினால் மின்சார பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்ததாகும்.

எங்கள் பகுதியில் தோளம்பாளையம் பள்ளம், ஏழு ஏறுமைப் பள்ளம், காந்தைப் பள்ளம், தட்டைப் பள்ளம், தும்பைப் பள்ளம் போன்ற பள்ளங்களில் வரும் தண்ணீரை ஏரி, குளங்கள் வெட்டித் தடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு கிணற்றில் தண்ணீரும், பொதுமக்களுக்கும் குடிக்கத் தண்ணீர் வசதியும் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகளுக்காக வேளாண்மையும், தொடர்பான துறைகளையும் உவக்குவிக்கும் வகையில், மக்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு மேற்கொண்ட திட்டங்களை வரவேற்கிறேன். இந்தத் திட்டம் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு வழிகோலும், மண்வளப் பாதுகாப்பிற்கு 302 லட்சம் செலவு செய்து, காய்கறி, எண்ணெய் வித்துக்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்கவும், வேலைவாய்ப்பளிக்கவும் உதவுகிறது.

[முற்பகல் 11.10].

மீளத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இடைத்தரகர்களை நீக்குவதால் மீனவர்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும் திட்டத்தை வரவேற்பதோடு இயற்கையின் தாக்குதலால் அகால மரணமடையும் மீனவர்களுக்கு மானியம் வழங்குவதால் அவர்கள் குடும்பம் சிறப்புற வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தையும் வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது.

நெசவாளர்களுக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கைத்தறி வளர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் அளித்திருப்பதையும், கைத்தறி துணியை கொள்முதல் செய்வதற்கும் விற்பனை செய்வதற்கும்

1977 ஆகஸ்ட் 1] [திரு. சு. பழனிச்சாமி]

தேவையான நிதி உதவியை அளிக்க அரசு முன் வந்திருப்பதையும் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தீவிர கைத்தறி வளர்ச்சியை கோவை மாவட்டத்திலும் ஏற்படுத்த வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்வதோடு என்னுடைய தொகுதியில் அதிகமாக வாழுகின்ற நெசவாளிகளின் நிலையை அரசுக்குத் தெரியப்படுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

விடியற்காலை 5 மணிக்கு எழுகின்ற நெசவாளிகள் இரவு 10 மணி வரையில் நெய்தல் தொழிலைச் செய்தாலும் மாதம் ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய், 300 ரூபாய்தான் சம்பாதிக்க முடிகிறது. அந்த 200 ரூபாய், 300 ரூபாய்க்கு கணவன், மனைவி, குழந்தைகளும் சேர்ந்து பாடுபட வேண்டுமென்பது அந்தச் சமுதாயத்தின் துர்ப்பாக்கியம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நெசவாளர் சமுதாயத்திற்கு நல்லது கெட்டது எது நடந்தாலும் அவர்களுக்கு கிடைக்கக் கூடிய வருமானம் பாதிக்கவே செய்யும்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் நெசவாளர்கள் செய்த போராட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்கானவர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டும் அந்த அரசு அந்தச் சமுதாயம் முன்னேற வழி செய்யவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்டி, இந்தச் சமுதாயம் வாழ அடித்துச் சொல்லப்படும் நல்ல திட்டங்களை நமது அரசு செய்தால் அந்த ஏழைச் சமுதாயம் எந்தத் தலைமுறைக்கும் மறக்காது என்பதைத் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன். கைத்தறிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட ரகங்களை விசைத்தறியில் தயார் செய்யாமல் இருக்க கடுமையான கண்காணிப்புடன் இருத்தல் வேண்டும். மேலும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குத் தேவையான நூல், பட்டு, ஜரிகை மற்றும் சராயங்களின் விலைகளை அரசாங்கம் கண்டிப்பாக கட்டுப்படுத்த வேண்டும். நெசவாளர்கள் உபயோகிக்கும் சிட்ட நூல் அனைத்துக்கும் விற்பனை வரியை நீக்க வேண்டும். நெசவாளர் சேமிப்பு மற்றும் பாதுகாப்புத் திட்டத்தின்கீழ் இறந்துபோன மெம்பர்களுக்கு ரூ. 500 வழங்கப்படுவதை ரூ. 5,000 ஆக உயர்த்தித் தர வேண்டும். கடந்த ஆண்டுகளில் தள்ளுபடி செய்து விற்பனை செய்த வகையில் நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்புக்கு ஈடாக அரசு பங்குத் தொகையாக முதலீடு செய்துள்ளதை மானியமாக அறிவிக்க வேண்டும். இவர்களுக்கு மாற்றுத் தொழில் யாதாவது கொடுத்தாலும் பரவாயில்லை.

அரிஜனங்கள், பின் தங்கிய மக்களுக்காக மொத்தம் ரூ. 23.57 கோடி ரூபாய் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு கல்லூரிப் படிப்புவரை படிப்புக் கட்டணமின்றி பசில வசதியளித்திருப்பதும் பள்ளி இறுதி வகுப்புவரை இலவச புத்தகங்கள் வழங்குவது என்றும் நிதி அறிக்கையில் குறித்திருப்பது சிறப்பு அம்சமாகும். மேலும் 26 இலட்சம் ஒதுக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளதை வரவேற்கிறேன். அரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டு

[திரு. சு. பழனிச்சாமி]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

வதற்கு வட்டியில்லாக் கடன்கொடுப்பதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இவர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர போதிய வருவாய் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்ப பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் மேட்டுப்பாளையம் தொகுதியில் அதிகமாக விவசாயம் செய்பவர்களும், நெசவாளிகளும், அரிசன மக்களும், ஆதிவாசிகளும் மேலும் பல தொழில்கள் செய்பவர்களும் உள்ளனர். மேட்டுப்பாளையம், காரமடை, சிறுமுகைப் பகுதிகளில் குடிதண்ணீர் பிரச்சனை குறைவாக இருந்தாலும், சிறுமுகைக்கு கிழக்கே இரும்பேர்றை பகுதிகளிலும் காரமடைக்கு மேற்கே வெள்ளியங்காடு தோளம்பாளையம் பகுதிகளிலும், பெரியநாயக்கன்பாளையம், வீரவாண்டி, கோவனூர் பகுதிகளிலும் குடிதண்ணீருக்கும், தண்ணீர் வசதியில்லாமல் விவசாயத்திற்கும் மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். இதனால் அன்றாடம் கூலி செய்து பிழைக்கும் அரிஜன மக்கள், ஆதிவாசிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை அரசுக்குத் தெரியப்படுத்தி இந்தப் பகுதிகளுக்குக் குடிநீர் வசதி, பாசன வசதி ஏற்படுத்தி உதவ வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் என்னுடைய தொகுதியில் ஆதிவாசிகள் போக்குவரத்து வசதியில்லாமல் படிப்பு வசதிகளை குறைந்து இருக்கின்றனர். அவர்களுடைய பகுதிகளுக்கு காலி வசதிகளும், சிறு பேருந்து வசதிகளும் ஏற்படுத்த உதவுவதோடு மேட்டுப்பாளையத்திலிருந்து சிறுமுகை வழியாக கூனூர் மட்டம் பாதையை அமைத்தோம் என்றால் 15 மைல்களுக்கு மேட்டுப்பாளையத்திலிருந்து சோத்தகிரிக்கு உள்ளூர் தூரம் குறைகிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன். கரந்தை, கூனூர், உலியூர் ஆகிய ஊர்களில் வாழும் இருளர்கள் சமுதாயத்திற்கு இது நன்மை பயக்கும்.

மேலும், தோளம்பாளையம், பகத்தூர் போன்ற இடங்களில் கண்டிப்பாக பாலங்கள் அமைத்தே தீர வேண்டுமென்ற நினைவிலிருப்பதை அரசுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பெண்கள் சமுதாயத்திற்கு உதவ வேண்டுமென்ற எண்ணம் நமது அரசுக்கு அதிகம் இருப்பதை வரவேற்று என்னுடைய தொகுதியில் சிறுமுகை, காரமடை, பெரியநாயக்கன்பாளையம் போன்ற இடங்களில் பிரசவ ஆஸ்பத்திரி அவசியம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் மேட்டுப்பாளையத்தில் தற்போது இருக்கும் பிரசவ ஆஸ்பத்திரியை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்றும் அரசு தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் பள்ளிக்கூடங்கள் அமைக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று தொகுதியின் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. சு. பழனி ச்சாமி]

என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள தொழிற்சாலைகளில் அடிக்கடி கதவடைப்பு ஏற்பட்டு தொழிலாளர்களைக் கடன் சுமையில் தள்ளுவதை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்றும், தற்சமயம் எல்.எம்.டபிள்யூ பாக்கடரி மூடப்பட்டு தொழிற்சங்கங்கள் சிதறடிக்கப்பட்டு தொழிலாளர்கள் துன்பப்படுகிறார்கள் என்பதையும் அரசுக்குத் தெரியப்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசு ஊழியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு என்று குறிப்பிட்டுள்ளதையும் 30-6-1977 அன்று முடிவுற்ற பசலி ஆண்டில் வரி வசூல் தள்ளி வைக்கப்பட்டது வசூல் செய்யப்பட மாட்டாது என்று தீர்மானித்துள்ளதையும், பாசனக் கட்டணங்களைக் குறைத்திருப்பதையும், பருத்தி உள்ளாடை நூல் மீதான விற்பனை வரியைக் குறைத்திருப்பதையும் வரவேற்று, பஞ்சாயத்துக்களிலுள்ள றீங்குகள், தியேட்டர்களுக்கு ஒருமுனை வரி விதிப்பதால் அரசுக்குச் சுமார் ரூ. 6 கோடி வருமானம் அதிகம் வரும் என்பதையும் தெரிவித்து, எனக்கு வாய்ப்பளித்த துணை சபாநாயகருக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு பலதரப்பட்ட விஷயங்கள்பற்றி, அதுவும் குறிப்பாக, விவசாயத்தைப் பற்றி நண்பர் கந்தசாமி அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். இருந்தாலும், நானும் அதைப் பற்றி ஒருசில சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயிகளுக்குத் தகுந்த விலை கிடைக்கவில்லையென்ற குறை மட்டும் லாது, விலை உயர்வினால் விவசாயிகளுக்கு எந்த இலாபமும் கிடைக்கவில்லை. இடைத்தரகர்கள், வியாபாரிகள், முன்கூட்டியே பொருள்களை வாங்கி ஸ்டாக் செய்வதால் விலை உயர்வின் பலனை அவர்கள்தான் அடைகிறார்கள். விவசாயப் பொருள்களுக்கு நல்ல நியாய விலை கிடைக்க, டைரக்ட்ரேட் ஆஃப் அக்ரிகல்ச்சுரல் மார்க்கெட்டிங் என்ற ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அந்த அமைப்பின்மூலம் மார்க்கெட்டிங் செய்வோம் என்று நிதிதிலை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் இருந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகள் என்ன செய்திருக்கின்றன, எந்த அளவிற்கு விவசாயிகளுக்கு உதவியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் கடந்த பல ஆண்டுகளாக வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும், அங்கு விவசாயமே ஒரு சூதாட்டம் போலத்தானிருக்கிறது. காலமழை பல ஆண்டுகளாகப் பொய்த்ததால், ஆடுமாடுகள் இவற்றையும் விற்றுக் கூட பிழைப்பு நடத்த முடியாமல், கிடைக்கவேண்டிய தண்ணீர் கிடைக்காமையால், அங்கு பயிர்கள் மீடவும் பாழடைந்து வாடிப் போகக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், அங்கு பயிர் காப்புறுதி திட்டம் நிச்சயம் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். பயிர் காப்புறுதித் திட்டம் மாநிலம் முழுவதும் செயல்

[திரு. ஓ. சுப்பிரமணியம்]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

படுத்தப்படவேண்டும். குறிப்பாக, இராமநாதபுரம் போன்ற பின் தங்கிய மாவட்டங்களில், கண்டிப்பாக பயிர் காப்புறுதித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தவேண்டும். அதை மத்திய சர்க்கார் செய்யவில்லையென்றாலும் கூட, மாநில சர்க்கார், விவசாயிகள் நன்மையை கணக்கில்கொண்டு, பயிர் காப்புறுதித் திட்டத்தை அமுலுக்குக்கொண்டுவரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீனவர் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டால், நாட்டுப் படகுக் காரர்களுக்கும் விசைப் படகுக்காரர்களுக்கும் பல இடங்களிலே போட்டி ஏற்பட்டு, சண்டை நடப்பதை சர்க்கார் அறிந்திருக்கலாம். அங்கங்கு, சில இடங்களில், தனிப்பட்ட முறையில், பஞ்சாயத்து மூலமாக, ஏதோ தீர்வு செய்கிறார்கள் தவிர, நிரந்தரமான தீர்வு காண்பதில்லை. ஆகவே, அரசு நிரந்தர தீர்வு காண முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இராமநாதபுரம் பகுதியிலேதான் இரால் கிடைக்கிறது. நம் நாட்டு மீனவர்கள் கச்சத் தினைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் மீன் பிடிக்கச் செல்லும்போது, இலங்கை இராணுவ அதிகாரிகளும் போலீஸ் அதிகாரிகளும் அத்துமீறி வந்ததாக அவர்களைத் துன்புறுத்தி பல்வேறு சிரமங்களுக்கு ஆளாக்குகிறார்கள். அதற்கு மத்திய சர்க்கார் மூலமாக ஒரு நிரந்தர நிவாரணம் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசைத் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-20].

மேலும் இந்த இரால்கள் இங்கே பிடிக்கப்பட்டு, அதிகம் கேரளாவிற்கு எடுத்துச் சென்று அங்கே பதனப்படுத்தப்பட்டு வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். அதை இராமேஸ்வரம் பகுதியிலே இரால்களை பதனப் படுத்த ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு லாபமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஈரோட்டில் பால் மாவு தயாரிக்க 3 கோடி ரூபாயில் திட்டமிடப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறோம். அதே நேரத்தில் ஏற்கெனவே, மதுரையில் பால் திட்டத்தின் கீழ் உள்ள சொசைடிகளுக்கு லோன் வழங்கப்படுவது கிடையாது. காரணம்கேட்டால் தேவைக்கு அதிகமாக பால் இருக்கிறது. ஆகவே புதிதாக சொசைட்டி ஆரம்பிக்க யோசனை இல்லை. லோன் கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே இருக்கிற பால் திட்டத்தை இன்னும் விஸ்தரித்து, அதிகம் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன்]

தமிழ்நாட்டிலே இருந்து சிறந்த கால் நடைகள் வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அந்தக் காலத்திலே அடிமாடுகள் என்று சொல்பவை-வயது மிகுந்த உடல் மெலிந்த மாடுகளே அடிமாடுகள் ஆக்கப்படும். ஆனால் இப்போது கேரளாவில் நல்ல விலை கொடுக்கின்ற காரணத்தால் ஆயிரக்கணக்கான கால் நடைகள் பல்வேறு பகுதியிலிருந்து வெளியேறுவதைக் கண்டோமானால், தமிழ்நாட்டிலே இன்னும் சில ஆண்டுகளில் விவசாயம் பாதிக்கின்ற அளவுக்கு அங்கே ஏற்றுமதியாகின்றது. அதைத் தடை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாசனத்தைப் பற்றி நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கேரளாவில் மேற்கு நோக்கி கடலில் விழுகின்ற தண்ணீரை, திருப்பி விட்டால் பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பாசனத்திற்கு வரக்கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக சாவிரி சம்பந்தப்பட்ட பேச்சு வார்த்தையிலே நாம் இடிக்கியிலிருந்து மின்சாரம் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் தண்ணீர் கொடுக்கிறார்கள், என்ற பிரச்சனை வந்தது. அதே மாதிரி, கேரளாவிற்கு நாம் உணவைக் கொடுத்து நமக்குத் தேவைப்பட்ட தண்ணீரை அவர்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்ற பண்டம் மாற்று முறையை ஏன் செய்யக்கூடாது. அதற்சான் முயற்சி ஏன் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இராமநாதபுரம் பகுதியில் நல்ல தண்ணீரும், ஊற்றுத் தண்ணீரும் உள்ள இடங்களே சென்ற ஆண்டு ஆழ் குழாய் கிணறுகள் போட்டபோது தெரிய வந்தது. அதையும் விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்தினால், இராமநாதபுரம் போன்ற வரட்சிப் பகுதிகளுக்கு உபயோகமாக இருக்கும். பெரியாறு விஸ்தரிப்பு, வளைகை அணைக்கட்டு மூலம் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. (மணி அடிக்கப்பட்டது) இப்போதுதான் ஆரம்பித்தேன். 5 நிமிடம் கூட ஆகவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எட்டு நிமிடம் பேசி இருக்கிறீர்கள். இன்னும் 2 நிமிடம் பேசலாம்.

திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன் : தண்ணீர் வரும்போது ஒரு கண்மாயிலிருந்து மற்றொரு கண்மாய் வரை விகிதாசனம் ரெகுலர் சர்வஸ் மூலம் விட்டால் தண்ணீர் சேதம் இல்லை. அதன் மூலம் மக்களுக்குள் ஏற்படும் சண்டைகள் தவிர்க்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நிலவள வங்கிகளை பொறுத்த வரையில் கிணறு வெட்டக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். நல்ல தண்ணீரும் நல்ல ஊற்றும் இல்லாத இடத்திலே அவர்களுக்கு வஜா செய்யப்பட்டிருப்பதாக

[திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

சொல்லப் படுகிறது. ஆனால் எங்கு கேட்டாலும் கொடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதற்கு ஒரு நிபுணர் குழு ஏற்படுத்தி, கோடைக் காலத்திலும், மழைக் காலத்திலும் தண்ணீரே இல்லை என்றால்தான் கொடுப்போம் என்று சொல்கிறார்கள். மழைக் காலத்திலே வரண்ட கிணற்றிலேயும் சிறிதளவு தண்ணீர் இருக்கும். ஆகவே இந்த விவாதங்கள் நிவாரணம் கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு ஒரு வாதமே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. உண்மையிலே இது விவசாயிகளுக்கு உதவிகரமாக இல்லை. அத்துடன் தனியார் கடன் வாங்கும்போது கூடுதலாக வட்டி வாங்கும்போது தண்டிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. அரசு மூலமும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மூலமும் வாங்கும்போது, காலங்கடந்த கடன்களுக்கு பீனல் இன்டரஸ்டு என்று தண்ட வட்டி வசூல் செய்கிறார்கள். அது எந்த அளவுக்கு நியாயம் என்று தெரியவில்லை. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சட்டத்தில் இருக்கலாம், ஆனால் அந்தக் காலத்திலே நில வரி பாக்கிக்காக முன்னால் வட்டி போட்டு வாங்கியதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. கடந்த 2, 3 தினைகளுக்கு முன்னால் திருப்பத்தூர் பகுதியில் தொடர்ந்து 2, 3 ஆண்டு வரட்சி இருந்தும் இந்த வருஷத்தில் நில வரி பாக்கிக்கு வட்டி போட்டு வசூல் செய்த கொடுமையை என்னுடைய பகுதி மக்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நில வரியை வசூல் செய்யும்படி கேட்கிற இந்த நேரத்தில், காலங் கடந்த பாக்கிக்கு வட்டி கேட்பதும், வசூல் பண்ணுவதும் நியாயம் இல்லை.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பெரிய தொழிற்சாலை எதுவும் இல்லை. ஆனால் எங்கே பார்த்தாலும் புகை புகைந்து கொண்டே இருக்கும். அந்தப் பகுதியில் காட்டுக் கருவேலம் மிகுதியாக இருக்கிறது. அந்த வைத்து கரி மூட்டை தயாரிக்க அந்த மரத்தை உபயோகிப்பார்கள். அந்தப் பகுதியில் வேறு எந்தத் தொழிலும் இல்லை. அந்தப் பகுதியில் கனரகத்தொழில் ஆரம்பிக்க சனிவளம் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். அந்த நிலைமையை அந்தப் பகுதியில் உருவாக்கினால் கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள மக்களுக்கு நல்ல முறையில் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சிவகெங்கைப் பகுதியில் செராமிக் இன்டஸ்ட்ரீஸ் ஆரம்பிக்க வாய்ப்பு அதிகம் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். அதற்குத் தகுந்த மண் வளம் அங்கே இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படி ஒரு இன்டஸ்ட்ரீஸ் அமைக்க முன்பு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ அது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. ஆகவே, மீண்டும் அந்தப் பகுதியில் சிவகெங்கைப் பகுதியில், ஒரு செராமிக் இன்டஸ்ட்ரீஸ் அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மனியடிக்கப்பட்டது).

1977 ஆகஸ்ட் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரும் பேசவேண்டும். அதனால்தான் சொல்கிறேன். உங்கள் கட்சியில் பேசவேண்டியவர்கள் இருந்தாலும் பரவாயில்லை. சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன் : எங்கள் கட்சியில் ஆள் இல்லை என்பதால் அதிக நேரம் கொடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போதே நேரம் இல்லை. உங்கள் தலைவர் பேசுவதற்கே நேரம் கிடைக்குமா என்பது சந்தேகமாயிருக்கிறது. சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன் : , சிலகங்கை பகுதியில் நிறைய கரும்பு சாகுபடி இரிக்கிறது. அங்கே உற்பத்தி செய்யப்படும் கரும்பை பல பைல்தூரத்திற்கு எடுத்துச்சென்றுவதான் கரும்பு ஆலைகளுக்கு கரும்பு தரமுடியும். ஆகவே அந்த சிலகங்கைப் பகுதியில் ஒரு கரும்பு ஆலை ஏற்படுத்தினால் மிகவும் வசதியாக இருக்கும் என்று எடுத்துச்சொல்லி, பல்வேறு விஷயங்கள் பேசவேண்டியிருக்கிறது. அதுவும் குறிப்பாக, நம்முடைய முதலமைச்சரும், நிதி அமைச்சரும் தென்பாண்டி நாட்டிலிருந்து தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிற காரணத்தால் அங்கே உள்ள வறட்சி நிலைமையை நன்கு அவர்கள் அறிந்து இருப்பார்கள் என்ற காரணத்தால், அடுத்து வருகிற நிதி நிலை அறிக்கையிலாவது தென்பிராந்தியத்திற்கு அதிகமாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்து தந்து, அங்கே வறட்சியால் வாடும் மக்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. மருதாசலம் : மதிப்பிற்குரிய சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மாண்புமிகு அண்ணன் நாஞ்சிலார் அவர்கள் 1977-78-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை இந்த மாமன்றத்திலே சமர்ப்பித்து இருக்கின்றார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது கோவை மாவட்டம் தொண்டமுத்தூர் சட்டமன்றத் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன் என்ற முறையில் நான் அதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன். இந்த சிறப்பு மிகு நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றி இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் ஒரு சில உறுப்பினர்கள் காழ்ப்பு உணர்ச்சியோடு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் உப்பும் இல்லை, சப்பும் இல்லை என்று ஒரு சிலரும், இன்னும் சில உறுப்பினர்கள், புரட்சியும் இல்லை, புதுமையும் இல்லை என்று எல்லாம் கோழட்டுக் காட்டி பேசியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே நான் சொல்லிக் கொள்வேன். இதற்கு முன்பு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த 2 ஆண்டு காலத்திலே மிகச் சிறப்பான பட்ஜெட்டை அளித்தார்கள். அண்ணா சமர்ப்பித்த பட்ஜெட்

[திரு. க. மருதாசலம்]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

டிற்குப் பிறகு நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் தலைமையில் அமைந்து இருக்கிற சிறப்புமிகு ஆட்சியில் தான் நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மிகச் சிறப்பான வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே நாட்டு மக்கள் எதிர்பார்த்த எல்லா அம்சங்களும் காணப்படுகின்றன.

குறிப்பாக பார்த்தால் கிராமப் புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டத் திற்காக நமது அரசு 51 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. இந்த நாட்டு ஏழை எளிய நடுத்தர மக்கள் அதனைப் பாராட்டி வர வேற்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, தாழ்த்தப்பட்ட ஏழை அரி சனங்களுக்காக இந்த பட்ஜெட்டிலே காட்டப்பட்டு இருக்கிற சலுகைகள் பாராட்டுவதற்குரிய ஒன்றாகும். பசுலைக் கழக மானியக் கமிஷன் செய்துள்ள சிபாரிசு பற்றியும் இந்த பட்ஜெட்டில் குறிப்பிட்டுக் காட்டி உள்ளார்கள். தமிழகத்தின் உடனடி உயிர் பிரச்சனையான குடி நீர் பிரச்சனை பற்றியும் நமது அரசு எடுத்துக்கொள்ள இருக்கிற நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளார்கள். இப்போதுள்ள பிரச்சனை நமது தமிழகத்திற்கு குடி நீர் மிகவும் அவசியம். அதற்கான திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதற்காக மிக அதிகமான நிதியை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அதே போல் மொத்தத்தில் இந்த பட்ஜெட் எதிர்பார்த்த எல்லா அம்சங்களும் நிறைந்து காணப்படுகிறது. அது மட்டுமல்லாமல் நிலத்தடி நீர்ப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கை, பயிர்பாதுகாப்புத் திட்டம், படித்தமக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு இனிக்கும் திட்டம் ஆகியவைகள் இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்திலே இடம் பெற்று வருவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதொன்றாகும்.

[முற்பகல் 11:30]

மேலும், ரூ. 200-க்கு அதிகமாக மாத வருமானம் பெறுகின்ற அரசு ஊழியர்களுக்கு ரூ. 10 சம்பள உயர்வு அளித்திருப்பது மிகுந்த பாராட்டுவதற்கு உரிய ஒன்றாகும். ஆகவே, இந்த பட்ஜெட், ஏழை மக்கள் மற்றும் நடுத்தர வகுப்பு மக்களின் எண்ணங்களை பிரதிபலிக்கின்ற பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது.

கிராமப் புறங்களில் வாழும் 80 சதவிகிதத்தினராக ஏழை விவசாயிகள் பயன் பெறவும், நெசவாளர்கள் எதிர் காலத்தில் தன்னம்பிக்கையுடன் செயல் படவும், நல்ல திட்டங்கள் வகுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இதனை நல்ல மனதுள்ளவர்கள் பராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஆனால் நேற்றைக்கு முன் தினம் பல உறுப் பினர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் இந்த பட்ஜெட்டில், உப்பில்லை, உப்பில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சாதிக் பாட்சா அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில், அனைத்திந்திய அ.தி.மு.க. தேர்தல் நேரத்தில், நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால், புரட்சி வரும், புதுமை உண்டாக்குவோம் என்று சொன்

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. க. மருதாசலம்]

னார்கள். புரட்சியைப் பற்றியும், புதுமையைப் பற்றியும், அறியாதவர்கள் தான் இங்கே புரட்சித் தலைவரின் திட்டத்தை ஏளனமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழகத்திலே உள்ள மக்கள் புரட்சித் தலைவரின் தலைமையிலே அமைந்திருக்கின்ற இந்த அரசினுடைய நல்ல திட்டங்களைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நேற்றைக்குக் கோவைக்குச் சென்றிருந்த நேரத்திலே அங்கே இருக்கின்ற மக்கள் எல்லாம் புரட்சித் தலைவரும், நம் முடைய நாஞ்சிலார் அவர்களும் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற இந்த பட்ஜெட்டைப் படித்த மக்கள் எல்லாம் பாராட்டுகிற முறையில் என்னிடத்தில் சொன்னார்கள். இந்த பட்ஜெட்டைப் பொறுத்த அளவில் வேளாண்மை தொடர்புள்ள துறைகள், பாசனம், மின்சக்தி, தொழில்கள், கிராமப் புறங்களில் தொழில் வளர்ச்சி, கைத்தறித் தொழிலாளர் பிரச்சினை, கிராமக் குடிநீர் வழங்குதல், கிராம வீட்டு வசதிகள், கிராமச் சாலைகள், கிராம மருத்துவ வசதி, தொழில் வளர்ச்சி, நகர்ப்புற வளர்ச்சி, வேலை வாய்ப்பு போன்ற நல்ல பல திட்டங்களை இந்த அரசு அறிவித்திருக்கின்றது. ஆகவே, மக்கள் இந்த அரசைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நான் இந்த அரசின் கவனத்திற்கு, எனது தொகுதியாவ் தொண்டாமுத்தூர் தொகுதியின் சார்பில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தொண்டாமுத்தூர் சட்டமன்றத் தொகுதியில் சின்னத் தடாகம் பகுதி இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் கட்டப்பட்டுள்ள வெள்ளத் தடுப்பு அணையொன்று சிறுவாணித் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 53 லட்சம் மதிப்பீட்டில், 1975-76 இல் துவக்கப்பட்டிருந்தது. இதற்குப் பூர்வாங்க வேலைகள் முடிவடைந்த நிலையில் அப்போதைய எங்கள் தொகுதி சட்ட மன்றத் தொகுதி தி.மு.க. உறுப்பினரின் தலையீட்டின் பேரில் இத் திட்டம் நிறைவேறாமல் தடை செய்யப்பட்டு விட்டது. 100 அடி, 200 அடி கிணறு தோண்டி விவசாயம் செய்யும் கோவை மாவட்டத்து விவசாயிகளுக்கு இத் திட்டம், ஊற்று நீராக உதவக் கூடிய நிலை இருக்கும். ஆனால், இத்தகைய திட்டம், ஒரு சிலரது சுயநலன்களுக்காக நிறைவேற்றி வைக்கப்படாமல் இருந்தது அப்பகுதி மக்களின் துரதிர்ஷ்டமே யாகும். ஆகவே, இத்திட்டத்தைப் பற்றி, நமது அரசு மறு பரிசீலனை செய்து, இத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக, விரைவில் மாநகராட்சியாக இருக்கும் கோவை நகரத்தில், அடிக்கடி ஏற்படும் வெள்ளச் சேதத்தைத் தடுக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையும் நிம்மதியும் அந்நகர மக்களுக்கு ஏற்படும். ஆகவே, கிராம மக்கள், விவசாய மக்கள், நகரத்து மக்கள் ஆகிய எல்லோருக்கும் பயன்படுகிற இத்திட்டத்தை, கிராம முன்னேற்றத்திற்கு பெரும் முக்கியத்துவம் அளித்திடும் நமது அரசு நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று அத்தொகுதி உறுப்பினர் என்ற முறையில் வற்புறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும், இத்திட்டம், அப்பகுதியில், வேலைவாய்ப்பு அளிக்கவும் பேருதவியாக இருக்கும்.

[திரு. க. மருதாசலம்]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

மின்சாரக் கட்டணம் தமிழ்நாட்டு விவசாயிகளுக்கு ஒருபெரும் சுமையாகக் கருதப்பட்டாலும் 180 அடி, 200 அடி வரையில் ஆழக்கிணறு வெட்டி விவசாயம் செய்யும் கோவை விவசாயிகளுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் பிரத்தியேக சலுகை அளிக்க வேண்டியது அவசியம். விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணச் சலுகை பற்றி பரிசீலித்து வருவதாக அரசு அறிவித்துள்ளதை கோவை மாவட்ட விவசாயிகள் பேரார்வத்துடன் வரவேற்றுள்ளார்கள். விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் விநியோகிப்பதில் ஏற்கெனவே பல்கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் இது நலிந்து போன விவசாயிகளுக்கு உதவுவதற்காகவும் உணவு உற்பத்திக்காகவும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அத்தியாவசியச் செலவாகவே அரசு கருத வேண்டும். மேலும் இதில் சலுகை அளித்து விவசாயிகளுக்கு உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனது தொகுதியில் சுமார் 200-க்கு மேற்பட்ட கிராமங்கள் உள்ளன. பெரும்பாலும் விவசாயக் கூலியை நம்பி வருடத்திற்கு பாதி நாட்கள் வேலை இல்லாமல் அவதிப்படும் ஏழை மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தர இப்பகுதியில் அரசுத் துறையில் ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு கோவை நகரிலும் மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் இனவெறியைத் தூண்டிவிட்டு ஒருசிலர் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று தமிழக அரசு தனது வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் தமிழர்களின் பண்பாட்டையும் கலாச்சாரத்தையும் காப்பாற்ற ஏற்பாடு செய்திருக்கும்போது தமிழின் வரலாற்றுப் பாதுகாப்பு முன்னணி என்ற பெயரில் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தை கோவையில் போட்டு அங்கு இன வெறியை கிளப்பியிருக்கிறார்கள். தமிழன்-மலையாளி என்ற இன வெறியை மீண்டும் தூண்டிவிட்டு மக்களின் அமைதியைக் குலைத்து குழப்பத்தை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்கிறார்கள். அதைச் செய்கிறவர்கள், புலவர் மருதுவாணன், திரு. விடுதலை விரும்பி, திரு. அ. இறையன், தென்மொழி ஆசிரியர் புலவர் பெருஞ்சித்தனார் ஆகியோர் ஆவர். இவர்கள் இன வெறியைத் தூண்டிவிடக் கூடிய முறையில் பேசுகிறார்கள். குழப்பத்தை உருவாக்குகிற இவர்கள் மீது இந்த தமிழக அரசு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 23-7-77-ல் ஒரு கூட்டத்தில் பேசி இன வெறியைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். இன வெறியை கிளப்பிக் கொண்டிருக்கும் இந்த நபர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் கூட்டங்களுக்கு அனுமதி மறுக்கப்படவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்கு பேச இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், அவையில் இல்லாதவர்களைப் பற்றி இந்த அவையில் குறிப்பிடுவதற்கு உறுப்பினருக்கு அதிகாரமுண்டா?

1977 ஆகஸ்ட் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பெயரைச் சொல்லியிருக்க வேண்டியதில்லை. மேலும் இதைப்பற்றிப் பேசி பெரிதாக்காமல் இருப்பது நலமாயிருக்கும். ஆகவே இதைத் தொடர்ந்து யாரும் பேசாமல் இருப்பது நலம்.

திரு. ரா. வெங்கிருசாமி என்கிற வெங்கிடு : இனவெறி அடிப்படையில் பிரசாரம் நடக்கிறது என்றால் அதை இந்த அவையின் முன்னால் சுட்டிக்காட்டுவது உதவியாக இருக்காதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பெயரைச் சொல்லியிருக்க வேண்டியதில்லை என்று சொன்னேன். பேசுகிற பேச்சை பெரிதாக்காமல் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னேனே தவிர, இது குறித்து மேலும் வாதிட்டுக்கொண்டு போனால் அதற்கு மேலும் வலுவூட்டுவது போலாகும் என்பதால் பேச வேண்டாம் என்று சொன்னேன். பெயரைக் குறிப்பிட வேண்டாம் என்பது முதல் யோசனை.

திரு. க. மருதாசலம் : இதற்கு என்று ஒரு அமைப்பை கோவை மாவட்டத்தில் தி.மு.க. பின்னணியில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-40.]

*திரு. என்.பழனிவேல் : மதிப்பிற்குரிய சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1977-78-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது பேசுகின்ற நேரத்தில் இங்கே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் பலர் குறைகளை சொன்னார்கள். பலர் பல நல்ல திட்டங்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். சிலர் இதில் ஒன்றுமேயில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்த வாதங்களுக்கெல்லாம் நான் செல்ல விரும்பவில்லை. நமக்கு இருக்கின்ற அதிகாரங்களை வைத்துக் கொண்டு, நம்முடைய செலவு 663 கோடி ரூபாயாகவும், நம் முடைய வருமானம் 633 கோடி ரூபாயாகவும் இருக்கின்ற நிலைமையில் நாம் நிலைமையை சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதில் இருக்கக்கூடிய பல சிக்கல்களையும் நாம் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. நாம் போடுகின்ற திட்டங்கள் அடித்தளத்திலுள்ள மக்களை கீழ்மட்டத்திலுள்ள மக்களை சிறிதும் எட்டிப்பார்க்க வில்லை. இதைப்பற்றி எங்கள் மார்க்ஸிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் தலைவர் உமாநாத் அவர்கள் மிகத்தெளிவாக கூறியிருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக, மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கின்ற முறையில் சென்னையிலுள்ள ஹைகோர்ட்டுக்கு தென்மாவட்ட மக்கள் மிகவும் கஷ்டத்தோடு வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் கஷ்டத்தைப் பேர்க்குகின்ற அளவில் மதுரையில் ஒரு பிரிவு ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தின் மூலமாக நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் திண்டுக்கல், பழனி,

[திரு. என் பழனிவேல்]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

நிலக் கோட்டை, வேடச்செந்தூர், பெரியகுளம் போன்ற தாலுகாக்களை எல்லாம் இணைத்து, திண்டுக்கல் மாவட்டம் என்று தன் ஒரு மாவட்டத்தை ஏற்பத்தி அங்குள்ள மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல், பல இடங்களிலும் கோவிலுக்குச் சொந்தமான பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அதன் மூலமாக ஏராளமான வருமானம் தமிழகத்திற்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கோவில் நிதியிலிருந்து மாணவர்களுக்கு குறிப்பாக அரிசன மாணவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். இப்போது, அரிசன மாணவர்கள் எந்தவித வசதியும் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று பழனி தண்டாயுதபாணி தேவஸ்தானத்தில் சுமார் ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வருமானம் வருகிறது. அதிலிருந்து லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை மாணவர்களுக்கு ஒதுக்கி அவர்களுக்கு நல்ல சீருடை வழங்கவும், புத்தகங்கள் வழங்கவும் இது போன்று பல வசதிகளை வழங்கவும், இதன் மூலமாக கல்வியில் ஓரளவுக்கு அந்த மாணவர்கள் முன்னுக்கு வரவும் வழி செய்ய முடியும். நாம் ஏதோ சிறு சிறு தொகைகளை ஒதுக்கி அதன் மூலமாக புத்தகம் வாங்கிக்கொடுக்கவும், மதிய உணவு கொடுப்பதும் போன்ற காரணங்களால் பிரச்சனைகள் தீர்ந்து விட போவதில்லை. ஆகவே கோவில் நிதியிலிருந்து பெரும் தொகை ஒதுக்கி முழுக்க, முழுக்க அரிசன மாணவர்களுக்கு செலவு செய்யவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல், அரசாங்கம் செய்யக்கூடிய ஒவ்வொரு வேலைக்கும் காண்டிராக்ட் முறையில் வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த முறையால் தொழிலாளர்களுக்கு சரியான முறையில் கூலி கிடைப்பதில்லை. அதோடு காண்டிராக்டர்கள் அதிகாரியோடு தொடர்பு கொண்டு பல காரியங்களை செய்வதால் மோசடிகளும் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே இதைத் தடுக்கும் முறையில் அரசே எல்லா வேலைகளையும் நேரடியாக எடுத்துச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், போக்குவரத்துத் துறையில், பல்லவன் போக்குவரத்து என்றும், சேரன் போக்குவரத்து என்றும், அண்ணா போக்குவரத்து என்றும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் ஒன்றாக இணைத்து, ஒரே கார்ப்பரேஷனாக ஆக்கிவிட்டால், தொழிலாளர்களுக்கு ஒரே விதமான சம்பளம் கிடைக்கும். ஒரே நிர்வாக அமைப்பும் இருக்கும். ஆகவே இந்தத்துறையை ஒன்றாக இணைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல், அப்பளம், ஐஸ் போன்றவை களுக்கும் வரிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும். பழங்கள் அழுதம் பொருட்களில் சேர்ந்திருக்கிறது, அதற்கு வரி கிடையாது. நொறுங்கிப் போகக்கூடிய அப்பளம், உருகி போகின்ற ஐஸ் போன்றவைகளுக்கு வரிவிலக்கு பூரணமாக கொடுத்து சிறு தொழில்களை பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. என். பழனிவேல்]

அடுத்து மருத்துவ மனைகளில் பல ஒழுங்கீனங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றை போக்குவதற்கு அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். படுக்கை வசதிகள் போதிய அளவில் இல்லை. ஒரு லட்சம் மக்கள் கொண்ட பழனி நகரத்தில் உள்ள மருத்துவ மனையில் 100, 110 படுக்கைகள் தான் இருக்கின்றன. படுக்கை வசதியில்லாத காரணத்தால் பெஞ்சகளுக்கு அடியில் நோயாளிகளை படுக்க வைக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது மிகுந்த வேதனையாக இருக்கிறது. அந்தந்த இடங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் தொகைக்குத் தகுந்தவாறு மருத்துவ மனையில் படுக்கை வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். உதாரணமாக பிரசவத்திற்கு போகக்கூடிய பெண்களை குழந்தை பிறந்த மறுநாளே வீட்டுக்கு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். என்ன கொடுமை! குழந்தை பிறந்த அடுத்த நாளே அந்த தாய் பச்சை உடம் போடு வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டு விடுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் வசதிபடைத்த தாய்மார்கள் தனியார் மருத்துவ மனைகளில் ஒழுங்காக பல நாட்கள் இருந்துவிட்டு வீட்டுக்குப் போகிறார்கள். ஏறே மக்களுக்கு இந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது. குறைந்த அளவு ஒரு வார காலத்திற்காவது ஆஸ்பத்திரியில் தங்கியிருக்கக்கூடிய அளவுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹோட்டல்களை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு சாப்பிடும்போது, ரூபாய்க்கு நான்கு காசு வரியும் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். நாம் காசு கொடுத்து சாப்பிடுகிறோம் நாமே அதற்கு வரியும் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது இதை நீக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்திலிருந்து விவசாயிகளை ஊக்குவிப்பதற்காக, ஆயிரம், பத்தாயிரம் என்று கடன் வாங்கி கிணறுகளை வெட்டுகிறார்கள். ஆனால் விவசாயி கடனைப் பெற்றுகிணறு வெட்டும் போது, தண்ணீர் இல்லாமல் போய்விட்டால் அதற்கு யார் பொறுப்பு? விவசாய உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டும் என்று நினைத்து கிணற்றை வெட்டுகிறார்கள். ஆனால் சில இடங்களில் தண்ணீர் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை வரும் போது, அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கின்ற கடனை விவசாயிட்டுமிருந்து வசூலிக்காமல் அரசாங்கம் அந்த கடனை தள்ளுபடி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமப் பஞ்சாயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், இன்றையத் தினம் போதுமான நிதி வசதி இல்லாமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அங்கு வரக்கூடிய வருமானம், நிர்வாகச் செலவுக்கு அதாவது அதிகாரிகளின் சம்பளம், ஸ்லீப்பர் சம்பளம், மற்றுமுள்ள சிப்பந்திகள் சம்பளத்திற்கே போதவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கே போதவில்லையே, எப்படி அபிவிருத்தி வேலைகள் மற்றும் சுகாதார வேலைகள் செய்வது என்று அதிகாரி சொல்கின்றார். இந்தக் கூக்குரலத்தான் அங்கே

[திரு. என் பழனிவேல்]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

கேட்கின்றோம். ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் பஞ்சாயத்துக்களுக்குப் போதிய மானியம் அளித்து, மற்ற வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், இந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கட்டாயமாக பூச்சி மருந்துகளை நீ வாங்க வேண்டுமென்று விவசாயிகளை வற்புறுத்துகின்றார்கள். நானும் அவர்கள் அப்படி வாங்க வேண்டாம் என்று கூறவில்லை. அந்த விவசாயிகள் எந்த பூச்சி மருந்து வேண்டுமென்று சொல்கின்றார்களோ, அந்த பூச்சி மருந்தை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் ஒன்றைக் கேட்டால் இவர்கள் ஒன்றைக் கொடுக்கின்றார்கள். இதை வாங்கினால்தான் கடன் கிடைக்கும், இல்லாவிட்டால் கடன் கிடையாது என்று சொல்கின்றார்கள். இந்த முறையை மாற்றவேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கத்தலைவரோ அல்லது அதன் செயலாளரோ ஒரு மருந்து கம்பெனியிடம் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்கிறார்கள். ஆயிரத்திற்கு இவ்வளவு கமிஷன் என்று வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். ஆகவேதான், இந்த விவசாயிகள் மீது இந்த மருந்தைத்தான் வாங்க வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தக்கூடிய முறை உள்ளது. எனவே, ஒன்று விவசாயிக்கு தான் கேட்கக்கூடிய பூச்சி மருந்தைக் கொடுப்பதாக இருக்கவேண்டும், இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்கு உரிய பணத்தைப் பணமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்திலே இதை வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே, பழனியை சுற்றி 25 கண்மாய்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் கண்மாய்களில் மீன்பிடிக்கும் உரிமையை கான்ட்ராக்ட் விடுவதன் மூலம் 12,500 ரூபாய் வருமானம் வருகின்றது. இந்த கான்ட்ராக்டை அந்த நகரத்திலே இருக்கக் கூடிய முக்கியப் பிரமுகர்கள் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் அதை எடுத்துக்கொண்டு, மறு ஏலத்தில் அதையே 32,000 அல்லது 33,000 ரூபாய்க்கு விடுகின்றனர். இதன் மூலம் வரக்கூடிய அதிகப்படியான 20,000 ரூபாய் சர்க்காருக்கும் வருவதில்லை, அதிலே உள்ள உறுப்பினர்களுக்கும் போய்ச் சேருவதில்லை. அங்குள்ள மீன் பிடிக்கும் மக்கள் இதனால் எங்களுக்கும் பிரயோஜனம் இல்லை, சர்க்காருக்கும் எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் இல்லை, உறுப்பினர்களுக்கும் சேர்வதில்லை என்று வருத்தப்படுகிறார்கள். இதன் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று, எனக்கு மனு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த முறையை மாற்றி உரிய முறையில் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவிற்கு தகவல் அனுப்பி, உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வீட்டு அடி மனையை எடுத்துக்கொண்டால், அரிசன பழங்குடி மக்களுக்காக பட்டுஜெட்டில் 23.57 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இன்றையத் தினம் அரிசனங்களின் நிலையைப்

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு.என். பழனிவேல்]

பற்றி நாம் யோசித்தால், மிகவும் பயங்கரமான நிலைதான் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி பேசுவதாக இருந்தால், நாள் முழுவதும் பேசலாம். ஆனால், இந்த நேரத்திலே அதற்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லை. வீட்டு அடி மனைக்காக ஒருவர் மனு போட்டால், ஒரு வருடம் அல்லது இரண்டு வருடமானாலும் எவ்வித பதிலும் தெரிவதில்லை. எனவே, அரிசனங்கள் வீட்டு அடி மனை வேண்டுமென்று மனுப் போட்டால், அவைகள் உடனடியாக கிடைப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே, சட்டப்பாறை வரதாபட்டினம் ரோடுகள் சாங்ஷனாகி இருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் இருந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொண்டு, இந்த ரோடுகள் போடுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்தார். ஆனால், அதற்குப் பிறகு எந்தவிதமான பராமரிப்பும் இல்லாமையால், குண்டும் குழியுமாக, அந்த ரோடுகளில் அரிப்பு ஏற்பட்டு, இன்றைக்கு அழிவுப் பாதையை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, அந்த ரோடுகளைச் செப்பணிட்டு தூர் ரோடுகள் போட்டுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வரதாபட்டினம் ரோடு 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு போடப்பட்டு, கல் ரோடாகவே இருக்கின்றது. அதுவும் எந்தவிதமான மராமத்தும் செய்யப்படாமல், பழுதடைந்த நிலையில் உள்ளது. இப்போது அந்த ரோடு பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. யூனியனில் போதிய நிதி இல்லை. அதைச் செப்பனிட பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவாகும். எனவே, பஞ்சாயத்து யூனியனால் முடியாது. எனவே அரசாங்கம் இந்த ரோட்டைச் செப்பனிடாவிட்டால், அங்கு செல்லும், கழுதை ஆடு மாடுகள் எல்லாம் கிழே விழுந்து இறந்து போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. விறகுச் சுமையைத் தலையிலே ஏற்றிக் கொண்டு வரும் மக்கள், மேலும் செல்ல முடியாமல், அப்படியே நின்று விடுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த அவல நிலையைப் போக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியில், பச்சை ஆறு, குதிரை ஆறு ஆகியவற்றில் அணைகள் கட்டவேண்டுமென்பது அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களின் நீண்ட நாள் கோரிக்கையாக இருந்து வருகிறது, இதை நிறைவேற்றினால், அந்தப் பகுதியிலே உள்ளவர்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும். தவிர, அந்தப் பகுதியிலே உள்ளவர்களுக்கு குடிநீர்ப்பிரச்சனைக்கு நிரந்தரமான வசதி செய்ய முடியும். இத்திட்டம் ஏற்கனவே பரிசீலனையில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதையும் உரிய முறையில் நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. என். பழனிவேல்]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

[முற்பகல் 11-50]

இன்றையதினம் வரதமாநதி அணைக்கட்டில் இருந்து கிழக்கு முகமாக 8 கிலோ மீட்டர் தூரம் புதிய வாய்க்கால் வெட்டிக் கொடுத்தால் இரண்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட புஞ்சை நிலங்களுக்குப் புதிய பாசன வசதி பெற வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் நிலங்கள் பூராவும் அரிசனங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது) கடைசியாக ஒரே ஒரு வார்த்தை. தலைவர் அவர்கள் மன்னிக்க வேண்டும்.

எங்கள் பகுதியில் குடிநீர்ப் பிரச்சினை மிகவும் கடுமையான பிரச்சினையாக இருக்கிறது. என் பகுதி மட்டுந்தான் அப்படி இருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை, நாடு முழுவதும் அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. இருந்தாலும் எங்கள் பகுதி வறண்ட ஏரியா, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடையாது; அவர்கள் சுத்தாழைச் கள்ளியை விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குடிதண்ணீர் கிடையாது. தனியார் கிணற்றில் தண்ணீர் எடுத்தால் மாதத்திற்கு ஐந்து ரூபாய் கேட்கிறார்கள் அல்லது ஓரிரு நாட்கள் அங்கே வேலை செய்தால்தான் தண்ணீர் எடுக்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். எனவே சண்முகா நதி அங்கே போகிறது. அந்த நதியின் ஓரத்தில் நரிக்கல்பட்டி பக்கம் பெரிய கிணற்றை வெட்டி மோட்டார் வைத்து, குழாய்கள் அமைத்தால் ஆறு ஏழு மைல்களுக்குக் கொண்டு செல்வதன் மூலம் ஆறு ஏழு கிராமங்களுக்கு நகரியம்பட்டி, மேலகரம்பட்டி போன்ற முக்கியமான கிராமங்களுக்கு குடிநீர் வசதி கிடைக்கும். பத்தாயிரம் மக்களின் குடிநீர்ப் பிரச்சினையை நிரந்தரமாகத் தீர்க்க முடியும்.

என்னுடைய தொகுதியின் மேற்குக் கோடியில் அமராவதி பேப்பர் மில் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அவர்கள் உபயோகிக்கக் கூடிய கழிவு நீரை ஆற்றிலே விடுகிறார்கள். மக்கள் அந்தத் தண்ணீரைத்தான் குடிக்கிறார்கள், ஆடுமாடுகள் குடிக்கின்றன. இதனால் விஷ வியாதிகள் ஏற்பட்டு மக்கள் இறந்து விடுகிறார்கள். இதைப் போக்க பல முறை அந்தப் பகுதி மக்கள் எவ்வளவோ முயற்சித்தும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாமல் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. அதைப் போக்க உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. அ. மா. பரமசிவன்; மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக மக்களின், குறிப்பாக ஏழை எளிய மக்களின் நலனில் பெரிதும் ஆர்வம் காட்டி 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள்; அதை மேலார் சட்டமன்றத் தொகுதி சார்பிலும், பொதுமக்கள் சார்பிலும் பாராட்டி வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. அ. மா. பரமசிவன்]

விவசாயிகள், விதவைகள், நெசவாளப் பெருமக்கள், தாழ்த்தப்பட்டோர், பழங்குடியினர், பின்தங்கியோர், அரசு ஊழியர்கள், மாணவர்கள், தொழிலாளர்கள் மற்றும் தாழ்ந்து கிடக்கும் அனைத்து மக்களின் நலன்களுக்காக ஆவன செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் புரட்சித் தலைவர் அரசு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்திருக்கிறது என்பதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

மேலூர் சட்டமன்றத் தொகுதியில் பெரும்பகுதி வறட்சிப் பகுதியாக உள்ளது. விவசாயம் மேம்பட, பெரியாறு மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை விரைந்து செயலாற்ற அரசு முன்வந்ததை மேலூர் தொகுதியின் சார்பில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இதனால் ஏற்கனவே பாசனம் பெற்று வரும் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது என்பதால் இதனை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்புத் தரப்படாமல் இருந்த குறை நீங்குமென்ற நம்பிக்கையை இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அளிக்கிறது. மேலூர் தொகுதியில் குளங்களைத் தூர் வாரி சீரமைப்புச் செய்யவும், கிராமப் புற மக்கள் குடிதண்ணீர் இன்றித் தவிப்பதை நீக்க அரசு தீவிர சவனம் செலுத்தியிருப்பதைப் பெருமையுடன் பாராட்டுகிறேன். பல கிராமங்களுக்குக் கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டம் மூலம் ஆவன செய்து உதவி செய்ய வேண்டும். மேலூர் நகருக்கு பாலாறு குடிநீர்த் திட்டம் சுமார் 44 லட்சம் ரூபாய் செலவில் செய்யப்பட்டும் பயனற்று பரிதவிக்கும் நிலைமை நீக்கிட உடனே மாற்று ஏற்பாடுகள் செய்து, நிரந்தர தீர்வுகாண அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். 12 மாதங்களுக்குள் கிராமங்களில் ஓரளவு குடிநீர்ப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது பாராட்டுக்குரியது.

அரிசன பழங்குடி மாணவர்கள் படிப்புக் கட்டணம் இன்றிப் பயில வசதி அளிக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. மேலூர் தொகுதியில் பல கிராமங்களுக்குப் பாதையே இல்லை. வரப்பு வழியாக நடந்து செல்லும் நிலைமைதான் இருக்கிறது. இந்த நிலைமை நீக்கப்பட்டு கிராம இணைப்புச் சாலைகள் அமைக்கப்படவும், மினிபஸ் போக்குவரத்துக்கு ஏற்பாடு செய்யவும் திட்டமிட்டிருப்பதை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காட்டாறுகளின் குறுக்கே சிறு பாலங்களைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கொட்டாம்பட்டியில் தனியார் கட்டிடத்தில் இருக்கும் அரசு மருத்துவ மனைக்காக மூன்று ஏக்கர் நிலமும், 15,000 ரூபாய் நன்கொடையும் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமலே இருக்கிறது.

[திரு. அ. மா. பரமசிவன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

ஆகவே இப்போதுள்ள புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு விரைவில் அதற்கு சொந்தக் கட்டடம் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து வெள்ளலூர் கருங்காலக் குடியில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருவாதவூர், ஏ. வெள்ளாள்பட்டியில் அரசினர் மருத்துவ மனை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலூரில் உள்ள அரசினர் கலைக் கல்லூரியில் பட்டப்படிப்பையும் மாணவர் விடுதியையும் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாடு தழுவிய எழுத்தறிவை பெருக்குவதும் பள்ளிக்கு வெளியே கல்வி புகட்டும் திட்டத்தினுடனும் எழுத்தறிவை விளக்குவதும் வரவேற்கத் தக்க திட்டங்களாகும். விளையாட்டுகளிலும் உடற்பயிற்சியிலும் தனிநாட்டம் செலுத்தியிருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும். தமிழ் இலக்கியம், கலை ஆகியவற்றைப் போற்றிப் பாதுகாக்கிற திட்டங்களை எல்லாம் பார்த்தால் இந்த அரசு தமிழின்பால் வைத்துள்ள அக்கறை தெரியும், அதே போன்று நகரப்புற வளர்ச்சிக்கும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு உள்ளது.

அடுத்து, பரிகச் சீட்டுகளின் மூலம் கிடைக்கும் தொகை குடிநீர்த் திட்டங்களுக்காகச் செலவழிக்கப்படும் என்று அறிவித்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் வழியில் புரட்சித் தலைவர் தலைமையில் அமைந்துள்ள அரசு நிதி நிலை அறிக்கையைக் கொண்டு வந்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கதாகும். கிராமங்களிலே தொழில் வளர்ச்சியைப் பெருக்கவும், கிராமங்களிலே உள்ள தொழிலாளர்கள் சொந்தக் தொழில் செய்யக்கூடிய திட்டங்கள் வகுத்து இருப்பது பாராட்டுக்குரியவையாகும். நிலப்படை அமைப்பு என்பதும் வரவேற்புக்குரியதாகும். கொட்டாம்பட்டியில் ஒரு கயிற்றுத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தினால் அங்கேயுள்ளவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சேக்கிப்பட்டியிலும், திருவாதவூரிலும், புறக் கரவல் நிலையங்களையும், மேலூரில் தீ ஆணைப்பு நிலையங்களையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரபிக் கடலில் விழுகின்ற அளவில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து விழுகின்ற தண்ணீரை மதுரைக்கும், ராமநாதபுரம் நெல்லை மாவட்டத்திற்கும் திருப்பி விட்டால் அதன் மூலம் மேலூர் தொகுதி நல்ல வளம் பெறும் என்பதையும் அதற்காக அரசு ஆக்கப் பணிகளைச் செடிய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

979 1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. அ. மா. பரமசிவன்]

அரசு ஊழியர்களுக்கு பல நன்மைகளை அரசு அறிவித்திருக்கிறது. அதே போல 200 ரூபாய்க்குக் கீழே மாத வருமானம் பெறுகின்றவர்களுக்கும் அகவிலைப்படியை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மொத்தத்தில் சமுதாயத்தின் அனைத்து மக்களுக்கும் பயன் தருகின்ற வகையில் எல்லா மக்களும் போற்றி வரவேற்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

இறுதியாக மாணவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புகொண்ட பொறுப்பில் இருந்தவன் நான் என்ற முறையிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் இதயக் கனியாக இருக்கின்ற புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மாணவர்களுடைய பிரச்சனையைத் தீர்க்க அவர்களோடு தொடர்புகொண்டு அவர்களுடன் அன்புடன் கலந்துரையாடி அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுகிற முறையில் செயல்படுவதற்காக மாணவர்கள் சமுதாயம் நன்றி பாராட்டுகிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் இது என்னுடைய கன்னிப்பேச்சாக இருந்தாலும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் உண்மைத் தம்பி புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் தலைமையில் உள்ள அமைச்சரவை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை அளித்து இந்த நாட்டை ஆளத் தகுதி உடையவர்கள் என்பதைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஏழை எளிய மக்களுக்கு வரியில்லாத அறிக்கை என்பதால் இதை நான் பாராட்டிப் பேச வாய்ப்பளித்த இந்த மாமன்றத்தின் தலைவருக்கு நன்றிகூறி அமைகிறேன், வணக்கம்.

*திரு. துரை. கலியமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது பேசுவதற்கு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 5 நிமிடங்களில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. துரை. கலியமூர்த்தி : வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழகத்தே தோழர்களுக்கு எங்களுடைய வணக்கத்தைக் கூறி தமிழகத்திலே தமிழகத்தே அந்த வீரர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்த உதவித் தொகை நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது, அதை மீண்டும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புலவர்களுக்கு மானியம் 75 ரூபாய் அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதே நேரத்திலே செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும், பகுமுக வகுப்பு படித்த புலவர்களுக்கும் வேலைக்கு தேர்வு நடக்கும்போது வித்தியாசம் காட்டப்படுகிறது. வித்தியாசம் இல்லாமல் அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. துரை கலியமூர்த்தி]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

மாணவர்களுடைய புரட்சியைப் பற்றி இந்த அவைமேலே பேசினார்கள். இந்த அரசு வந்து ஏறத்தாழ 30 நாட்கள்தான் ஆகிறது என்றாலும் அதற்குள்ளே மாணவர்களுடைய கொதிப்பை வெளியே அதிகமாகக் காட்டக்கூடிய அளவிற்கு இந்த அரசாங்கம் அவர்களை நடு வீதியிலே அடித்துக் காயப்படுத்திய நிலைமையை நாம் காண்கிறோம்.

[நண்பகல் 12-00]

பிச்சாவரம் காடு சுற்றுலா இடமாக அமைக்க வேண்டுமென்று அண்ணா அவர்கள் தெரிவித்திருந்தார்கள். 1957-லும் 1958-லும் அறிஞர் அண்ணா இரண்டு தடவையும் 1967-ஆம் ஆண்டிலே நடந்த உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்கு வந்திருந்த வெளிநாட்டு தமிழ் அறிஞர்களும், 1969-லே நமது பெருமதிப்பிற்குரிய ஜனாதிபதி ஜாகீர் உசேன் அவர்களும் அங்கே வருகை தந்தார்கள். அதற்கான நடவடிக்கை இந்த பட்டுஜெட்டிலே எடுக்கப்படவில்லை.

லாட்டரி சீட்டு, குதிரைப் பந்தயம் ஆகியவைகளை ஒழிப்பதற்கான எந்தவிதமான காரியத்திலும் ஈடுபடவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பின் தங்கியவர்களுக்குச் சலுகை அளிக்கும்பொழுது சரியான முறையில் அளிக்கவேண்டும். நாட்டிலே உள்ளவர்களில் மூன்றில் இரு பங்குக்கு மேல் பின் தங்கியவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றாலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் கொடுக்கப்படவில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இனமாக வீடு கட்டும் திட்டத்தை முந்தைய அரசாங்கம் செய்திருந்தாலும் இப்பொழுது இவர்கள் அதை இலவசமாகச் செய்யாமல் கடனுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்களே அதை இனமாகச் செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு பின் தங்கியவர்களுக்கும் அந்தச் சலுகையை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிநீரைப் பொறுத்தவரையில் பின்தங்கிய வகுப்பினர், தாழ்த்தப்பட்ட பழங்குடி மக்களுக்கு 12 மாத காலத்திலே போதிய அளவில் குடிநீர் ஆதாரங்களை ஏற்படுத்துவதே நமது நோக்கமாகும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, வேறு எந்தக் காரணத்தையும் காட்டாமல், மத்திய அரசிடமிருந்து 3 கோடி, 4 கோடி எதிர்பார்த்தோம். கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, நிறைவேற்றப்படவில்லை என்ற காரணத்தைக் கூறாமல் அதனை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்திலே, கிராமச் சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல நிலைமைகள் அமையவேண்டும். யூனியன் அமைப்பில்லாத காரணத்தால் யூனியன் சாலைகளை அரசாங்கச் சாலைகளாக எடுத்துச் சீர் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு சீர் செய்தால் தான்

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. துரை கலியமூர்த்தி]

மினி பஸ்களை விடுவதற்கு ஏற்றதாக அமையும். மினி பஸ் விடுவது என்றால் அது கஷ்டமாக இருக்கும். வரவு-செலவைப் பார்த்தால், வரவு 200 ரூபாய், 210 ரூபாய்க்குள்ளாக இருக்கும், ஆனால், செலவு ஏறக்குறைய 250 ரூபாய் ஆகும் என்ற நிலையிலிருக்கிறது. தனியார்துறை இதை எடுத்து விடுவதற்கு முன் வர மாட்டார்கள். எனவே, அரசாங்கமே அதற்கான பொருள் செலவைப் பார்க்காமல் மக்கள் வசதிக்காகவும், கிராம மக்களின் வசதிக்காகவும் அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கடலூரிலிருந்து சிதம்பரம் செல்லும் பெருவழிச் சாலை யிலே வெள்ளாற்றின் குறுக்கே B. முட்லூர்—C. முட்லூர் இணைத்து வெள்ளாற்றில் பாலம் கட்டுவது பற்றி 1962-ம் ஆண்டிலே ஆய்வுக்கு எடுக்கப்பட்டது. அதை இப்பொழுது எடுத்து நிறைவேற்றினால் சிதம்பரத்திலிருந்து கடலூர் செல்லுவதற்கு 6, 7 மைல் தூரம் குறையும். ஆயிரக்கணக்கான பஸ்கள், லாரிகள், கார்கள் செல்கின்றன, ஆகவே, பஸ்கள் செல்லும் தூரம் குறைந்தால், மிகவும் குறைந்த நேரத்திலே வந்தடைந்தால் மிகவும் இலாபகரமாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பரங்கிப்பேட்டையில் 1850-ம் ஆண்டிலே சேலத்திலிருந்து இரும்புக் கலிகளைக் கொண்டு வந்து உருக்கி இலண்டன் மாநகரத்திற்கு தேனிரும்பு ஏற்றுமதி செய்ததாகச் சரித்திரம் இருக்கிறது. அப்போது அது ஏற்றுமதித் துறைமுகமாக இருந்தது. அங்கு வேலை வாய்ப்பும் இருந்தது. ஆனால், இப்போது அங்கு எந்தவிதமான வேலையும், தொழிலும் இல்லாமல் பரிதாபத்துக்குரிய மக்களாக இருக்கிறார்கள். அங்கு தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்தி மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு என்னுடைய தொகுதியில் கிரப்பாளையம் யூனியனில் உள்ள பாளையங்கோட்டையில் ஒரு ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்துவதாக இருந்தது. அது 1962-லே ஆய்வு செய்யப்பட்டும், நிலம் வாங்கப் பட்டும் இருந்தது. தற்போது நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. மீண்டும் அதை ஆய்வு செய்து நல்லமுறையிலே அந்த ஆஸ்பத்திரியைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேத்தியாதோப்புக்கு கிழக்கே வெள்ளாற்றில் வெள்ளத் தடுப்புச் சுவர் கட்டவேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்ட நாட்களாக இருக்கிறது. இப்பொழுது வெள்ளம் வரும் காலத்தில் உடைப்பு எடுப்பதுடன் பயிர்கள் பாழாகின்றன. அதனால் ரோடுகளும் பழுதடைந்து போக்குவரத்து வசதி பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. வெள்ளாற்றில் தடுப்புச் சுவர் எழுப்பாத காரணத்

[திரு. துரை கலியமூர்த்தி]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

தால் அங்கே வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டு அந்தப் பகுதியே மிகவும் சீர்கெட்டுப் போயிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியிலே ஸ்ரீமுஷ்ணம் பிரக்கா மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது. அங்கே போர் வெல் சப்-ஆர்டிஷன் ஆர்டிஷன் பயன்படுத்தி விவசாயம் செய்கிறார்கள். பெரும் செலவுசெய்து ஆர்டிஷன் போடும்போது தண்ணீர் வரவில்லை எனில் விவசாயிகளுக்கு பெரும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் உதவி அளித்து, முன்னுரிமை அளித்து, அவர்கள் தண்ணீர் பெற்று விவசாயம் செய்யத்தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்து பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். அதன்மூலம் அங்குள்ள பின்தங்கிய மக்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்கள் மிக பின்தங்கியவர்களாக இருக்கிற காரணத்தால் அவர்களுக்கு இந்த வசதிகளை அவசியம் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின்தங்கிய மக்களுக்கு எந்த வித சிறப்பான வசதியும் நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவர்களுடைய நிலை நாட்டில் மிகவும் மோசமாக இருக்கிற காரணத்தால், அவர்களுக்கு அளிக்கவேண்டிய முன்னுரிமை கொடுத்து வசதிகளை அளிக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்து, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. க. நாச்சிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு நிதி அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. நாஞ்சிலார் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட 1977-78 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி எனது பொங்கலூர் தொகுதியின் கார்பாகவும்,

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

எனது சார்பாகவும், சுருக்கமாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழ்நாடு நிதியமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. நாஞ்சிலார் அவர்கள் நமக்கு அளித்திருக்கின்ற வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அம்சங்களை நான் பெரிதும் பாராட்டுகின்றேன். குறிப்பாக, கிராமப்புற பகுதிகளை வளப்படுத்தும் பல திட்டங்களை உள்ளடக்கிய இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை கிராமப் பகுதிகளை மட்டுமே உள்ளடக்கிய எனது பொங்கலூர் தொகுதியின் சார்பில் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கென இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ரூ. 30.2 கோடி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதைப் பாராட்டி, இந்த நிதி அறிக்கையில், அரசு விதைப் பண்களை

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. க. நாச்சிமுத்து]

விரிவுபடுத்தி, அதன்மூலம் பயன்தரும் பயிர் விதைகள் அதிக அளவில் கிடைக்கவும், மண்வளப் பாதுகாப்பிற்கும், பெரிதும் ஒதுக்கியுள்ளது விவசாயிகளுக்கு பெரும் மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும் என்ற வகையில் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பாசன வசதிக்கு இந்த அரசு ரூ. 24.7 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதையும், மின்சார வசதிக்கு ரூ. 28.5 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதையும் பாராட்டி வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும், எனது பொங்கலூர் தொகுதிக்கு, குறிப்பாக கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் உள்ள பரம்பிக்குளம்—ஆளியாறு திட்டம் நல்ல பயன் அளிக்கும் திட்டமாகும். அந்தத் திட்டம் ஏற்கெனவே இருந்த அரசால், 1,15,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பயன் அளிக்கத்தக்க வகையில் விஸ்தரிப்புக்குத் திட்டமிடப்பட்டு பிறகு என்னுடைய பொங்கலூர் தொகுதியில் ஏற்கனவே இருந்த சட்டமன்ற உறுப்பினரால் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தால் ஏற்கெனவே இருந்த உறுப்பினருக்கு ஒரு சில குறைகள், அதாவது, அவருக்குச் சொந்தமான சில பகுதிகளுக்குப் பாய்ச்சல் வராத காரணத்தால், அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்ட நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே இருந்த அரசால் விஸ்தரிப்புக்கு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட அந்தத் திட்டத்தை, இந்த அரசு உடனடியாக, கண்டிப்பாக நிறைவேற்றி அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பயனளிக்க வகை செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பரம்பிக்குளம்—ஆளியாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் குடிநீர் வசதியும் அந்தப் பகுதிக்குக் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்து, நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிற அந்தப் பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பாண்டியாறு, புன்னம்புழா என்ற ஒரு திட்டம் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிற்கு ஒரு பெரிய திட்டமாகும். அந்தத் திட்டத்தால், கேரளாவிலே 1,500 டி.எம்.சி. கன அடி தண்ணீர் தற்போது அரசிக் கடலிலே போய்ச் செருகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த 1,500 டி.எம்.சி. கன அடி தண்ணீரிலே கேரளாவிற்கு 500 டி.எம்.சி. கன அடி தண்ணீர் உபயோகப்படும். மீதி, 1,000 டி.எம்.சி. கன அடி தண்ணீர் கண்டிப்பாக வேஸ்ட்டாகி, கடலிலே போய்ச் செருகின்றது. நமது அரசு, கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திற்கு பயன்படும் வகையில், பாண்டியாறு, புன்னம்புழா திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் எங்கள் பொங்கலூர் தொகுதியிலே ஒரு பெரும் குறை இருக்கிறது. அதாவது ஒரு நாளைக்கு 14 மணி நேரம், அதுவும் இரவு நேரத்தில்தான் மின்சப்ளை கொடுக்கிறார்கள். அந்த இரவு நேர சப்ளை மிகவும் பாதிப்பாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மின் சப்ளை நேரத்தை

[திரு. க. நாச்சிமுத்து]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

கண்டிப்பாக உயர்த்தி, அதாவது, ஒரு நாளைக்குக் குறைந்தது 20 மணி நேரமாவது கொடுத்தால், அதையும் பகல் நேரத்தில் கொடுத்தால், கிராமப்பகுதிகளிலுள்ள எங்கள்பகுதி விவசாயிகளுக்கு மிகவும் சௌகரியமாயிருக்குமென்று தெரிவித்து அதைச் செய்துகொடுக்குமாறு இந்த நேரத்திலே அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பொங்கலூர் தொகுதியில் நகரப் பகுதியே கிடையாது. கிட்டத்தட்ட சுமார் 500 சிறுகிராமங்களைக் கொண்ட தொகுதி அது. குறிப்பாக சிறு விவசாயிகளும், நெசவாளர்களும், அரிசனங்களும் தான் அங்கு அதிகமாக இருக்கின்றார்கள். செருப்புத் தைப்போர், நெசவாளர், சிறு விவசாயிகள், நூல் நூற்போர் ஆகியவர்களுக்கு ஊக்கமும் உதவியும் அளித்தால் தான் அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்தமுடியும். பின்தங்கிய அந்தப் பகுதியில் கண்டிப்பாக, சிறுதொழில்கள் கைத்தொழில்கள் செய்ய பெரும் அளவில் உதவி அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-10]

மேலும் என்னுடைய தொகுதியில் முக்கால் பகுதியினர் மழையை நம்பி விவசாயம் செய்கின்றனர். மழை இல்லாத காலங்களில் குடிப்பதற்குக் கூட தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. கிராமத்தில் இருந்து 4 மைல் 5 மைல் சென்று குடிநீர் கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. யாராவது வசதியுள்ளவர்கள் தோட்டத்தில் உள்ள கிணறுகளில்தான் தண்ணீர் கிடைக்கும். அங்கு சென்றால் தோட்டத்திற்கு வேலைக்கு வரவில்லை, வேறு கட்சியினருக்கு ஓட்டுப் போட்டாய் என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு ஏழை மக்கள் துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை நீக்கி கஷ்டப்படுகிற அரிசனங்களுக்கும், ஏழை மக்களுக்கும் குடிநீர் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமங்களில் வீட்டுவசதிக்கான திட்டங்களில் பொங்கலூர் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஏற்கனவே இருந்த சட்டமன்ற உறுப்பினரால் எந்தவிதமான நன்மையும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஏழை எளியவர்கள் அரிசனங்கள் வாழ்கின்ற இந்தப் பகுதியில் கண்டிப்பாக அதிக அளவில் குறிப்பாக அரிசனங்கள் அனைவருக்கும் வீட்டு வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அரிசன, பழங்குடி மாணவர்களுக்கு பள்ளியிறுதி வகுப்பு வரையில் இலவசமாக புத்தகம் வழங்குவதையும், கல்லூரிப் படிப்பு வரை கட்டணமின்றி பயிலவசதியளிப்பதையும் பெரிதும் பாராட்டி வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. க. நாச்சிமுத்து]

என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள கிராமங்களில் ரோடு வசதிகள் மிகவும் மோசமாக உள்ளது. கிட்டத்தட்ட கிராமப் பகுதி களையே கொண்டுள்ள இந்தப் பகுதியில் பஸ் போக்குவரத்து வசதியே இல்லை. ஆகவே இந்தப் பகுதியில் ரோடு வசதியும், பஸ் வசதியும், கண்டிப்பாக செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாராபுரம் தாலுக்காவில் குண்டடம்—பொன்னாபுரம் செல்லும் வழியில், வெல்லம்பட்டிக்கும் மருதூருக்கும் இடையில் ஒரு பெரிய ஆறு செல்லுகிறது. மழைக்காலத்தில் மக்கள் ஊர் செல்ல முடியாத நிலையில் அவதிப்பட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்தப் பகுதிக்கு போக்குவரத்து வசதி செய்து தரப்படவேண்டும். ஆகவே இதை இந்த அரசு கவனத்தில் கொண்டு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

30 ஆயிரம் நெசவாளர்களைக் கூட்டுறவு அமைப்பின் கீழ் கொண்டு வரும் திட்டத்தையும், சேலம், மதுரை, குறிஞ்சிப் பாடி ஆகிய இடங்களில் கைத்தறி வளர்க்கித் திட்டங்கள் தொடங்கப்பட இருப்பதையும் நான் வரவேற்றும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும் நெசவாளர்களுக்கு நான் ஒரு திட்டத்தையும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். டெக்ஸ்டைல்ஸ் கார்ப்பரேஷன் இருப்பதைப் போல, நெசவாளர்களுக்கு வீவர்ஸ் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தவேண்டும். அந்த கார்ப்பரேஷன் மூலம் தேவையான அந்த நெசவாளர்களுக்குத் தேவையான நூலைக் கொடுத்து வாங்குவோரின் தேவைக்கான கைத்தறித் துணியைத் தயார் செய்யும்போது துணி தேக்கம் அடைய முடியாது. ஏனென்றால் வாங்குவோரின் கைத்தறித் துணியின் தரத்தை அனுசரித்து தேக்கமில்லாமல் அதற்கேற்ற நூலைக் கொடுத்து உற்பத்தி செய்யும் பொருட்டு நெசவாளர்களுக்கு வேலை இல்லை என்ற குறையும் இராது. கார்ப்பரேஷன் மூலம் நூலைக் கொடுப்பதால் நூல் விலை ஏறாவதற்கும் இராது. அந்த கார்ப்பரேஷன் மூலம் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கடனுதவியும் அளிக்கலாம். ஆகவே வீவர்ஸ் கார்ப்பரேஷனை உடனடியாக ஏற்படுத்தி கைத்தறி நெசவாளர்களின் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக உணவுப் பிரச்சினை பற்றி ஒரு சின்னக் கருத்தைச் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு மாவட்டத்திலிருந்து இன்னொரு மாவட்டத்திற்கு நெல் அல்லது அரிசி எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமானால் முதலிலே 'என்.ஓ.சி.' (நோ அப்ஜக்ஷன் சர்ட்டிபிகேட்) வாங்க வேண்டுமென்று விதி வைத்து இருக்கிறார்கள். அதாவது ஒருவர் தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து கோவை மாவட்டத்திற்கு நெல்-அரிசி கொண்டு செல்லவேண்டுமானால், முதலில் அவர் கோவை மாவட்டத்திலுள்ள தாலுக்கா தாசில்தாரிடம் சென்று அனுமதி பெற்று பிறகு கோவை மாவட்ட கலெக்டரிடம் சென்று 'என்.ஓ.சி.' வாங்கி அதற்குப்

[திரு. க. நாச்சிமுத்து]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

பிறகு தஞ்சை மாவட்டக் கலெக்டருக்கு அந்த 'என்.ஓ.சி.ஐ' அனுப்பி, அவர்கள் அதன் பேரில் ஏதாவது ஒரு தாலுக்காவிலிருந்து பர்சேஸ் செய்வதற்கு அனுமதி அளிப்பார்கள். அந்த அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள கலெக்டர் சொல்லும் ஒரு தாலுக்காவிலிருந்து மாத்திரம் அவர் கொள்முதல் செய்து கோவை மாவட்டத்திற்கு அரிசி நெல் எடுத்துச் செல்ல முடியும். இதன் காரணமாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு தாலுக்காவில் விலை அதிகம் ஏறிவிடுகிறது. விலை ஒரே சீராக எல்லா இடத்திலும் இருக்கவும், விலை ஏறாமல் இருக்கவும் இந்த 'என்.ஓ.சி.' முறையை எடுத்து விட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த 'என்.ஓ.சி.' முறையினால் ஒரு தாலுக்காவில் விலை அதிகம் ஏறுகிறது. ஏனெனில் வியாபாரிகள் ஒரே தாலுக்காவில்தான் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த 'என்.ஓ.சி.' முறை உடனடியாக ரத்து செய்யப் படவேண்டும் என்று கேட்டு, இந்த அரசாங்கம் அளித்துள்ள 1977-78-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்று பாராட்டி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. பொ. உத்திராபதி: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 1977-78-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை இந்த மாமன்றத் திலே நிதி அமைச்சர் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கிறபோது—நான் திரும்பத் திரும்ப படித்துப் பார்த்தேன்—தமிழகத்திலே கண்சமாக உள்ள பகுதிமக்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்கள்; அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களைப்பற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கொஞ்சம் கூட ஒன்றும் காணப்படவில்லை. விவசாயத் தொழிலாளர் என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்திலே தமிழகத்திலே அரிசனப் பகுதியைச் சேர்ந்த மக்கள் மிக அதிகமாக இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நிலைபற்றி அரசு இந்த அறிக்கையில் எந்த ஒரு வழியையும் சொல்லவில்லை என்பதைப் பார்க்கிறபோது மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது என்று சொல்லவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன். அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அரிசனப் பகுதி மக்களாக பெரும்பாலோர் இருக்கிறார்கள், அந்த அரிசனப் பகுதி மக்கள் நந்தனார் காலத்தில் எப்படி இருந்தார்களோ அதே போல்தான் இன்றும் இருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு கூட அரிஜனங்களுக்குத்தான் நாங்கள் இருக்கிறோம், அரிசனனின் சம்பந்தி என்றெல்லாம் கூறினார்கள். ஆனால் அந்த அரிசன விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சென்ற காலத்திலும் சரி, ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்காக அவர்களுடைய கூலி உயர்வுக்காக அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கேட்கக்கூடிய காலத்திலே, தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கும் உங்களுக்கும் தெரியும், அரிசன மூதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள், அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு உத்தர

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

வாதம் இருந்ததா? அவர்களுடைய வாழ்க்கையை மேம்படுத்த கூலி உயர்வு கேட்ட நேரத்தில் என்ன நடந்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். கீழ்வண்மணியில் 44 பேர் உயிர் இழந்த சம்பவம். பூந்தாங்குடி பக்கிரி வாய்க்கார் இப்படி நூற்றுக்கணக்கான விவரங்கள் என்னால் சொல்ல முடியும். இப்படி கஷ்டப் படக்கூடிய அரிசனக் குடும்பங்கள், அரிசன விவசாயக் கூலிகள் அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதம் இந்த அறிக்கையில் காணப்படவில்லை, என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதேபோல் கூலி நிர்ணயம் அரசால் அறிவிக்கப்பட்ட போதிலும் அந்த கூலிச் சட்டம் சரியாக அமல் செய்யப்படவில்லை. குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் பெரும்பகுதிபேர் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் பெரும்

[பிற்பகல் 12-20]

பகுதியினர் அரிசன மக்கள். அவர்கள் தங்கள் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற ஒரு இயக்கத்தை நடத்தினார்கள். 4,200 பேர்கள் சிறை சென்றார்கள். நாகராஜன் என்பவர் திருச்சி மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டு பலியானார். திருவேங்கடம் சிறையில் பலியானார். அந்தப் போராட்டத்தில், 200 தாய்மார்கள் சிறை சென்றார்கள். சிறைசென்ற ஒரு ஐந்து மாத கர்ப்பினியின் கரு சிதைக்கப்பட்டு அழிக்கப்பட்டது. இத்தகைய சிறைக் கொடுமைகள், போராட்டங்களுக்குப் பின்னால், குறைந்தபட்சக் கூலிச் சட்டம் முன்னாள் தி.மு.க. அரசால் அறிவிக்கப்பட்டது. அந்தக் கூலியும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பெரிய நிலப் பிரபுக்களால் கொடுக்கப்படாமல் போலீஸ் அந்த முதலாளிக்குச் சாதகமாக இருந்து செயல்பட்ட காரணத்தால் தான் இவ்வளவு இழப்புகளும் ஏற்பட்டன. ஆகவே, அந்த குறைந்த பட்ச விவசாயக் கூலியை ஆளுநர் ஆட்சியில் தமிழ்நாடு பூராவும் கொடுக்கப்படும் என்ற ஒரு உத்தரவாதத்தை அளித்தார்கள். ஆனால் அமுல் ஆகவில்லை. இந்த அரசு அமுல் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு, மற்ற விவசாயிகளுக்கும் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக கேரளாவைப்போல் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் பிரச்சினை தீர்க்க லேபர் ஆபீசர் இருப்பது போல, விவசாயிகளுக்கும் லேபர் ஆபீஸ் ஒன்று ஏற்படுத்த இந்த அரசு உத்தரவாதம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசனத் தொழிலாளர்களுக்கு, தி.மு.க. சர்க்காரால் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டன. காங்கிரஸ் ஆட்சியிலும் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டன. பல வீடுகள் இடிந்து விட்டன. பல இடிந்துகொண்டிருக்கின்றன. கட்டப்பட்டுள்ள வீடுகள், ஒரு சென்டிமென்ருந்து 5 சென்டுகள் வரையிலான மனைகளில் கட்டப்பட்டுள்ளன. இது போக மீதி இடங்களை மிராசுதார்கள் எடுத்துக்கொண்டு அவர்கள் தான் இத்திட்டத்தின் மூலம் லாபம் பெறும் வகையில் இத்திட்டம் அமைந்து பாக்கி

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

இடங்களுக்கு நீதிமன்றங்களுக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆனால் சாதாரண மக்களால் நீதிமன்றத் திற்குச் செல்ல முடியவில்லை. இன்றைக்குக் கூட தஞ்சாவூரில் அப்படிப்பட்ட பல வழக்குகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள் வழங்கும்போது, குடும்பத்தின் அளவுக்கேற்ப வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற உத்தரவாதத்தை இந்த அரசு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு இந்த அரசு கடன் கொடுப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். தி.மு.க. ஆட்சியில் 40 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது உண்மைதான். ஆனால், 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக அரிசனக் குடும்பங்களுக்கு எப்படி ஒதுக்குப்பிறமாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டனவோ, அதேபோலவே இந்த வீடுகளும் அமைந்திருக்கின்றன. இந்த வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்கும் பொறுப்பு கரண்டிராக்ட்காரர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அந்தக் கரண்டிராக்ட்காரர்கள் கொள்ளை அடித்திருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் இந்த வீடுகள் கரண்டிராக்ட்காரர்களால் சரியான முறையில் கட்டிக்கொடுக்கப்படாததால், ஒவ்வொரு கல்லாக சரிந்து விழுந்து கொண்டிருக்கிற கரட்சியைக் காணலாம். ஆகவே, இனிவாது இந்த வேலையை கரண்டிராக்டர்களிடம் ஒப்படைக்காமல் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கொந்த முறையில் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள மக்கள் கமிட்டிகள் மூலம் ஒரு உத்தரவாதத் தினை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேற்றுகூட முதலமைச்சர் அவர்கள் அரிசன சமுதாயத் தினருக்கு மற்றப் பகுதியில் உள்ளவர்களோடு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். மேலும், இந்த வேலையை காண்ட்ராக்டர்களிடம் ஒப்படைக்கக்கூடாது, என்று நான் இந்திய கம்யூனிஸ்ட்கட்சியின் சார்பில் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் அது விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும். இதை, இந்த அரசாவது செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசன மக்களுக்கு இலவசமாக புத்தகங்கள் கொடுப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அரிசன மாணவர்கள் ஹாஸ்டலில் தங்கிப் படிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இப்போது வழங்குகிற நிதி ரூ. 65. நாள் ஒன்றுக்கு இரண்டு ரூபாய் சொச்சம் வருகிறது. அது போதாது. யு. பி., குஜராத், உத்தரப்பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களில் ஹாஸ்டலில் தங்கிப்படிக்கும் அரிசன மாணவர்களுக்கு ரூ. 120 வழங்குகிறார்கள். அந்தத் தொகையை யாவது நமது மாநிலத்திலும் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

வேலைவாய்ப்பைப் பொறுத்தமட்டில் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு 18 சதவீதம் இடம் ஒதுக்கப்படுகிறது. அது போதாது. இன்றைய நிலையில் ஹரிஜன மாணவர்கள் அதிகமாகப் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தில் இன்னும் அதிகப்படியான இடங்கள் ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு ஒரு இயக்குநர் அலுவலகம் ஏற்படுத்தப் போவதாக கூறப்பட்டுள்ளது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் குறுவை சாகுபடி காலத்தில், மழைக் காலத்தில் விவசாயிகள் கஷ்டத்திற்குள்ளாகிறார்கள். அங்கு இந்த நெல்லை சிவில் சப்ளைஸ் இலாகா மூலமாகவோ அல்லது புட் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவோ கொள்முதல் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசாங்கம் மூலமாகவே நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட வேண்டும். தனி வியாபாரிகளுக்கு எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் இடம் கொடுக்காமல் அரசு நிர்ணயிக்கும் விலைக்கு கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். திருத்துரைப்பூண்டி தொகுதியில் டேட்டாப் பகுதியில் வடிகால் வசதி இல்லாததால் மழைக்காலத்தில் குறுவை அறுவடை பாதிக்கப்படுகிறது. தாளடி பயிர்களும் பாதிக்கப்படுகிறது. எனவே அரசாங்க மேற்பார்வையில் வடிகால் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தண்ணீர் விவசாயத்திற்கு வருவதற்கு முன்பாக சமுதாயக் குழாய் கிணறுகள் அமைத்துக் கொடுத்தால் தான் நாற்றை காலத்தோடு நட்டு நல்லமுறையில் விவசாயம் செய்ய உத்தரவாதம் அளிக்கமுடியும்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களிலிருந்து நகரங்களுக்கு குடிபெயர்வதைத் தடுக்க வேண்டும் என்பது நல்ல நோக்கம்தான். அந்த நோக்கம் நினைவேற வேண்டுமென்றால்—கிராமங்களில் வேலையில்லை. உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தமாகவில்லை. உழுபவனுக்கே நிலம் கொடுத்தாக்கப்படவேண்டும். நில உச்சரவம்பு பற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒன்றும் குறிப்பிடப்பட வில்லை. முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள், “ஏரோட்டும் விவசாயிகள் ஏங்கித் தவிக்கையிலே தேரோட்டம் எதற்கு தியாகராஜா” என்று அவர்கள் முன்னால் கூறியிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அதே முதல்வர்தான் அந்தத் தேரை ஓட்டிக் காண்பித்தார்கள். அந்த தியாகராஜர் சுவாமிக்கு 1001 வேலி நிலம் சொந்தமாக இருக்கிறது. தமிழகத்தில் 4½ லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் கோவில்களுக்கும் மடங்களுக்கும் சொந்தமாகவுள்ளன. இந்த 4½ லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களையும் அரசாங்கமே எடுத்து அந்தந்த கிராமங்களில் உள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுத்தால்தான் கிராமங்களில் இருந்து மக்கள் நகரங்களுக்கு வரக்கூடியதைத் தடுக்கமுடியும் என்ற என் ஆலோசனையைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு நாணயச் சங்கத்தில் இந்த ஆண்டு ஒத்திவைத்திருக்கிறார்களே தவிர பெரும் பாலான விவசாயிகளுக்கு ஒத்திவைப்பு கிடைக்கவில்லை. காரணம், கிராம கர்ணத்திற்கு எந்த விவசாயி பணம் கொடுக்கிறாரோ அவருக்குத்தான் அணுவாரி சர்டிபிக்கட் கொடுக்கிறார்கள். பணம் கொடுக்கவில்லை என்றால் அதைக் கொடுக்கமாட்டார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் பெரும்பாலான விவசாயிகளுக்கு ஒத்திவைப்பு கிடைக்கவில்லை. சிங்களாந்தி என்ற கிராமத்தில் 50 பேர்களுக்கு ஒத்திவைப்பு கிடைக்காமல் கடனும் கிடைக்கவில்லை. அதனால் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் வந்திருக்கும் மனுவைக் கொடுத்திருக்கிறேன். மறுபரிசீலனை செய்து அந்த விவசாயிகளுக்கு கடன் வழங்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருத்துறைப்பூண்டி நகரப் பஞ்சாயத்து இருக்கிறது. அதை நகரசபையாக்க வேண்டும் என்று அரசு பரிசீலனையில் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. அதை நகரசபையாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருத்துறைப்பூண்டியில் ஒரு அரசு மருத்துவ மனை இருக்கிறது. அந்தத் தாலுகா பூராவிற் கும் ஒரு அரசு மருத்துவமனைதான் இருக்கிறது. அங்கு வரக் கூடிய மருந்துகள் 21 நாட்களுக்குத்தான் காண்கிறது. மீதி ஒன்பது நாட்கள் ஏழை மக்கள் மருந்து வாங்கமுடியாமல் கஷ்டத் திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அந்த அரசு மருத்துவ மனையை விரிவுபடுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

[பிற்பகல் 12-30]

எனது தொகுதியில், வீராக்கியிலிருந்து ஆலத்தூர், ஆலத்தம் பாடி வழியாகப் போகின்ற ரோட்டில் தார் (Tar) அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். கொடுக்கை பஞ்சாயத்தில் சேர்ந்த அடப் பாற்றில் ஒரு பாலம் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முத்துப்பேட்டை யூனியனில் ஒரு பஸ் நிலையம் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆதிச்சபுரம் ஆர்ச் வளைவிலிருந்து கும்பிட்டிதிடல் ரோடு மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அதில் தார் போட்டுக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோட்டூரில் புதிய ஒரு அரசு மருத்துவமனை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இங்கு பேச வாய்ப்புத் தந்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சந்திரன் : பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையி் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளவற்றைப்பற்றி உழைப்பாளர் முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக பேச என் உரையை துவக்குகின்றேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் படிக்கின்ற நேரத்தில் கிராமப்புற மக்களின் மீது மிகுந்த கவனம் செலுத்தப்

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. ப. சந்திரன்]

பட்டிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. குறிப்பாக குடி தண்ணீர் பிரச்சனையைப்பற்றி பேசும்போது, குடி தண்ணீர் திட்டத்தை கிராமப்புறங்களுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

என்னுடைய பெரணமல்லூர் தொகுதியில் கிராமங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. இதில் பெரிய நகரம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் சேத்துப்பட்டு, தேசூர் போன்ற இடங்களில் குடிதண்ணீர் வசதியில்லாத நிலையில் இருக்கிறது. குடிதண்ணீர் விஸ்தரிப்புத்திட்டத்தை இவற்றுக்கு தந்து உதவவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்குள்ள மக்கள் குளத்து நீரைத்தான் பருகுகிறார்கள். ஒரு குடம் தண்ணீர் 20 காசு என்று விலைக்கு வாங்குகிறார்கள். குளத்து நீரைக் குடிப்பதால், எலிபெண்டியாஸஸ், மஞ்சள்காமாலை போன்ற நோய்கள் வருகின்றன. ஆகவே குடிதண்ணீர் விஸ்தரிப்புத் திட்டம் வரவிருப்பதை நாங்கள் மிகவும் வரவேற்கிறோம்.

அடுத்து கிராமப்புறங்களில் தொழில் வளர்ச்சி பெருகவேண்டும் என்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லியிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. அப்படி வரவேற்கின்ற நேரத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நகரப்புறங்களில் நிறுவப்படுகின்ற தொழிற்சாலைகளை, ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் ஒரு தொழிற்சாலை என்ற முறையில் ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் அங்குள்ள மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகளை வழங்க வேண்டும் என்று எங்கள் கட்சியின் சார்பாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கல்விச் சலுகை வழங்குவதைக் குறிப்பிடுகின்ற நேரத்தில், கல்வியில் மிகுந்த சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக அரிசன் மாணவர்களுக்கு முன்பு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2,500 ரூபாய்க்கு கீழ் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு கல்விச் சலுகைகள் வழங்கப்பட்டது. 2,500 ரூபாய் வருமானத்தில் எப்படி ஒரு குடும்பம் வாழ்க்கை நடத்துவது It is impracticable.

இதையும் நாம் பரிசீலிக்கவேண்டும். ஆகவே குறைந்தபட்சம் 3,500 ரூபாய் வருமானம் என்ற அளவுக்கு மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழில் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுப்பதற்கு சட்டம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்தபோது இச் சட்டம் அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் சட்டக் சல்லாரியில் தமிழில் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு இந்தத் தொகை சொடுக்கவில்லை. இந்தக் கோரிக்கையைத்தான் சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் நமது முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுத்தார்கள். அவர்களும் ஒருசில தினங்களுக்குள் இதுபற்றி பதில் சொல்வதாகச் சொன்ன

[திரு. ப. சந்திரன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

தாகத் தெரிகிறது. இந்தச் சட்டத்தை இயற்றியவர்கள் அதைச் செயல்படுத்துகின்ற முறையில் இதற்கான உதவித் தொகையை கொடுக்காத நிலையில் இந்த அரசாவது இதை செயல்படுத்துகின்ற வகையில் தொடர்ந்து இந்த தொகையை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பின்தங்கியோர் பட்டியல் மிகவும் நீண்டு போய்க் கொண்டிருக்கிறது. முக்கியமான சில சமுதாயங்களுக்கு இந்தப் பட்டியலிலுள்ள சலுகைகள் கிடைப்பதில்லை. இந்த நிலைமை மாற 39 சமுதாயத்தை பிற்பட்ட சமுதாயப் பட்டியலில் அங்கீகரித்து, அதற்குரிய சலுகைகளை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முக்கியமாக இவர்களுக்கு 18 சதவீதம் அளவுக்கு எல்லாத் துறைகளிலும் சலுகைகள் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரசு ஊழியர்களில் ரூ.200-க்கு மேல் சம்பளம் பெறுகின்ற ஊழியர்களுக்கு மட்டும் பத்து ரூபாய் உயர்வு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை கடைநிலை ஊழியர்களுக்கும் சேர்த்து எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒய்வூதியத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதற்கு 15 ரூபாய் பிடிக்கின்ற நிலையை மாற்றி 10 ரூபாய் என்று குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று எங்கள் கட்சியின் சார்பாக சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

யூனியன் ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற சலுகைகளைப் போலவே மற்ற ஆசிரியர்களுக்கும் சலுகைகள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, கிராமங்களுக்குச் செல்கின்றபோது, அங்குள்ள பள்ளிகளில் இருக்கின்ற ஆசிரியர்கள் வரவேற்கின்றபோது, பல குறைகளை எங்கள் முன் வைக்கின்றார்கள். எங்கள் பள்ளிக் கூடங்களிலே போதிய சுகாதார வசதி இல்லை; கழிவிடங்கள் இல்லை என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். அந்த நிலையை மாற்றி, கிராமப் பள்ளிக்கூடங்களிலே நல்ல சுகாதாரமான வசதிகளுடன் கட்டிடங்கள் கட்டித்தர வேண்டுமென்றும் இந்த அரசு இதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றும் கூறிக்கொண்டு, எங்களுடைய உழைப்பாளர் முன்னேற்றக் கட்சியின் சார்பாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டுகிறேன். வணக்கம். நன்றி.

*திரு. க. இரா. சின்னராசு : பெருமதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையிலே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 1977-78-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வாசித்துத் தந்தார்கள். அந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நல்லவிதமாக இந்த நாட்டினுடைய மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளுக்கான திட்டங்களைத் தீட்டி, அதற்கான வழிவகைகளை

[1977 ஆகஸ்ட் 1] [திரு. க. இரா. சின்னராசு]

வகுத்துத் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கனவு கண்ட நாட்டை உருவாக்குகின்ற வகையிலே, இந்த நாட்டிலே உள்ள ஏழைச் சமுதாயம் மேம்பாட்டையக்கூடிய வகையிலே, அதற்கான திட்டங்கள் எல்லாம் வகுத்து, அந்தத் திட்டங்கள் மூலம் ஏழை எளியவர்கள் எல்லாம் மேம்பாட்டைய எவ்வளவோ நல்ல வழிவகைகளை வகுத்துத் தந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இந்தநிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி வரவேற்கின்ற நேரத்திலே, எனது ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

மண்வளப் பாதுகாப்புக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, அதற்கான வழிவகை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே செய்திருக்கின்றதை வரவேற்கின்றபோது நல்ல விதமான விதைகளைத் தயாரித்து, அமோக விளைச்சலைத் தரக்கூடிய விதையைத் தயாரித்து— இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசு தங்களுக்குத் தேவையான பெயர்களை எல்லாம் வைத்துக் கொண்டார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டினார்கள். அப்படியில்லாமல்—நல்ல விளைச்சல் தரும் விதையை தயாரித்து அந்த விதைக்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெயரைச் சூட்ட வேண்டுமென்று இந்த அமைச்சர் அவையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில், பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை மத்திய அரசு கொண்டு வரும் என்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு கொண்டு வரும்வரை நாம் காத்திருக்கத் தேவையில்லாத காரணத்தால், இந்த அரசே பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில், தனியார் துறையிலே கடன் கொடுப்பதை தற்போது நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அரசுத் துறையிலே கொடுக்கப்படுகின்ற கடனுக்கு எவ்வளவு வட்டியை நாம் பெறுகின்றோமோ, அதே வட்டியை தனியார் துறையிலும் கொடுக்கலாம் என்பதற்கு ஒரு சட்டம் போட்டு, தனியார் துறையிலும் கடன் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்தால், விவசாய மக்கள், பாமர மக்கள் நல்லதொரு பயன் அடைவார்கள். அதற்கு நல்லதொரு வழிவகை காணவேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில், விவசாயத்திற்கு மிக முக்கியமான நீர்ப் பாசன வசதிக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே 7 பெரிய திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கின்ற இந்த நேரத்திலே, சிறுபாசனத் திட்டங்களுக்கும் நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சிறுபாசனத் திட்டத்தின் கீழ் என்னுடைய தொகுதியிலே

[திரு. க. இரா, சின்னராசு] [1977 ஆகஸ்ட் 1]

ஏற்கெனவே திட்டமிட்டிருக்கின்ற பல சிறுபாசனத் திட்டங்களை செயல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

படேதுல்லா ஏரியில் நீர் நிரம்பினால், விளைச்சல் இரண்டு போகம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை முன்பு இருந்தது. இப்போது அது நிறைய தூரடைந்து பழுதடைந்து இருப்பதால், அந்த ஏரியின் கரையை இன்னும் 4 அடி உயரத்திற்கு உயர்த்தி—அதன் கால் வாய்கள் தற்போது சேதம் அடைந்துள்ளன—அவைகளை சீர்படுத்தி, அவைகளை நல்லமுறையிலே சிக்கனமாக பாசனத்திற்கு ஏற்றவகையிலே செய்வதற்கு இந்த அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12.41]

அதற்காக அரசாங்க அதிகாரிகள் 1,56,000 ரூபாயில் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு அதனை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேப்பனப்பள்ளி பஞ்சாயத்து யூனியனில் பீமண்டபள்ளியில் ஒரு ஏரி கட்ட 4,50,000 ரூபாயில் கணக்கிட்டு திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். அதே பஞ்சாயத்து யூனியனில் திம்மம் சேர்வை என்ற ஏரியும் இருக்கிறது. பழைய ஏரி. அதைச் சீர்படுத்திக் கட்ட நான்கு லட்சம் ரூபாய் செலவில் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு அதனைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேப்பனப்பள்ளியில் கங்கமடகு டாம் திட்டம் இருக்கிறது. அதையும் செயல்படுத்த வேண்டும்.

வேப்பனப்பள்ளி பஞ்சாயத்து யூனியன் வறண்ட பகுதியாக இருக்கும் காரணத்தால் இந்த மூன்று நான்கு ஏரிகளைக் கட்டினால் கிணற்று நீர் மேம்பாட்டுக்கு இது நல்ல திட்டமாக அமையும். அங்கே கிணறு தோண்டினால் 60 அடி, 70 அடிக்குக் கீழேதான் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. இந்த ஏரித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன்மூலம் அங்குள்ள கிணறுகளில் நிலத்தடி நீர் கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படும்.

நிம்மல்வாடி அருகே ஏரி கட்ட இரண்டு லட்சம் ரூபாயில் அதிகாரிகள் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். அதனைச் செயல்படுத்தவேண்டும். கொண்டேகாணப்பள்ளி என்ற பகுதியில் கிராமக் காட்டாறு வருகிறது. அதை நிறைவேற்றுவதற்காக 7,30,000 ரூபாயில் ஒரு திட்டம் தீட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். அதையும் செயல்படுத்த வேண்டும்.

கிருஷ்ணப்பநாயக்கபுதூர் அருகே ஏரி கட்ட 1,50,000 ரூபாயில் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். அதையும் செயல்படுத்த வேண்டும். சிக்கபுவத்தியில் குருதொட்டனூர் அருகே ஏரி கட்ட

1977 ஆகஸ்ட் 1] [க. இரா. சின்னராசு]

2,80,000 ரூபாயில் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். அதனையும் செயல்படுத்த வேண்டும். ஆலப்பட்டிக்கு அருகே வெலஹள்ளி என்னும் இடத்தில் மூன்று லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஏரிகட்ட திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அதை இந்த ஆண்டில் இல்லாவிட்டாலும் அடுத்த ஆண்டிலாவது நிறைவேற்ற வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

குடிநீர்ப் பிரச்சினை பற்றி நமது அரசு நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். குடிநீர் வசதி என்னுடைய தொகுதியில் பெரும்பாலான கிராமங்களுக்கு இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் பெரிய மேட்டுப் பகுதியில் குடியேறியிருக்கிறார்கள். அங்கெல்லாம் குடிநீர் கிடைக்க வசதி இல்லை. ஊரிலிருந்து இரண்டு மூன்று பர்லாங் தூரத்தில்தான் கிணற்றில் நல்ல நீர் கிடைக்கிறது. அங்கே குடி தண்ணீர் தொட்டி கட்டி கிணற்றிலிருந்து குடிநீர் கொடுத்தால் வசதியாக இருக்கும். எங்கள் தொகுதியில் பல கிராமங்களில் குடிநீர் இல்லாது இருக்கும் காரணத்தால் அந்தக் குறையைச் சீர்படுத்த வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் மருத்துவத்திற்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட்டிருக்கிறது. கிருஷ்ணகிரி அரசு மருத்துவமனை விரிவாக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 20 மைல் சுற்றளவில் எந்தவிதமான மருத்துவ மனையும் இல்லாமல் இருப்பதால் அத்தனை மக்களும் கிருஷ்ணகிரிக்கு மருத்துவம் செய்ய வருகிறார்கள். அங்கு ஏழு மருத்துவர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். இட வசதி குறைவாக இருக்கிறது. அதனால் சீரான முறையில் மருத்துவ வசதியும் மருந்தும் கிடைக்கவில்லை. இதைச் சீர்படுத்த ஆவன செய்யவேண்டும். அந்த மருத்துவ மனையில் காலையில் அரை மணி நேரம் மட்டும் தான் குழாயில் தண்ணீர் வருகிறது. இதனால் நோயாளிகள் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதையும் நமது அரசு கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தர்மபுரி மாவட்டம் பின் தங்கிய மாவட்டமாக இருக்கிறது. இம் மாவட்டத்தில் இருப்பது இரண்டு கல்லூரிகள் தான். கிருஷ்ணகிரியிலே ஒன்றும், தர்மபுரியிலே ஒன்றும் இருக்கின்றது. எங்கள் மாவட்டத்தில் மகளிர் கல்லூரி ஒன்றுகூட இல்லை. அந்தக் குறையைப் போக்க கிருஷ்ணகிரியில் ஒரு மகளிர் கல்லூரியை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த அளவிலே—அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்தபோது கிருஷ்ணகிரியில் கல்லூரி அமைப்பதற்கான் மானியத் தொகையை அரசே கொடுக்கச் செய்து அமைத்துக் கொடுத்தார்கள்—அதைப்போலவே கிருஷ்ணகிரியில் ஒரு மகளிர் கல்லூரியை ஏற்படுத்தி அந்த அடிப்படையிலே கல்வியை வளர்ப்பதற்கு முக்கியத்துவம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. க. இரா. சின்னராசு]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

அடுத்து, அரிசன மக்களுக்காக நிதிநிலை அறிக்கையில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டு—அரிசன மக்களுக்காக எவ்வளவோ வசதிகளைச் செய்து தந்திருக்கிறார்கள். பார்வோட் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயினும் அன்றாடச் சோற்றுக்குக்கூட வசதியற்றவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கும் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டு, கடைசியாக ஒரு கருத்தைச் சொல்லி முடிக்கலாம் என நினைக்கிறேன்.

படித்துவிட்டு பட்டம் பெறுகின்ற மாணவர்களுக்கு வேலைக்குச் செல்வதற்கு வயது வரம்பு வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் படித்தவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பது என்பது குதிரைக் கொம்பாக இருக்கிற இந்தக் காலத்தில் அவர்கள் குறிப்பிட்ட வயதுக்குள் வேலை பெற முடியவில்லை. ஆகவே, அந்த வயது வரம்பை இன்னும் 5 ஆண்டுகளாவது தளர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கெ. சொக்கலிங்கம்: பெருமதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் முதல் முறையாக நான் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனக்கு இங்கே பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்த என்னுடைய கழந்தின் துணைத் தலைவர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியை நான் இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என் தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில் இதற்கு முன்னால் இங்கே பேரவைத் தலைவராக இருக்கிறவர்கள் முன்னாலே அந்தத் தொகுதி உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறார்கள்; அந்தத் தொகுதியிலிருந்து நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறேன் என்பதை பெருமையோடு இந்த மன்றத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன். அதற்குப் பின்னாலே நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டேன். அந்தத் தொகுதி மக்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த மாமன்றத்திலே நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் 1977-78ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையை அறிவித்து அதற்குப் பின்னர் பல உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களை இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் ஒரு சில கருத்துக்களை, என்னுடைய தொகுதி—ஒரு பின்தங்கிய பகுதி—பற்றிய கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என நினைக்கிறேன். திருப்போரூர் தொகுதியிலே கோவளம் என்ற கிராமத்திலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்திலே இன்னும் வீடுகள் கட்டப்பட்டு பாதியிலே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது, அந்தத் திட்டம் இன்னும் பூர்த்தியாகவில்லை. அந்தத் தொகுதியிலே உள்ள மக்கள் நான்கள் எல்லாம் சென்றபோதுகூடச் சொன்னார்கள், துணைத் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சியிலே வீடுகள் கட்டிக்

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. கெ. சொக்கலிங்கம்]

கொடுத்தார்கள், மீனவர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க திட்டமிட்டார்கள், ஆனால் அது பாதியிலே நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது, கழக அரசு இருந்தபோது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக தனி வாரியம் அமைத்து செயல்பட்டது. இந்த அரசு அதைப்பற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அரிசனங்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டித்தர வேண்டும்கொண்டார்கள். அரிசன மாணவர்களுக்கு படிப்பதற்காக புத்தகம் வாங்குவதற்காக சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 12-50]

அதற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதேநேரத்தில் அரிசனங்கள் விவசாயம் செய்வதற்கென்று முந்தைய அரசு இரண்டு ஏக்கரா நிலம் இருந்தால் அவர்களுக்கு கிணறு எடுத்து பயிர் செய்வதற்கான திட்டங்களை முன்னேற்றக் கழக அரசு நிறைவேற்றியிருக்கிறது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் இதிலே இருக்கிறதா என்பது எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது.

அதேநேரத்திலே இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அரசு ஊழியர்களைப்பற்றி எனக்கு முன்னால் எங்களுடைய கழகத்தின் பொதுச் செயலாளர் மிகவும் விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது உண்மைதான். 200 ரூபாய்க்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு அந்த 20 ரூபாய் என்று இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அடித்தளத்திலே இருக்கின்ற ஏழைகளுக்காக நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று அவர்கள் சொல்லக் கொள்கிறார்கள். நாங்கள் ஏழைப்பங்காளர்கள், ஏழைகளுக்காகவும், நடுத்தர மக்களுக்காகவும் இருக்கிறோம் என்று சொல்லிப் பொறுப்பிலே வந்தவர்கள் 200 ரூபாய்க்குக் கீழே சம்பளம் பெறுகின்ற, குறிப்பாக, வெட்டி, தலையாரிகளுக்கு கழக ஆட்சியிலே 50 ரூபாய் என்பது 100 ரூபாயாக ஆக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு 100 ரூபாய், 150 ரூபாய் என்று பெற்றுக் கொள்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு உயர்வு கிடைக்கவில்லை. எனவே, ஏழைகளுக்கு, பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு, குறைவாகச் சம்பளம் வாங்குபவர்களுக்குச் சலுகை தரப்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதற்கடுத்தாற்போல் இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன், என்னுடைய தொகுதியிலே குறிப்பாக காயாறு கிராமத்திலே, தையூர் கிராமத்திலே 7 அரிசனக் காலனிகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியிலே இதுவரையிலே ஒரு விளக்கு வசதியும் இல்லை, ரோடு வசதியும் இல்லை. அந்த ரோட்டைப் போடுவதற்கு போன வாரம் என்று சொல்லிக்கொள்ளேன், அங்கே நமது சபாநாயகர் விழாவை நடத்தி. அந்த விழாவிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்களும் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த விழாவிற்கு என்னை அழைக்கவில்லை, அதற்காக நான் வருத்தப்படவில்லை. ஆனால் அந்த விழாவிலே—நான் பஞ்சாயத்துத்

[திரு. கெ. சொக்கலிங்கம்]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

தலைவராக இருந்த காலத்தில், பெருமதிப்பிற்குரிய இன்றையதினம் நமது தலைமைச் செயலகத் தலைமைச் செயலாளராக இருக்கின்ற கார்த்திகேயன் அவர்களின் சொந்த ஊர் அந்த வழியிலே இருப்பதால் அவர்களும் அதற்குத் துணையிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் 13 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தார்கள்—ஆனால் இப்பொழுது அந்த விழாவிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள், இதை நாங்கள் தான் செய்தோம் என்று. அதற்காக நான் வருத்தப்படவில்லை. யார் செய்தது என்பது பிரச்சனை அல்ல. அதை விருத்தி செய்ய ஆவன செய்ய இந்த அரசு முன்வரவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் 115 ஆம் எண்ணுள்ள பஸ் சென்னையை ஒட்டிய பகுதியாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அந்த 115 ஆம் எண்ணுள்ள பஸ் சென்னையிலிருந்து திருப்போரூர் வரை செல்கிறது. ஒரு நாளைக்கு 3 பஸ்கள்தான் அந்த வழியாகச் செல்கிறது. நான் பஸ்ஸிலே வருபவன். நேற்றையதினம் நான் கூட்டத்திற்குச் செல்லும் நேரத்தில் மூன்று மணி நேரம் நிறுத்தப்பெற்றது. எனக்கே அந்த நிலைமை என்றால் பொதுமக்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இதுபற்றி பலவாறாகச் சொல்லியும், முதலமைச்சருக்கு மனு அனுப்பியும் உத்தரவோ அல்லது வேறு பதிலோ வரவில்லை. அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சைதாப்பேட்டையிலிருந்து நாவலூருக்கு 19-பி பஸ் செல்கிறது. அப்படி நாவலூர் வரை செல்கின்ற அந்த பஸ்ஸை திருப்போரூர் வரையிலாவது செல்ல வகை செய்தால் நான் மிக்க நன்றியுள்ளவனாக இருப்பேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று என்னுடைய தொகுதியிலே ஒத்தேரி என்ற இடம் பெரும்பாலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கும் பகுதியாகும். அங்கே குறிப்பாக ரோடு வசதி இல்லாமல் தீவுபோல இருக்கிறது. தொழிற்சாலைக்கு அங்குள்ளவர்கள் செல்லவேண்டுமென்றால் அதற்கு ரோடே இல்லை. இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் நீண்ட நாள் குறைபாக இருந்து வருகிறது. அந்தத் தொகுதியில் சபாநாயகர் இருந்த நேரத்திலும், நான் வந்ததற்குப் பிறகும் யாருமே இல்லாத நாதியற்ற தீவு போல அந்தப் பகுதி இருக்கின்றது. இதை இந்த அரசு கவனித்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று மிகுந்த பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதலமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள், நான் அரிசனங்களுக்காகவே பாடுபடுவேன் என்று. நான் ஒன்றைச் சொல்லக் கொள்கிறேன். கோயில்களிலே, திருப்போரூரிலே அறங்காவலராக இருந்தவர். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. கெ. சொக்கலிங்கம்]

பேற்ற பிறகு அரிசனங்கள் அந்தக் கோயில்களில் அர்ச்சகராக வேண்டுமென்ற உத்தரவைப் பிறப்பித்து, நான் அறங்காவலராக இருந்திருக்கிறேன். அதைப்பற்றி இங்கே முதலமைச்சரவர்கள் அவருடைய இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிடவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொண்டு இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். பஸ் போக்குவரத்து என்னுடைய தொகுதியிலே பெரும் குறையாக இருக்கிறது. அதை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பளித்த துணைத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. வி. கொ. சின்னசாமி : மதிப்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரிய சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த சூலை திங்கள் 25-ம் நாளன்று இச்சட்டமன்றப் பேரவையிலே மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்கள் அறிவித்த 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது, அதனை ஆதரித்து, பல கருத்துக்களைக் கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

நம்பியூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் கூட்டுக் குடிநீர் திட்டத்தின்கீழ், கடந்த 5 ஆண்டுகாலமாக ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றப் படாமலிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்பியூர் ஊராட்சி ஒன்றியம் மற்றும் இதர 10 ஊராட்சிகளுக்கு குடிநீர் வழங்க ஆய்வு வேலைகள் முடிக்கப்பட்டு, ரூ. 30.30 இலட்சம் அளவிற்கு மதிப்பீடுகள் தயாரிக்கப்பட்டு, கோவை குடிநீர் வடிகால் வாரிய நிர்வாகப் பொறியாளரால் கோவை குடிநீர் வடிகால் வாரிய மேற்பார்வை பொறியாளருக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இந்த நிலையில் எந்தவிதமான முடிவும் இன்னும் எடுக்கப்படவில்லை யென்பதையும் இந்தச் சபையின் முன் கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்பியூரில் ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் தற்பொழுது மாத வடிகையை வடிகைக் கட்டடத்தில் இயங்கி வருகின்றது. அந்த ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் வடிகைக் கட்டடத்தில் இருப்பதால் வசதிக் குறைவாக இருப்பதால், மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படக் கூடிய நிலையுள்ளது. அந்தச் சுகாதார நிலையத்திற்குச் சொந்தக் கட்டடம் கட்டும்பொருட்டு, பொது மக்கள் பங்குத் தொகையாக ரூ. 10,000மும் 5 ஏக்கர் நிலமும் மக்களால் ஏற்கனவே அரசினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டும் கடந்த அரசு எந்த வேலையும் செய்யவில்லையென்பதைக் கூறி, அதை உடனடியாக அரசு ஏற்று நடத்திக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, எலத்தூர் செட்டிபாளையம் கிராமப்புற மருந்தகத்தை 1975-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 10-ம் தேதி அரசினர் ஆணை எண். 90 படி, அரசினர் பராமரிப்புக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்

[திரு. வி. கொ. சின்னசாமி]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

பட்டு உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. அதன்படி மக்கள் நன்கொடையாக ரூ. 50,000மும் ஊராட்சி ஒன்றிய நன்கொடையாக ரூ. 25,000மும் அரசுக்கு செலுத்தப்பட்டுள்ளது. இதற்குத் தேவையான 2 ஏக்கர் நிலமும் செலுத்தப்பட்டது. அப்படி இருந்தும் இது நாள் வரை மாவட்ட மருத்துவ அலுவலரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. ஆகவே, இதை உடனடியாக அரசு ஏற்று நடத்த ஆவனச் செய்யுமாறு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே பேசும் பொழுது நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசனங்கள் வீட்டு வசதியில்லாமல் துன்பப்படுகிற நிலையிலே அந்த மக்கள் குடியிருக்கக் கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்குமாறு அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீர்ப்பாசனம் குறித்து ஒருசில கூற ஆசைப்படுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே பவானிசாகருக்கு அணைக்கட்டு இருக்கிறது. இருப்பினும் கடந்த 2 ஆண்டுகளாக அணையிலிருந்து தண்ணீரை பவானிக்குத் திறக்காமல் ஆற்றிலே விட்டு, அதனால் விவசாயிகள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். கடந்த 20 ஆண்டுகளாக அப்படிப்பட்ட நிலைமை இந்த அணையிலே ஏற்படவில்லை யென்றும் மீண்டும் அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமின்றி மின்சார இணைப்பு கொடுப்பதிலும், கோவை மாவட்டத்திலே நிலத்தடி நீர் ஆய்வுக் குழுவினரால் தாமதம் ஏற்படுகிறது. இருந்தாலும், பவானிசாகருக்கு உட்பட்ட ஆயக்கட்டு பகுதிகளிலே கிணறுகளிலே நீர் நிறைய உள்ளது. இருப்பினும் அதிகாரிகளை அணுகினால், கோவை மாவட்டத்தைச் பொறுத்த வரையில் மின் இணைப்பு கொடுப்பதில் தாமதம் ஆகுகிறது. ஆகவே, நீர் உள்ள எங்கள் பகுதியிலே மின் இணைப்பு விரைவாகக் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமம் முன்னேறினால்தான் நாடு முன்னேறும் என்ற அடிப்படையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனது தொகுதியிலுள்ள கார்ட் போர்ட் பேப்பர் மில் கடந்த 2 ஆண்டுகளாக மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே 320 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வந்தனர். இப்பொழுது அவர்களுக்கு வேலையில்லாததால், அவர்களுடைய குடும்பங்கள் பட்டினியால் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

[பிற்பகல் 1-00]

அந்த கார்டுபோர்டு பேப்பர் மில்லை உடனடியாக திறப்பதற்கு அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எனது தொகுதி பெரும்பகுதி கிராமங்கள்

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. வி. கொ. சின்னசாமி]

நிறைந்த பகுதியாதலாலே ரோடுகள் முழுவதும் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு உட்பட்டு இருக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியங்களுடைய நிதிநிலை எல்லா ரோடுகளையும் நல்ல முறையில் பராமரிக்க போதுமானதாக இல்லை என்ற காரணத்தினால் அந்தப் பேருந்து செல்லும் பாதைகளை பராமரிக்கும் பொறுப்பை நெடுஞ்சாலை கிராமப் பணித்துறை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, கிராமங்களில் விவசாயிகள் கிணறு தோண்டுவதற்காக இன்று கம்பர்சர்கள் வைத்து கிணறு வெட்டுகிறார்கள். குழாய் மட்டும் போட்டுக்கொள்ளவேண்டும். ஆனால் தோட்டா போடுகின்ற பெறுப்பு விவசாயிகளிடத்தில் இல்லை. அவர்கள் ஒவ்வொரு தோட்டவனுக்கும் போய் தோட்டா வைத்திருக்கிறவர்களிடம் சென்று நேரடியாக தோட்டாக்களை வாங்கி உபயோகப்படுத்துகிற நிலை அவர்களுக்கு உள்ளது. ஆனால் கம்பர்சர் வைப்பவர்கள் தோட்டாக்களுக்கு மத்திய அரசிலே லைசன்ஸ் வாங்கவேண்டிய நிலை உள்ளது. ஆகவே அந்த தோட்டாக்களுக்கான பர்மிஷனை மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து மாநில சர்க்காருக்குக் கொடுப்பார்களானால், அந்த நிலை ஏழை விவசாயிகளுக்கு சலுகையாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமின்றி, அரிசன நல ஹாஸ்டல்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. எனது தொகுதியில் நம்பியூரில் அரிசன ஹாஸ்டல் இல்லை. ஆகவே அங்கே ஒரு அரிசன ஹாஸ்டல் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே, குழந்தைகளை சேர்ப்பதற்கு ஆர்.டி.ஓ. மூலமாகத் தான் சேர்க்கவேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. அதிகமாக குழந்தைகள் வந்து விட்டால் ஆர்.டி.ஓ. அவர்களால், சேர்த்துக் கொள்ளவும் முடியவில்லை. வீட்டுக்கு அனுப்பவும் முடியவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதிகப்படியான குழந்தைகளை சேர்ப்பதற்கு கலெக்டரிடத்தில் ஒப்புதல் பெறவேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. ஆகவே நேரடியாகவே, ஆர்.டி.ஓ. அவர்களே அதிகமாக வருகின்ற குழந்தைகளைச் சேர்த்துக் கொள்ள ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கூறி, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

*திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1977-78 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய பகுதியிலே உள்ள பெரும்பாலான நிலங்கள் இரு போக சாகுபடி நிலங்களாகும். பருவ மழை பொய்த்ததன் காரணமாக வசதியுள்ள விவசாயிகள் வருமானம் அதிகம் தரக்கூடிய கரும்பைப் பயிரிட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். வசதியற்ற பெரும்பான்மையான விவசாயிகள் நெல் பயிரிடுவதையே நம்பியிருக்கிறார்கள். இப்போதுள்ள விவசாயக் கூலி,

[திரு. ரெ. வீ. சுவந்திராஜன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

உர விலை பூச்சி மருந்து விலை இவைகளைக் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால், இப்போது தரப்படும் நெல் விலைக் கட்டுப்படியாக வில்லை, அதை உடனடியாக, இந்த அரசு நெல் விலையை அதிகமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போதே நெல் விலையை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு நெல் விலையை அதிகரித்தால், தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகளுடைய பாராட்டு கிடைக்கும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய பகுதியிலே வாய்க்கால் வடிகால் பிரச்சினை பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இது பற்றி பலமுறை வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களில் சொல்லியும், எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருக்கிறது. ஒரே வாய்க்கால் ஒரு சில கிராமங்களுக்கு பாய்ச்சலாகவும், ஒரு சில கிராமங்களுக்கு வடிகாலாகவும் இருக்கிறது. அதனால் கொஞ்சம் மழை பெய்தால் கூட ஒரு கிராமத்தில் பயிர்களுக்குத் தண்ணீர் தேவைப்படும். ஒரு கிராமத்திலே பயிர்கள் மூழ்கி முழு நாசம் அடைந்து விடும். இதனால் இந்தப் பிரச்சனை என் பகுதியிலே மட்டும் இல்லாமல், காவிரி டெல்டா பகுதிகள் முழுவதிலும் இருந்து வருகிறது. ஆகவே இதற்கு ஒரு தனி அதிகாரியை நியமித்து அதனை சர்வே செய்து ஒரு நல்ல முடிவை எடுத்தால் அங்குள்ள விவசாயிகள் பலனடைவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் உள்ள கொங்கன் வாய்க்கால் காவிரி ஆற்றிலிருந்து பிரிந்து பல மைல்களுக்கு செல்ல வாய்ப்பிருந்தாலும் சாகுபடிக்கு ஏற்றவாறு தண்ணீர் பாய்வதற்கு வழி இல்லை. அதைப்பற்றி அரசு உடனடியாக கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல கிராமங்களில் மின்சாரம் கொடுக்க கம்பங்கள் நடப்பட்டு பல ஆண்டுகள் ஆகியும் கம்பி இழுக்கப்பட்டு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இதன் காரணமாக அந்தப் பகுதி மக்களிடையே ஒரு அதிருப்தி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே அரசு உடனடியாக அந்தக் கம்பங்கள் நடப்பட்டுள்ள பகுதிக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பம்ப் செட் மோட்டார் பொருத்தி பல இடங்களில் வைத்து இருக்கிறார்கள். அதற்கும் இது வரையில் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்கும் மின் இணைப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வீடுகளுக்கு மின் இணைப்பு பெற்றுள்ளவர்கள் எல்லோரும் வசதி உடையவர்கள் என்று கருதக்கூடாது. வசதி இல்லாதவர்களும் வீடுகளுக்கு மின் இணைப்பு போட்டு

1977 ஆகஸ்ட் 1] [திரு. ரெ. வி. சுவந்திராஜன்]

இருக்கிறார்கள். ஆகவே, வீடுகளுக்கு கொடுக்கப்படும் மின் இணைப்புக்கு கட்டணம் குறைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பியூஸ் (fuse) எடுத்து விட்டால் மறுபடியும் பியூஸ் (fuse) பொருத்த ரூ. 6 கேட்கிறார்கள். இது மிகவும் அதிகம். இதைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியில் இதற்கு முன்பு மீட்டர் வாடகை 8 அணு செலுத்தி வந்தோம். ஆனால், இப்போது ரூ. 2 வசூலிக்கிறார்கள். இது மிகவும் அதிகம். அந்த மீட்டர் வாடகை கொடுப்பதை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் மீட்டர் விலைக்கு மேல் போய்விடும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே பழையபடி அந்த மீட்டர் வாடகையை வீடு ஒன்றுக்கு 8 அணு விற்குக் குறைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வீட்டு மின்சாரத்திற்கு ஒரு மாத மின் கட்டணத்தை முன்பு டிபாசிட்டாக வாங்கி இருந்தார்கள். பல ஆண்டுகாலமாக இந்த நிலை இருந்தது. இப்போது 4 மாத கட்டணத்தை டிபாசிட்டாக வாங்கி இருக்கிறார்கள். அதிகம் வாங்கிய 3 மாத கட்டண டிபாசிட்டை திருப்பி அளிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் வீர மாங்குடி என்ற ஊருக்கு வரும் பஸ் நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. அது திரும்பவும் கொண்டு வர பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் படும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் அதிகாரிகள் மேற்கொள்ள வில்லை. அது பல கிராம மக்களுக்கு பயனுள்ள வகையில் அமையும் பஸ் என்ற காரணத்தால், உடனடியாக அந்த பஸ்ஸை அந்த பகுதிக்கு விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாபநாசம் நகரத்தில் பஸ் ஸ்டாண்ட் கட்டும் விஷயம் பற்றி ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பஸ் ஸ்டாண்டுக்கு இடத்தை ரயில்வேக்கு சொந்தமாக உள்ள பகுதியிலிருந்து மத்திய அரசின் அனுமதி பெற்று பல ஆண்டுகள் ஆகியும் இங்கே கட்டிடம் கட்டுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, எஸ்டிமேட்டுகள் தயாரிக்கப்பட்டு, மேல் அதிகாரிக்கு அனுப்பப்பட்டும் எஸ்டிமேட் சாங்ஷன் பெற முடியாமல் இருக்கிறது. இந்த எஸ்டிமேட் சாங்ஷன் செய்யும் முறையில் மாற்றம் தேவை என்று கருதுகிறேன். ஒரு லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகும் எஸ்டிமேட்டுகளுக்கு சீப் இன்ஜினியர் சாங்ஷன் வேண்டும் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்த எஸ்டிமேட்டை யூனியன் இன்ஜினியர் தயாரித்து பிறகு அதை எ.இ. பார்த்து பிறகு டி. இ., எஸ். இ., பார்த்து, பிறகு தான் சீப்இன்ஜினியர் அலுவலகத்திற்கு போகிறது. இதனால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்த காலதாமதத்தை தவிர்க்க ஒரு அதிகாரி ஒரு குறிப்பிட்டத்தொகைக்கு சாங்ஷன் செய்யவேண்டுமென்று அதிகாரம் இருந்தால் அந்த அதிகாரிகளே அந்த எஸ்டிமேட்டை நேரடியாக அனுப்பி வைத்தால் இந்த கால

[திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

தாமதம் தவிர்க்கப்படும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, அந்த வகையில் நான் கூறும் புதிய திட்டத்தை உடனடியாக அமுல் செய்ய ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சகல சலுகைகளும் கிருத்துவ மதத்தைச் சார்ந்த அரிசனங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரிசனங்கள் என்னென்ன தொழில் செய்கிறார்களோ அதே தொழிலைத்தான் கிருஸ்துவ அரிசன மக்களும் செய்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கும் அந்தச் சலுகைகள் அளிக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1:10]

அடுத்தபடியாக, உள்ளாட்சித் துறையில் பணிபுரிகிற, ஒரு சிலவேலையில் இருப்பவர்கள் பதவி உயர்வு ஏதுமற்ற நிலையில் பல்லாண்டுகாலமாக ஒரே வேலையில் ஒரே அந்தஸ்தில் இருக்கிற நிலை இருக்கிறது. நகர பஞ்சாயத்து, முனிசிபாலிட்டி ஆகியவற்றில் பணி புரியும் சானிடரி இன்ஸ்பெக்டர்கள், சானிடரி இன்ஸ்பெக்டர்களாக கடைசி வரையில் பணிபுரிய வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு பதவி உயர்வு போன்ற சலுகைகள் இல்லை. அதேபோல, கிராம சேவக்குகளும் 15, 16 ஆண்டுகள் கிராம சேவக்குகளாகவே இருக்க வேண்டி இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஃப்யூசர் (Future) ஏதுமில்லாத நிலை இருக்கிறது. அதேபோல கோயிலில் வேலை செய்யும் நிர்வாக அதிகாரிகள், கடைசி வரை கோயில் நிர்வாக அதிகாரியாகவே பணி யாற்றி ஓய்வு பெற்ற பலரை நான் பார்த்திருக்கிறேன். இதையெல்லாம் அரசு கவனித்து அவர்களுக்கு ஒரு மாதிரியான, பிற்காலத்தில் ஊதிய உயர்வு, பதவி உயர்வு போன்ற சலுகைகளை பெறத் தக்க வகையில் ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இத்துறை தான் பல ஊழல்களுக்குக் காரணமாக, ஊழல்கள் நடைபெற ஏதுவாக அமைந்துள்ளது. ஆகவே, இந்தக் சட்டத்தையே மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவே நாட்டுயர்வு என்று சொல்லிக்கொள்ளும் நேரத்தில், கூட்டுறவு மூலம் சகல நன்மைகளையும் மக்கள் பெறக்கூடிய ஒரு நிறுவனம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அத்தகைய கூட்டுறவுத் துறை நல்ல முறையில் இயங்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுப் பணித்துறையைப் பொறுத்தவரையில் பெரும் பாலான வேலைகளை அரசே எடுத்துச் செய்ய வேண்டும். உதாரணமாக காண்ட்ராக்டர்கள் மூலம் மன்னியாறு சீரமைப்

செ

1977 ஆகஸ்ட் 1] [திரு. ரெ. வி. சவுந்திரராஜன்]

புத் திட்டத்துக்கு ரூபாய் 60 லட்சம் வரை செலவு செய்யப் பட்டும், அது மக்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய முறையில் இல்லாமல், அடுத்த ஆண்டே பிரயோசனம் இல்லாமல் போய் விட்டது. அரசாங்கமே இது மாதிரிவேலைகளை எடுத்துச் செய்தால் இதனால் மக்களுக்கும் நன்மை ஏற்படும். அரசிற்கும் லாபகரமாக இருக்கும். சில சமயங்களில் பி. டபிள்யூ. டி. வில், ஆற்றில் தண்ணீர் வருவதற்கு கொஞ்ச நாள் முன்பு பி. டபிள்யூ. டி, மூலமாக ரிவிட்மண்ட் கட்டுவார்கள். அடுத்த வருஷமே அது இருக்காது பாழடைந்து விடும். இந்த மாதிரி வேலைகளை பொறுப்போடு கவனித்து நல்ல விதமாக மக்களுக்குப் பயன்படும் முறையில், அரசின் பணம் விரயமாகாதவாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வேலைவாய்ப்பைப் பொறுத்தவரையில், ஏழைப் புலவர்களுக்குப் கொடுப்பது போலவே, படித்து பல ஆண்டுகள் வேலையற்று இருக்கும் பட்டதாரிகளுக்கு நிதி உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எண்ணுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வ. மு. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் பொது விவாதத்தில் பங்குகொள்ள வாய்ப்புப் பெறுவதன் மூலம் என் தொகுதியின் குறைகளை இந்த மன்றத்தில் வைத்து அவற்றை கோரிக்கைகளாக ஏற்று இந்த அரசு தீர்க்கும் என்ற நோக்கத்துடன் நான் சில பிரச்சினைகளைச் சொல்ல முன் வந்துள்ளேன்.

முதலாவதாக குடிநீர்ப் பிரச்சினை ; இங்கே உள்ள உறுப் பினர்கள் அனைவரும் எல்லாத் தொகுதிகளிலும், குடிநீர்ப் பிரச்சனையை முக்கிய பிரச்சனையாக எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். எனது மாமனதுரை தொகுதி முகவை மாவட்டத்திலுள்ளது. வறட்சிக்கு பெயர் போன தொகுதி, மற்ற மாவட்டங்களிலேயே வறட்சி கொடுமையாக இருக்கும்போது, எங்கள் மாவட்டம் எப்படி இருக்கும் என்பதை கற்பனை செய்து பார்த்தாலே தெரியும். அப்படிப்பட்ட வறட்சி நிலவுகிறது. ஏற்கெனவே இயற்கையால் வழங்கப்பட்ட வளங்களைக் கூட செயற்கையின் மூலம்—அரசின் நடவடிக்கைகளின் மூலம்—பறித்து விட்டார்கள். வைகையாறு பாசனம் இராம நாதபுரத்திற்கு பயன்படும். ஆனால், அது, வைகை அணை கட்டியதின் மூலம் அது மதுரை மாவட்டத்திற்கு பயன்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. வைகையில் முதல் தரப்பில் பாய்கின்ற தண்ணீரை எங்கள் பகுதிக்கு பாசனமாகப் பயன்படும்.

வைகை அணைக் கட்டு கட்டிய பிறகு அந்தத் தண்ணீர் எங்களுக்கு வந்து சேரவில்லை. அதனால் அங்கு வறட்சி நிலை அதிகரித்து விட்டது.

[திரு. வ. மு. சுப்பிரமணியன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

அடுத்தபடியாக, அருப்புக்கோட்டை குடிநீர் திட்டம், சிவகங்கை குடிநீர் திட்டம் என்று இரண்டு திட்டங்களை ஏற்படுத்தி வைகை ஆற்றில் உள்ள நிலத்தடி தண்ணீர் நூறு, இரு நூறு அடி ஆழத்தில் குழாய்கள் வைத்து குடி தண்ணீர் எடுத்துச் செல்கிறார்கள். நிலத்தடி தண்ணீர் 100, 200 அடி சென்றுவிடுவதால் பம்ப் செட்ஸ் மூலம் தண்ணீர் எடுத்தால்கூட தண்ணீர் சரிவர கிடைப்பதில்லை. பம்ப் செட்ஸ் மூலம் இறைத்தால் கூட தண்ணீர் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. குடிநீர் கிணறுகளில் தண்ணீர் கிடைப்பது என்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. குடிநீர் கிணறுகளில் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. வைகை ஆற்றுத் தண்ணீரைத் திறந்து விட்டால் ஊற்றுகள் மூலம் தண்ணீர் பயன்படுத்தமுடியும். விசைப் பம்புகள் மூலம் தண்ணீர் எடுக்க முடியும். மதுரைக்கு மட்டும் இரண்டு மூன்று போகத்திற்குத் தண்ணீர் வருகிறது. அவர்கள் சாகுபடி செய்யும் தண்ணீரைத்தான் நாங்கள் குடிப் பதற்காகக் கேட்கிறோம். என் தொகுதியில் அருப்புக்கோட்டைக்கு அருகில் உள்ள முக்குலம், ஆளாத்தூர், புல்வாய்கரை, ஓளாத்தூர் போன்ற வானம் பார்த்த பூமிகள் உள்ள இடங்களில் தண்ணீரை பார்க்க முடியவில்லை. எவ்வளவு ஆழமாகக் கிணறுகளைத் தோண்டினாலும் உப்புத் தண்ணீர்தான் தென்படுகிறது. அதை மக்களால் பருகமுடியவில்லை. ஆகவே அருப்புக்கோட்டைக்குச் செல்லும் குடிநீர் அந்தப் பகுதிகளுக்கும் பயன்படும் அளவில் அங்குள்ள குடிநீர் பிரச்சனைக்கு தீர்வு காணமுடியும் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மானமதுரை ஏறக்குறைய 20,000க்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை கொண்ட ஒரு டவுன் பஞ்சாயத்து. அங்கு மருத்துவமனையே கிடையாது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கு நமது அரசு ஒரு மருத்துவ மனையை ஏற்படுத்தி அங்குள்ள மக்களுக்கு மருத்துவ வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என் தொகுதியில் சாலைப் போக்குவரத்து என்பது அதிகமாக இல்லை. அங்கு சாலைகளை பார்ப்பதே அரிது. பஞ்சாயத்துக்கள் மூலம் போடக் கூடிய இணைப்புச் சாலைகள் மூலம் ஓரளவிற்கு மாட்டு வண்டிகள் செல்வதற்குப் பயன்படுகிறதே தவிர நவீன வாகனங்கள் செல்ல முடியாத நிலையில் இருக்கிறது, அங்கு பஸ் போக்குவரத்து ஏற்படுவதற்கான நிலைமை இல்லை. அதற்கு பொறுப்பு இந்த அரசா அல்லது அங்குள்ள மக்களின் குறைகளை எழுப்பாமல் இருந்துவிட்டார்களா என்பது ஒரு கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் அறியாமையில் உள்ள மக்கள். அவர்களுக்கு வாக்குச் சாவடிக்குச் சென்று வாக்களிக்கத் தெரியுமே தவிர அவர்களுக்கு கோரிக்கைகளை அல்லது அவர்களது குறைகளை எழுப்பத் தெரியாது. சர்க்கரை ஆலை ஒன்று சிவகங்கை தாலுக்காவில் நிறுவ அரசு

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. வ. மு. சுப்பிரமணியன்]

கவனத்தில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. திருப்புவனம் பகுதியில் ஐயாயிரம் ஏக்கருக்கு மேல் சுரும்பு பயிராகிறது. சுரும்பு நல்ல முறையில் விளையும் பகுதியில் அந்த சர்க்கரை ஆலையை வைத்தால்தான் அது லாபகரமாக இயங்கும். அதையும் செய்ய வேண்டும். அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டுமனைப் பட்டா வழங்குவதில் மிகக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அந்த காலதாமதத்திற்குக் காரணம் அரசு நடைமுறையில் உள்ள சிக்கல்கள்தான். ஒரு கிராமத்தில் வீட்டுமனைப் பட்டா வேண்டுமென்று 'மனுக் கொடுத்தால் அதை எடுத்துக் கொள்ள ஐந்தாண்டுகளாகின்றன. காலதாமதம் ஏற்படுவது தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

[பிற்பகல் 1-20]

எடுத்துக்கொண்டாலும், ஹைகோர்ட் வரையிலும் போய் ஸ்டேவாங்கி விடுகிறார்கள். இது முடிவதற்கு 10 ஆண்டுகள் ஆகிவிடுகிறது. அப்படியென்றால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எப்படி வீடுகளை கட்டிக்கொள்ளமுடியும். இப்படி வீடுகளை கட்டவேண்டும் என்றால் பத்து ஆண்டுகள் ஆகும் என்றால்; என்ன நியாயம், என்ன ஜனநாயகம், மக்கள் நம்மைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்கள், மக்களுக்கு நம் மீது நம்பிக்கை இருக்குமா என்பதை நாம் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். வீட்டு மனைக்காக மனு போட்டு பல ஆண்டுகள் ஆகியும் பட்டா தரப்படவில்லை. அது மட்டுமல்ல, இருக்கின்ற இடத்தில் சிறு வீடுகளையும் போட்டுக்கொள்ள முடிவதில்லை. இரண்டு சென்ட், ஐந்து சென்ட் என்று தனியாக அவர்களுக்கு கொடுத்துவிட்டால் மட்டும் அவர்கள் எப்படி வீடுகளை கட்டிக்கொள்வார்கள் என்பதை மிகவும் அழுத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வீடுகட்டிக்கொடுக்க அரிசன வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக ஒரு பிளாக்குக்கு இரண்டு கிராமங்களில் தேர்ந்தெடுத்து வீடுகளை கட்டிக் கொடுத்து வந்தார்கள். அப்படியானால் விடுபட்டபோன கிராமங்கள் எல்லாம் என்ன ஆவது? அவர்கள் எல்லாம் வீடு இல்லாமல் தவிக்க வேண்டுமா? அரிசனங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். சட்டமன்றத்திலும் எல்லா உறுப்பினர்களும் அரிசனங்கள் முன்னேற வேண்டும் முன்னேற வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோமே தவிர, உண்மையில் அரிசனங்கள் முன்னேறியதாகத் தெரியவில்லை. இதை நான் சபையில் சொல்லுவதற்காக மன்னிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக; திருப்புவனத்தில் மகளிர் பள்ளி திறக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டு பள்ளியும் திறக்கப்பட்டது. ஆனால் போதுமான மாணவிகள் வரவில்லை. சுற்றியுள்ள பல கிராமங்களிலிருந்தும் பெண்கள் வரவேண்டும். அதற்கு அங்கு போக்குவரத்து வசதி கிடையாது. பெண்கள் நடந்து வரவேண்டுமென்றால்

[திரு. வ. மு. சுப்பிரமணியன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

என்ன ஆகும் என்பதை சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லை. பெண்கள் முன்னேற வேண்டும் என்றுதான் இப்படிப்பட்ட வாய்ப்பை அளிக்கின்றோம். ஆகையால் வசதிகளும் அளிக்க வேண்டும். அந்த முறையில் அங்கு ஒரு மகளிர் விடுதியை ஏற்படுத்தி, அதற்குரிய எல்லா வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் தொகுதியில், அதிகமாக வேலை வாய்ப்பு எதுவும் இல்லாத காரணத்தால், கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக மக்கள் மிகவும் அவதிக்கு ஆளாகியிருக்கின்றார்கள். அங்கு காட்டுகருவேலம் மரங்களை கரியாக்கி அந்த கரியை கொண்டு வந்து விற்று தனது கருகிய குடலை கழுவிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அப்பாவி மக்களுக்கு எந்தவிதமான வரப்பும் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்குள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கின்ற முறையில் அங்கு தொழிலை ஏற்படுத்த வேண்டும், அப்படி செய்தால்தான் அங்குள்ள மக்களுக்கு மூன்றுவேளை சோறு இல்லாவிட்டாலும் ஒரு வேளை சோறாவது கிடைக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. வ. துலுக்காணம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மீது பேச வாய்ப்பு தந்தமைக்கு என் நன்றியை தங்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக இந்த அரசு பதவி ஏற்றிருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அளிக்கப்படும் வட்டியில்லாக்கடன் என அரசு அறிவித்து விட்டு சொத்து ஜாமீன் கேட்கின்றார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு குடியிருப்பு மனைகளை கிடையாது. அப்படியிருக்கும்போது ஜாமீனுக்கு அவர்கள் எங்கே போவார்கள். ஆகவே சொத்து ஜாமீன் கொடுக்க வேண்டும் என்றிருப்பதை நீக்கிவிட்டு, தனி நபர் ஜாமீன் கொடுத்தால் போதும் என்று சட்டத்தை திருத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களுக்கு ஊக்கம் அளித்தார்கள். அரசு புறம்போக்கு நிலங்களை கொடுத்து வந்தார்கள். பட்டாக்களும் கொடுத்து வந்தார்கள். அதே போன்று குடியிருப்பு இல்லாத அரிசன மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் அரிசனங்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்படும் 18 விழுக்காடு சலுகையை 25 விழுக்காடு என்று உயர்த்த வேண்டும் என்று அரசை கேட்டுக் கொள்கிறேன். உளுந்தூர்பேட்டை பகுதியில் எந்த விதமான முன்னேற்றமும் இல்லாமல் இருக்கிறது. தென்னார்காடு மாவட்டத்தில் முக்கியமான இடமாகிய உளுந்தூர்பேட்டையில் முன்னேற்றகரமான பல காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

1977 ஆகஸ்ட் 1]

[திரு. வ. துலுக்காணம்]

தியாகதுருகம் யூனியனில், மினி பஸ் ரூட்டும் நரிபாளையம், குன்னத்தூர், உளுந்தூர்பேட்டை ஆகிய இடங்களுக்கு ஒரு மினி பஸ் விட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதேபோல், இன்றைக்கு கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால், பல கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடங்களே இல்லாமல் இருக்கின்றது, குறிப்பாக, தியாகதுருகம் யூனியனில் வாழ்வந்தான்குப்பம் என்ற கிராமத்தில் பள்ளிக் கட்டிடம் கட்டி பாதியிலேயே கடந்த இரண்டு வருடங்களாக இருக்கின்றது. இதை யூனியனிலுள்ள அதிகாரிகளிடம் சொன்னபோது, அவர்கள் சரிவர பதில் சொல்வ தில்லை. தக்க நடவடிக்கை எடுக்க மறுக்கிறார்கள். அதைப் போலவே, பரிந்தல், புகைப்பட்டி, மலையனூர், மழவரையனூர் போன்ற பல கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடக் கட்டிடமே இல்லாமல், பள்ளிகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. பள்ளியே இல்லாத கிராமங்கள், தியாகதுருகம் யூனியனிலே மேட்டுக்குப்பம், கொங் கராய பாளையத்திற்கு பக்கத்து கிராமம் ஆகியவைகளிலே உள்ளது. பள்ளியே இல்லாத கிராமங்கள் இருக்கக்கூடாது என்று நினைக்கும் இந்த அரசு, இதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, பள்ளிகள் திறக்கப்படவேண்டுமென்றுகேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய உளுந்தூர்பேட்டைத் தொகுதியிலே பல ஏரிகள், ஆறுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை இணைப்பதற்கான பாலங் களோ ரோடுகளோ இல்லை. சித்தனூர் கிழக்குப் பகுதி, மேற்குப் பகுதி கிராமம் இணைய ஒரு பாலம் கட்டவேண்டும். அதே போல், விருகாவூரிலிருந்து கள்ளக்குறிச்சி மெயின் சாலையை இணைக்கும் குறுக்குச் சாலையில் ஒரு பாலம் போட வேண்டும். அதே போல், உச்சிமேடு, உடையாநாச்சியில் ஒரு பாலமும், வரஞ்சகம் கிராமத்தை இணைக்க கோமுகி நதியில் ஒரு பாலமும் கட்ட வேண்டும். அதே போல் கூத்தகுடியில் தெற்கு பாகத்தில் உள்ள கிராமங்கள் இணையவும் ஒரு பாலம் கட்டவேண்டும். இந்தப் பாலங்கள் அனைத்தையும், உடனடியாகக் கட்டவேண்டும். கிராமங்களுக்கு சாலைவசதிகள் செய்யப்படும் திட்டத்தில் இவை களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உளுந்தூர்பேட்டை யூனியனில் பல கிராமங்களில் இணைப்புச் சாலை கள் இல்லாமல் இன்னும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக, குன்னத்தூர், நரிபாளையம், அத்திப்பாக்கம், வடமாமபாக்கம், கிளியூர், பில்ரம்பட்டு, தேன்குணம் போன்ற இன்னும் பல கிராமங் களில் இந்த நிலைமை உள்ளது. ஆகவே, கிராமச் சாலைகள் திட்டத்தின்கீழ் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, சாலைகள் அமைத் துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, உளுந்தூர்பேட்டையிலே ஒரு தீ அணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்ட நாட்களாக

[திரு. வ. துலுக்காணம்]

[1977 ஆகஸ்ட் 1]

இருந்து வருகின்றது. அதற்கு அரசாங்கம் அங்கீகாரம் தெரிவித்திருக்கிறது. அதையும் உடனடியாக அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உளுந்தூர்பேட்டையிலே உள்ள அரசாங்க மருத்துவ மனையிலே 50 படுக்கைகள் உள்ளது. ஆனால், அங்கு 5 நர்ஸ்கள் பணியாற்ற வேண்டிய இடத்திலே இப்போது ஒரே ஒரு நர்ஸ்தான் இருக்கிறார். ஐந்து நர்ஸ்கள் அதற்கு அங்கீகரிக்கப்பட்டு இருப்பதால், உடனடியாக நான்கு நர்ஸ்களை அங்கே போடவேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் நாட்டு செக்கு பிண்ணுக்கு, எண்ணெய்க்கு வரி விதிக்க இருப்பதாக இந்த அரசு அறிவித்திருக்கிறது. இதனால் கிராம மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த வரி விதிப்பை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செருப்புத் தைப்போர், தையற் கலையில் ஈடுபடுவோர், சலவைத் தொழிலாளர், பொற்கொல்லர், கருமார், தச்சர், நீர்க்குழாய் பணியாளர், பழுதுபார்ப்போருக்கு ஊக்கமும், உதவியும் அளிக்கும்போதும், கடன் வழங்கும்போதும், அவர்களுக்கு செக்கியூரிட்டி இல்லாமல், ஜாமீன் இல்லாமல், நபர் ஜாமீனில் கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிக் கொடுத்து உதவினால்தான், வேலையில்லாப் பிரச்னைக்கு குறிப்பாக தொழிற்கல்வி படித்த இளைஞர்களிடையே வேலையற்ற பிரச்னை குறையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே, பல கிராமங்களில், பல அரிசன காலனி மக்கள் குடிநீர் கிடைக்காமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக, அசுகொளத்தூர் காலனி, பூலாம்பாடி அரிசன காலனி, செருவாத்தூர் காலனி, புக்களம் காலனி போன்ற பல கிராமங்களில் தண்ணீர் வசதியே கிடையாது. அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அரிஜன காலனிகளுக்கு குடிநீர் வழங்குவதற்கு முன்னுரிமை தந்து, இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, இந்த பட்ஜெட்டை கன்னி பட்ஜெட் என்று சொல்கிறார்கள். கன்னியானவள் பார்ப்பதற்கு மிகவும் அழகாக அலங்காரமாக இருப்பாள். ஆனால் விஷயத்தில் ஒன்றும் இல்லாமல் போய்விடுவாள். அதேபோல், இந்த பட்ஜெட்டில் பல திட்டங்கள் அலங்காரமாக பல சொற்கள் மூலம் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கன்னி எப்படி கல்யாணம் செய்து, நாட்டிற்குப் பயன்படுகிறாளோ, அதைப்போன்று இந்த பட்ஜெட்டிலே உள்ள திட்டங்கள் நாட்டு மக்களுக்குப் பயன்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1977 ஆகஸ்ட் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கன்னி கல்யாணமாகி, கல்யாணமானவருக்குப் பயன்பட்டதும்; நாட்டிற்குப் பயன்பட வேண்டாம். (கிரிப்பு)

3. அறிவிப்புகள்—(தொடர்ச்சி.)

(உ) மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுப்பது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

தமிழ் நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதி 156 (3)-க்கு இணங்க, 9—8—1977ஆம் தேதிவரை எடுத்துக் கொள்ளப் பெற இருக்கும் மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான வெட்டுத் தீர்மானங்கள் இன்று (1—8—1977) பிற்பகல் 3 மணிக்குள் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

உறுப்பினர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, ஏனைய மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான வெட்டுத் தீர்மானங்கள் 2—8—1977 ஆம் தேதி பிற்பகல் 3 மணிக்குள் கொடுக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-30க்கு ஒத்தி வைக்கப்பெற்றது.

7. பேரவை முன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

14. Notification issued in Memo. No. 31335/AMI/77-4, Agriculture, dated 18th June 1977, in regard to an amendment to the Agriculture Department Notification II-1 No. 910 of 1973, dated the 19th January 1973, published at pages 115—119 of Part II—Section 1 of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 7th March 1973 [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].